

శ్రీదేవి--ఉపనిషదులు

శ్రీదేవి - ఉపనిషదులు

(ములముం, తమిమురాయం)

ఆక్షియవరీ :

వాతూల వె. రామచంద్రచంద్రా అవర్కసులు

PUBLISHERS :

B. S. & F. MART,
“Pen Corner”

HIGH CLASS STATIONERS & PUBLISHERS

113, ARMENIAN STREET, MADRAS-1.

Copyright |

1954

[Reserved]

எமது பிரசுரங்கள்

	எ. அ.
1. பாவநோபநிஷத்.	0 10
(மூலமும் தமிழரையும்)	
2. (தேவி) வகுஸ்துதி.	1 4
(மூலமும் தமிழரையும்)	
3. கம்பர் தமிழ் அகாடி.	7 12
4. தேவி ஸ்தோத்திரங்கள்.	1 4
(மூலமும் தமிழரையும்)	
5. தேவி மாஹாத்ம்யம்.	3 12
மூலம் மாத்திரம். பிரயோக விதிகளுடன் சூடியது. பாராயணத்துக்கு உரியது	
6. புருஷ ஸாக்தபாஷ்யம்.	2 4
(பூஷீ ரங்கஶாதமுனி இயற்றியது) மூலமும் ஆங்கில பதவுரை கருத்துரைகளுடன் சூடியது.	
7. பவாநீபுஜங்கஸ்தோத்ரம்.	
விரிவான பதவுரை, கருத்துரை முதலியவைகளுடன் சூடியது. (அச்சில்)	

Acme Series 5

ಶ್ರೀದೇವಿ-ಅಪನಿಷದ್:

ಮತ್ತೊವೀ ಉಪನಿಷತ್ತತುಕ್ಕಳು

(ಬ್ಲಾಗ್, ತಮಿಲುರಾಯ್)

ಖಾಕ್ಕಿಯವರ್ :

ವಾತಾಲ ವೆ. ರಾಮಚಂತರಸರ್ಮಾ ಅವರ್ಕಳು

PUBLISHERS :

B. S. & F. MART,

HIGH CLASS STATIONERS & PUBLISHERS

113, ARMENIAN STREET, MADRAS - 1.

Copyright]

1954

[Reserved

முதற்பதிப்பு : ஜய ஆண்டு

Rs. 1.4.0

வள்ளுவர் அச்சகம், புரசைவாக்கம், சென்னை-7.

பொருளடக்கம்

	முன் நூரை	i-xvi
(க)	தேவீ அதர்வசிரஉபங்கிஷ்டத்	1-30
(ஒ)	பஹ்வருசோபங்கிஷ்டத்	33-47
(ஏ)	அருணைபங்கிஷ்டத்	51-72
(ஶ)	ஸ்ரீசக்ரோபங்கிஷ்டத்	75-82
(ரு)	அநுபந்தம்	86-91

ஆசிரியர் முகவுரை

இச்சிறநூலில் அண்ணையாம் சித்சக்தியைத் துதிக்கும் வகையிலே, தேவீ அதர்வசிர உபங்ஷத், பஹ்வங்ருசோபங்ஷத், அருணைபங்ஷத்; ஸ்ரீசக்ரோபங்ஷத் என்ற நான்கு உபங்ஷதங்களுக்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை முதலியவை களுடன் விளக்கம் கொடுத்துள்ளது. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் பரிசயமில்லாதவர்களுக்கு அந்த அந்த மந்த்ரங்களுக்கீழே தமிழிலும் மூலமந்த்ரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முக்கியமாக இந்நாலின் முன்னுரையிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலே பழக்கத்தில் இருந்துவரும் சித்தநால்களும் வேதாகமங்களைப் பின் பற்றுவன என்பதை ஒருவாறு வாசகர்கள் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். மேலும் அச்சித்தநால்களின் கருத்தைத் தழுவியே இந்நாலில் உள்ள அருணைபங்ஷத்துக்கு ஓர் அருபந்தமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே வாசகர்கள் அவர்களுடைய பரிபக்குவத்திற்கேற்ப இந்நாலை நன்கு தினங்தோறும் பாராயணம் செய்து, அவைகளிலுள்ள மந்த்ரங்களுடைய பொருளை மனதிலே நன்கு பதியவைத்து, அண்ணையாம் ஸ்ரீதேவீயி னுடைய லீலாவிடுதிகளில் தினைத்து அவளுடைய திருவருளைப் பெறுமாறு வேண்டுகிறேன்.

முடிவாக வழக்கம்போல் இதுபோன்ற மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸம்பந்தமான நால்களுக்குப் பொருளெழுதி வெளிப்படுத்தும் வகையிலே, என்னைப் பல வழிகளிலும் முயற்சியுள்ளவானாகச் செய்து வருபவரும், ஸ்ரீஅண்ணையின் திருவருளே ஒன்றியவருமான எனது ஆப்தநண்பர் ஸ்ரீஸ்தாராம அய்யர் அவர்களுக்கு ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

} ஜயவருஷம்
} மிதுநாம்
} எத்தாச்ராம.

இங்ஙனம் :
ஆசிரியர்
வே. டா.

பக்கம்	வரி.	
2	15	ஆசீத் அஃ ப்ரஸ்...
3	25	அத்ச்சோர்த்வம் ச
6	12	சித்தவிருத்தி
..	13	ஹிஷ்மதே
10	5	சா நோ
..	26	வாக்கென் றும்
19 20	20	ஸ்யுக் அல்லது ஸ்மி஥:
34	4	(மந்த்ரங்களை)கொண்டு:
38	2	சரீரமாகவும்
42	2	ஓரே வஸ்துவான
44	16	ஶதி வா
44	2	நன்கு
58	6	எம்பஞ்சமான

முன் னுடை

“அகண்ட பரிபூரணமாமுமையாள் பாதம்
 1
 அப்புறத்தே சின்றதொருவையா பாதம்
 2
 புகன்று சின்ற கணேசனைடு நாதாக்கள் பாதம்
 3
 புகழ் பெரிய வாக்குடைய வாணிபாதம்
 4
 சிகன்றெனவே எனையாண்ட குருவின்பாதம்
 5
 சிறை சிறையாய்ச் சொருபத்தில் சின்றேர் பாதம்
 6
 முகன்று யெனையீன் ரெடுத்த சிந்மயத்தின் பாதம்
 7
 மூவுலகு மெச்சுதற்கு காப்புதானே.”
 இக் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றிலேயே கைலாய வர்கத்
 தைச் சார்ந்த தக்ஷிணமூர்த்தியின் பதினாறு சிஷ்யர்களுள்
 ஒருவராகிய சட்டமுனி சித்தர்,
 “உடம்பெடுத்தத்தினாலான பயன்
 உடம்பில் உத்தமனைக் காண்.”

1. பார்வதி	4. ஸரஸ்வதி	7. சைதங்யம்-
2. பரமசிவன்	5. தக்ஷிணமூர்த்தி	ப்ரஹமம்
3. நவநாதர்கள்,
ரிஷிகள், சித்தர்கள்,	6. ஜீவன் முக்தர்கள்	

என்ற ஒளவையின் குறளில் சொல்லியபடி மாணிட உருப் பெற்ற மக்கள் யாவரும் எதை யறியவேண்டும் என்பதை ஒருவாறு குறிப்பாகக் கூறியுள்ளது தெரியவரும்.

அதாவது உலகங்கள் யாவும் மெச்சத்தக்க படைப்பில் எண்பத்து நான்கு வகைம் * ஜீவராசிகளைக் காட்டிலும் உத்தமப் பிறவியைப் பெற்ற இச் சித்தர் முதலிய யாவரும் சைதந்யத்திலிருந்து தோன்றினர் எனவும், திரும்பவும் பரிபூரண சிலையைப் பெற்று அவர்கள் அச் சைதந்யத்திலேயே ஒன்றிவிடுவது தான் சியதி-, மரபு-எனவும், அதற்குக் கணே சர் முதலிய தேவர்களையும், வாணீ முதலிய சக்திகளையும் முக்கியமாகக் கொண்டு முறையே உபாளித்துப் பிறகு அடுத்துள்ள பரமசிவனையும். எங்கும் பரிபூரணமாக சிறைந்து விளங்கும் ஆதிசத்தியாம் அன்னையை உபாளிக்க வேண்டுமெனவும், இவ்வுபாஸனைகளைச் செய்யத் தக்கதோர் குருவின் துணைக்கொண்டு அவரிடம் முறைப்படி தீக்கூ முதலியவைகளைப் பெறவேண்டுவது அவசியமெனவும் இச் காப்புச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

ப்ரஹ்மத்தினிடமிருந்து தோன்றினேம். அதை ப்ரஹ்மத்தினிடமே வயத்தை யடைகிறோம். வயம்-ஸமாதி.

* ³⁰ நடி வகைம் ஜடங்கள், க வகைம் நீர்வாழ்வன, கமி வகைம் ஆர்வன, கக வகைம் பறப்பன. ¹⁰ உச வகைம் நடப்பன. இவை களின் பிறகு மனிதன் (விச்வஸாரதந்தரம்):

குருடனுக்கு உலகம் இல்கீ. அதுபோல் பாமரமக்க ஞக்கு இவ் வெண்கள் நம்பிக்கை கொடுக்காது. ஆனால் மாவராலும் கணக்கிட முடியாதது. முடிந்ததாகவும் தெரிய வில்கீ. இங் சிலையில் 'இன்றை மறுக்கமுடியாதபோது ஓப்பு வதே மேல்' என்ற நீதியை யநுஸரித்து இவ் வெண்களை ஒப்பலாம்.

இந்த வயமும் பாவனை அல்லது உபாஸையின் துணையில்லாது அப்யாஸம் செய்யமுடியாது. அவ்வுபாஸைக்கும் குறிக்கோளாக வேண்டுவது மூர்த்தி வழிபாடு. அது வகுணம், சிர்குணம் என இரு வகையாம். ஒருவன் வகுணேபாஸையைச் செய்து அதில் தோய்ந்த மனப்பண் பாடு உண்டான பிறகே சிர்குணேபாஸையைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவனுகிறான். வகுணேபாஸை செய்யாது திடீரன் ஒருவனுக்கு சிர்குணேபாஸையில் மனம் ஈடுபடுவது கடினமேயாகும்.

மேலும் இவ்வுபாஸைகளைச் செய்ய முதிர்ந்த ஞானமும் அநுபவமும் அவசியம். அவைகளும் சிரவணம், மனம், சித்த்யாஸங்கம் முதலியவைகளால் உண்டாக வேண்டுமே யன்றி புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்துப் படித்த அளவிலேயே உண்டாகிவிடாது. இக் கருத்தையே,

“தேறுவது வகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்ல
வாசித்ததினால் வருமோ பெருவாழ்வு
நேசித்துப் பூசித்துக் காணவேணும்.”

(சு. ஞானம்)

என்பதும் வலியுறுத்தும். ஞானம் பெறுவது எளிதல்ல. அதற்கு அளவுகடந்த நியதிகள் - நியமங்கள் - வேண்டும். பூசை வேண்டும். உபாஸை வேண்டும். அப்யாஸம் வேண்டும். இவற்றினைப் புகட்ட நூலாராய்ச்சியும், ஸத்குருகடாக்குமும் இன்றியமையாச் சாதனங்களாகும்.

இத் துறையிலே தொன்மையான நமது வேதங்களும், ஸ்ப்ருதிகளும் பூராணங்களும், ஆகமங்களும் அந்த அந்த

அதிகாரிகளுடைய அறிவிற்குத் தக்கவாறு பலவழிகளை நமக்கு விளக்கிக் காட்டி அன்னையைப்போல் ஆதரவுடன் நம்மை நல்வழியிலே செல்லி அநுமதிக்கின்றன. இவைகள் உண்டான காலமோ எவராலும் அறிய முடியாதது. வழி வழியாக வந்த நமது முன்னேர்களான மஹர்ஷிகள் கேட்டனர் என்ற காரணம் கருதியே சருதி என்றும், நினைத்த காரணத்தால் ஸ்ம்ருதி என்றும், அவர்களிடமிருந்து வந்த காரணத்தால் ஆகமம் என்றும், தொன்மை என்ற காரணத்தால் புராணம் எனவும் வழங்கலாயின.

மற்ற மதங்களைப்போல அவைகளுடைய தலைவர்களான தேவதூதர்கள் போன்ற எவராலும் இயற்றப்பட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. ஆத்ம ஞானத்திற்கும், அறிவின் வளர்ச்சிக்கும் நமது சாஸ்த்ரங்களில் காணும் பகுதிகள் குறிப்பிட்ட மஹர்ஷிகளால் கூறப்பட்டது என்றாலும், இயற்றப்பட்டதென்றாலும் கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் அப் பகுதிகளைனத்தும் குறிப்பிட்ட மஹர்ஷிகளால் வழி வழியாக அப்யஸிக்கப்பட்டும், போதிக்கப்பட்டுமே வந்தது என்று மட்டும் ஒருவாறு கூறமுடியும்.

இவ் வேதங்கள் நான்கும் பல பிரிவுகளும், அவைகளில் உட்பிரிவுகளும் பலகொண்டு விளங்குவதாகும். இவற்றினை கர்மகாண்டம், ஞாநகாண்டம், உபாவாநகாண்டம் எனவும் கூறலாம். இம் மூன்று அவயவங்களைக்கொண்ட காரணமாகவே “த்ரயீ” எனவும் இவ் வேதங்கள் அழைக்கப் பெறுகின்றன. ஒரு சிலர் முதலில் ரிக், யஜாஸ், ஸாமன் இம் மூன்றுமே உண்டாயின. பிற்காலத்திலே அதர்வ வேதம் உண்டாகியது. அக் காரணம் கொண்டு “த்ரயீ” எனவும் சொல்லுவார். இது யுக்தியின் திறமையைத் தவிர

வேறல்ல. நான்முகனுக்கு ‘வேதபாஹ’ என்று ஒரு பெயர் உண்டு. அவருக்கு நான்கு வேதங்களுமே நான்கு கைகளாக விளங்குகின்றன என்பது பொருள். உலக வழக் கில் சதுரவேதி, த்ரிவேதி, த்விவேதி எனப் பல குடும்பங்கள் இருப்பதை இன்றும் காணலாம். எனவே வேதம் நான்கு, அவைகளுக்குக் காலமோ, தேசமோ ஒன்றும் கிடையாது. அவைகள் எங்கும் வியாபித்து, என்றும் அழியாதவையாம், ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ஸ்ரஷ்டியினாடே அவைகளும் தோன்றுகின்றன என்பதே நமது சாஸ்ரங்களிலுள்ள பரமராஹஸ்யமான ஸித்தாந்தமாகும். இவ்விதப் பெருமை வேறு எந்த நூல்களுக்கும் கிடையாது என்பது நடுநோக்குடன் ஆராய்ச்சி செய்கின்றவர்களுக்கு விளங்காமற் போகாது.

இச் சிறப்பு வாய்ந்த வேதங்களையும் உபங்ஷதங்களையும், ஸம்ருதிகளையும், புராணங்களையும், ஆகமங்களையும் நாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு நமது தினசரி வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றோம். அக் காரணம் கருதியே நமக்கு வைதுகர்கள், அதாவது வைதுக மதம் - வேதங்களைத் தழுவியது - எனப் பெயரும் வழங்கலாயிற்று.

இவர்களிலும் அறிவின் முதிர்ச்சிக்கும், அப்யாஸத் திற்கும் தக்கவாறு ஓளபங்ஷகர்கள், பெளராணிகர்கள், ஸ்மார்த்தர்கள், ஆகமிகள் எனப் பல பிரிவுகள் தோன்ற வாயின.

இவ் வேதங்களுக்குச் சிகரம் போன்றது உபங்ஷதங்களாம். இவைகளில் சில சரீரலக்ஷணம், அமைப்பு, ஸ்ரஷ்டி, பக்தி, யோகம், ஞாநம், ஸம்ந்யாஸம், முதலியவைகளைப் பற்றியும், மற்றும் சில ஆத்மா, ஜீவன் முதலியவைகளைப் பற்றியும், வேறு சில உபாஸநா விசேஷங்களையும்,

அவைகளுக்குரிய மந்த்ரங்களையும், யந்த்ரங்களையும் கூறு வனவாம்.

எனவே ஒரே உபங்கத்தில் யாவையும் அறிய முடியாது என்பது விளங்கும். எல்லாம் உபங்கதங்களையும் முறையே கவனித்தால் தான் வேதஸாரத்தையும், ஜீவ ப்ரஹ்மமைக்யவடிவான மோக்ஷம் முதலியவைகளுடைய விவரங்களையும் அறியமுடியும்.

ஆதிசங்கரர் சில உபங்கதங்களுக்கு விரிவான உரை செய்துள்ளது பற்றி அவைகளே முக்கியம், மற்றவைகள் கொள்ளத்தக்கவையன்று எனக் கருதுவதற்கில்லை. பத்து உபங்கதங்களுக்கு உரை செய்த பின்னர் ப்ரஹ்மஸுத்ர பாஷ்யத்தைச் செய்த காரணத்தால் அவகாசமில்லாதிருக்க வாம். அவருக்குப் பின்னர் வந்த சங்கராந்தர், நாராயண ஸரஸ்வதி, உபங்கத் ப்ரஹ்மயோகி, அப்பய்யசிவாசாரியார் முதலியவர்கள் நூற்றெட்டு உபங்கதங்களுக்கும் உரை வகுத்துள்ளனர்.

மேலும் சில உபங்கதங்கள் ஆத்மாவைப் பற்றியும், மற்றவைகள் முறையே ப்ரஹ்மம், அனு, சிவன், நாராயணன், சக்தி, யோகம், சரீரம் முதலியவைகளையும் விவரிப் பதிலிருந்து ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விஷயத்தைக் குறிப் பாக விசாரம் செய்வதையும் முக்கியமாக உணருவதோடு அவைகளில் ஏற்றத்தாழ்வு ஒன்றும் கிடையாது என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

“தேகமென்ற உடலுக்கு ஞானம் வேணும்
சித்தாந்தம் வேதாந்தம் நோக்கம் வேணும்
தேகமென்ற உடலுக்குப் பூசை வேணும்
செபம் வேணும் தவம் வேணும் யஜ்ஞம் வேணும்

தேகமென்ற உடலுக்கு யோகம் வேணும்
 சிறப்பாக வாசியென்ற குதிரை வேணும்
 தேகமென்ற உடலுக்குச் சித்தி வேணும்
 தெளிவாக உடம்பினுட கருவைக் காணே.”

(சுந்தராங்தசித்தர்)

என்றாறு உயிர் இக் கூட்டில் உள்ளவரையில் ஞாந சாஸ்த்ரங்கள் கற்கவேண்டும். வேதங்களும், அவற்றினையுடுத்த உபங்கதங்கள் முதலிய நூல்களும் எந்த முடிவைக் கூறுகின்றனவோ அவற்றினையடைதல் என்ற சித்தியைப் பெறவேண்டும். அதற்கு முதன் முதலாக ஸகுணமான பூசை வேண்டும், அதையடுத்து ஜபம், தவம், யாகம், யோகம், முக்கியமாக பிராண்யாமாதி ஸ்திலைகள் இவைகளைப் பெறவேண்டும். பெற்றுப் பின்னர் உடம்பினுள்ளேயே வசித்து வரும் உட்கரு என்றும் அந்த பரமாத்மாவையும் அறியவேண்டும். அதுவே முக்கு ஸ்திலையாகும் எனச் சுந்தராங்தசித்தர் கூறியுள்ளதே போல உபங்கத்து முதலிய சாஸ்த்ரங்களை முறையே படித்ததும், பிறகு பூசை முதலி யவைகளையும் செய்தல் அவசியமெனவும் கிடைக்கிறது. இனி இப் பூசைகளில்,

“ காலை சிவம், மாலை சக்தி கருணையுடனிருவரையும் பூசித்தாக்கால் சித்திமுத்தி யோகமுதல் ஞானமாமே.”

என அகஸ்தியர் கலைஞாநத்தில் கூறியுள்ளபடி காலையில் கிவத்தையும், மாலையில் சக்தியையும் அந்தரங்கசத்தியோடு பரிவுடன் முறைப்படி பூசித்தால், சித்தி, முத்தி, யோகம், ஞானம், இவற்றினைப் பெறலாம். மேலும் படித்தல்,

கேட்டல் இவற்றுடன் சில்லாது பூசித்தலும் அவசியமென் பதை அச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

எனவே ஆதி அன்னையாம் பராசக்தியின் பூஜையே சிறந்ததெனப் பல வகையிலும் தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ள காரணத்தால் அப்பூஜைகளுக்கு அங்கமாக பாராயணமும் அவசியமென்பது கிடைக்கிறது. இப் பூஜைகள் யாவும் அன்னையின் பூஜையே யாகும். இப் பூஜை மிகவும் முக்கியமென்பதைக் கருதி பூஜை செய்யும் காலங்களில் ஆதிசக்தியாம் அன்னையின் கல்யாண குணங்களைப் புகழ்வதான் உபங்கிதங்களைப் பாராயணம் செய்யும்பொழுது அவைகளில் லயத்தையடைந்த மனோவிருத்திகளோடு தியாநம் செய்யவேண்டுமென்பது நமது ஆன்றேர் வகுத்த வழி யாகும். மேலும் பொருளறிந்து பாராயணம் செய்து வருவது கூறிய அறிவையும், ஞாநத்தையும் வளர்ப்பதற்கு அநுகூலமாகும். ஆதலால் நமது தாய்பாறையாகிய தமிழிலே கூடியவரையில் யாவரும் ஸாலபமாக பொருளறிந்து கொள்ளும் வகையிலே எளிய நடையில் சில உபங்கிதங்களுக்குப் பதவுரை, கருத்துரை முதலியவைகளை எழுதி வெளியிட முயற்சித்துள்ளோம். அவற்றில் தேவீ விஷயமாகக் கூறுகின்ற உபங்கிதங்கள் பின் வருமாறு.

- (க) பாவனோபங்கிஷத் (உ) தேவீஅதர்வசிகோபங்கிஷத்
- (ஏ) பஹ்வர்ஜுஸோபங்கிஷத் (ஈ) அருணேபங்கிஷத் (ரு) பூநிசக் ரோபங்கிஷத் (கூ) த்ரிபுரோபங்கிஷத் (ஏ) த்ரிபுரதாபினீ உபங்கிஷத் (அ) ஸெளபாக்யலகங்ம்யுபங்கிஷத் (க) ஸீதோபங்கிஷத் (ஹ) ஸரஸ்வதீரஹஸ்யோபங்கிஷத் (கக) அத்வைதபாவனோபங்கிஷத் (உ) கெளலோபங்கிஷத் (கந) காவிகோபங்கிஷத் (கஈ) தாரோபங்கிஷத் (கரு) வநக்துர்கோபங்கிஷத் என்பன

இவற்றுள் பாவனோபங்கிஷத் தமிழரையுடன் முன்னர் வெளியிடப் பெற்றது. இப்பொழுது தேவீ அதர்வ சிரோப ஸிஷத், பற்வர்஗ுசோபங்கிஷத், அருணேபங்கிஷத், ஸ்ரீ சக்ரோபங்கிஷத் என்ற இந்நான்கையும், பதவுரை, கருத் துரை முதலிய விளக்கங்களுடன் வெளியிட்டுள்ளோம். மற்ற உபங்கிஷதங்களையும் அன்பர்களின் போதுமான ஆதரவு கிடைத்ததும் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம். இவ்வுபங்கிஷதங்களையும், மற்ற தேவீ ஸம்பந்தமாக நாங்கள் வெளியிடும் நூல்களையும் ஆஸ்திக அன்பர்கள் - அதிலும் முக்யமாக தேவீ உபாஸகர்கள் - யாவரும் வாங்கி அவை களைப் பாராயணம் செய்து ஸ்ரீ அன்னையின் திருவருளைப் பெறவேண்டுகிறோம்.

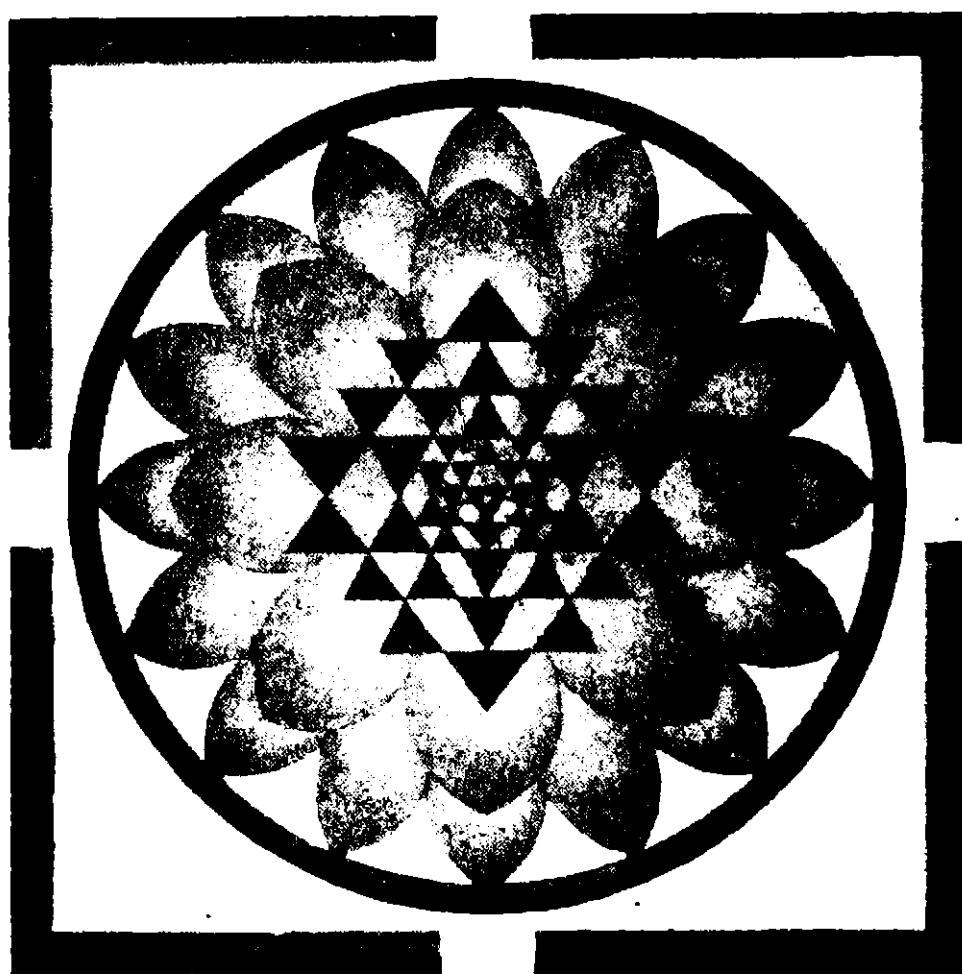
இவ்வுபங்கிஷதங்களுக்கும் இன்னும் இதுபோன்ற மற்ற நூல்களுக்கும் பல நூல்களை ஒப்பு நோக்கி ஆழந்த கருத்துக்களுடன் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரைகளை இயற்றிக் கொடுத்த பேராசிரியர் பண்டித வாதால ஸ்ரீ வே. ராமசந்தரசர்மா அவர்களுக்கு எங்களுடைய ஹ்ருதயழூர்வ மான நன்றி உரித்தாகும்.

சென்னை : கீழ்ப்பாக்கம் } ஸ்ரீவத்ஸ-ஸ்தாரமன்.
6-5-'54. }

தேவீ - அதர்வசிர - உபநிஷத்

श्रीचक्रम्

कुद्धुमपद्मसमाभामद्धुषपाशेक्षुषापकुसुमशराम् ।
यद्वजमध्यनिष्ठ्णां पद्मेसुहलोचनां परां वन्दे ॥

ஓரி:

தேவி - அர்வாசிர - உபனிஷத்

தேவி - அதர்வசிர - உபநிஷத்

தோற்றுவாய்

இந்த தேவி உபநிஷத் என்பது அதர்வவேதத்தைச் சார்க்கத்து. முப்பத்திரண்டு மந்த்ரங்களைக் கொண்டது. ஸ்ரீதேவியேதான் ப்ரஹ்மன் முதலான ஸகல ஸ்ரீவராசிக ஞாடைய தோற்றுக்களுக்கும் காரணமாயிருப்பவள் என்றும், சித்சக்தியின் வடிவாயிருக்கு கொண்டு ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் இவனே ஆதாரமாயிருப்பவள் என்றும், பரமபாகவதர்களான தேவர்கள் முதலியவர்களுடைய துயரங்களையகர்றுவதற்கும் இவனே மூலகாரணமாயிருப்பவனென்றும், ஆதிவித்யா, புவகேச்வரி, மஹாசண்டிகா எனப் பல வடிவங்களையும் கொண்டவள் எனவும், இந்த ஆதிவித்தையாம் மஹாதேவியை யபாளிப்பவன் ஸகல ஸௌபாக்

பலன்களும் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன. எனவே ஸ்ரீவித் யோபாஸர்களுக்கு இச்சிறு உபசிஷ்டத்தானது தினக் தோறும் பாராயணம் செய்வதுத்து அநுகூலமாயிருக்கும்படி முன்னேர்களுடைய உரையினைத் தழுவி சிறியதோர் குறிப் புரையும் தழுவில் வராக்கி விடுகின்றது.

இந்த உபசிஷ்டத்தின் முதல் மந்தரம் வருமாறு —

ஓ, ஸर்வே ஦ேவா ஦ேவீஸுபத்ஸு! - சாகி தும் மஹாதேவி || १ ||

ஸர்வே வை தேவா தேவீமுபதஸ்து: காளி த்வம் மஹாதேவி. (5)

ஓ ஸர்வே - ஸமஸ்தமான - ஦ேவா: வை - தேவர்களும் ஦ேவீஸ் - ஸ்ரீதேவியை; உபதஸ்து: - அடைந்தவர்களாகக் கொண்டு, மஹாதேவி - ஒ மஹாதேவி; தும் - ஓ; கா அசியார்?

ஸகல தேவர்களும் தேவியையடைந்து ஒ மஹாதேவி! ஓ யார்? எனக் கேட்டனர். (5)

அடை

ஸா அப்ரவीத् பிரஸ்வஸ்ருபிணி । மத: பிரக்திபுருஷாத்மக் ஜगத் ஶूந்ய சாஶுந்ய ச । அஹ்மானந்஦ானந்஦ா: । விஶாநாவிஶாநேऽஹஸ் । பிரஸ்வஸ்ருபிணி வேடிதவே । இத்யாஹார்஥்வணி ஶ्रுதிஃ ॥ २ ॥

ஸாப்ரவீத் அஹம் ப்ரஹ்மஸ்வருபிணீ| மத்த: ப்ரக்ருதி புருஷாத்மகம் ஜகச் சூக்யம் சாகுங்யம் ச | அஹமாநந்தாநா நந்தா: | விஜ்ஞாநா விஜ்ஞாநே ஽ஹம் | ப்ரஹ்மாப்ரஹ்மணீ வேதிதவ்யே | இத்யாஹாதாந்வணீ ச்ருதி : || (2)

ஸ்த - ஆந்த தேவி ; - அதிகாரி - சொன்னுள் ; அஹம் - நாள் ; அதிர்ஷபிணி - பரப்ரஹ்ம வடிவாயிருப்பவள் ; மத : - எண்ணிடமிருங்தே ; பிரதிபுராத்மகம் - ப்ரக்ஞதிபுருஷ வடிவான ; அாச - இவ்வுலகம் ; அத்யம் - குஞ்யமாயும் ; அத்யாந்த - குஞ்யமற்றதாயும் (உண்டாகியது) அானந்தா : - ஆந்தங்களும் ; அானந்தா : - ஆந்தமற்றவைகளும் ; அஹம் - நானே ; விஜானா - வீஜ்ஞாநமும் ; அவிஜானா - வீஜ்ஞாநமல்லாததும் ; அஹம் - நானே ; அஸ - ப்ரஹ்மமும் ; அத்யாஷி - ப்ரஹ்ம மற்றதும் ; வேதிதவ्य - (நானே என) உணரத்தக்கதாம் ; ஶ्रுதி - இவ்விதம் ; அத்யாஷி - அதர்வவேதத்திலுள்ள ஆந்த ஶ்ருதி : - உபசிவதமானது (சொல்லும்).

தேவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் வகையிலே ஸ்தேவி சொன்னான் — நான் பரப்ரஹ்மவடிவாயிருப்பவள், ப்ரக்ஞதிபுருஷவடிவமானதும், குஞ்யமானதும், குஞ்யமற்றதுமான இவ்வுலகம் எண்ணிடமிருங்தே தோன்றியது. ஆந்தவடிவங்களும், ஆந்தமற்றவைகளும் நானே. தெளிந்த ஞானவடிவமும், தெளிவற்ற ஞானவடிவமும் நானே, ப்ரஹ்மமும், ப்ரஹ்மமற்றதும் நானே எனவும் உணர வேண்டும். (e)

அஹ் பञ்சமூதாந்யபञ்சமூதானி । அஹம்கிள் ஜகத் । வேதோஹம், அவேதோஹம் । வி஦்யாஹம், அவி஦்யாஹம் । அஜாஹம், அநஜாஹம் । அத்யாஷி ச திர்யக் சாஹம் ॥ ३ ॥

அஹம் பார்த்தாதி அபஞ்சபூதாதி । அஹமகிளம் ஜூகம் பார்த்தாதி பார்த்தாதஹம் । வீத்யாற்றபவித்பா - ஜூம் । அஹமகிளம் பார்த்தாதி அதசோர்ந்தி ச திஃபக்காஹம் ॥

ஏக்ஷமூதானி - பஞ்சமஹா புதங்களும் ; **அப்ரக்ஷமூதானி** - பஞ்சமஹா புதங்கள் அல்லாதவைகளும் ; **அஹம்** - நானே ; **ஆசிலம்** - எமஸ்தமான ; **ஜாது** - உலகமும் ; **அஹம்** - நானே ; **வைத** : - வேதமும் ; **அஹம்** - நானே ; **அவைத** : - வேதமல்லாததும் ; **அஹம்** - நானே ; **வியா** - வித்தையும் ; **அஹம்** - நானே ; **அவியா** - அவித்தையும் ; **அஹம்** - நானே ; **அஜா** - பிறப்புள்ளவரும் ; **அஹம்** - நானே ; **அநஜா** - பிறப்பில்லாதவரும் ; **அஹம்** - நானே ; **அஷ:** ச - கீழே யிருப்பவரும் ; **ஊஷீ ச** - மேலே ; இருப்பவரும் ; **திர்யக் ச** குறுக்கே இருப்பவரும் ; **அஹம்** - நானே.

பஞ்சமஹாபுதங்களும். பஞ்சமஹாபுதங்கள் அல்லாத வைகளும், நானே ; தோற்றமளிக்கும் இவ்வுலகும் நானே ; நானே வேதவடிவங்கொண்டவள் ; வேதமல்லாதவையும் நானே ; நானே வித்தையின் வடிவாயிருப்பவள். அவித்தையின் வடிவாயிருப்பவரும் நானே ; பிறப்புள்ளவரும் நானே ; பிறப்பில்லாதவரும் நானே ; கீழே யிருப்பவரும். மேலே யிருப்பவரும், குறுக்கே இருப்பவரும் நானே. (ஈ)

அहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

அहं मित्रावरुणावुभा विमर्यहमिन्द्रास्मी अहमश्विनावुभौ ॥ ४ ॥

அஹம் ருத்ரேபிர் வஸ-பி : சரா -

ம்யஹமாதித்தைய ருத விச்வதேவை : |

அஹம் மித்ராவருணைவுபா பிபர் - .

ம்யஹமிந்த்ராக்ரி அஹமச்விநாவுபென ॥ ४ ॥

அஹம் - நான் ; **ருதேபி:** - ருத்ரர்களோடும் ; **வசுபி:** - வஸ-க்களோடும் ; **சரமி** - எஞ்சாரிக்கிறேன் ; **உத** - மற்றும் ;

अहम् - नानं ; **आदित्यैः** - अकित्तियर्कणोऽुम् ; **विश्वदेवैः** - विच्वेव तेवर्कणोऽुम् ; लाञ्छरीक्षिरेन्स ; **अहम्** - नानं ; **सिंशाशुरौ** - मित्रन्, वरुणन् एन्ऱ ; **उभौ** - इरुवरையும் ; **अहम्** - नानं ; **इन्द्राज्ञी** - इन्तरन्, अक्षि एन्ऱ इருவரைयுम் ; **अहम्** - नानं ; **अश्विनौ** - अस्वी तेवर्कन् एन्ऱ ; **उभौ** - इருவரையுम் ; **विभर्मि** - तरीत्तुक्केाண्टिरुक्किरेन्स.

नानं ऎனतு अम्चत्तिलिरुन्तु तेहान्नर्य एसात्तचरुत् रर्कणोऽुम्, अष्टवल्लाक्कणोऽुम्, त्वात्तचित्यर्कणोऽुम्, पत्तिन्मुन्नरु विच्वेवतेवर्कणोऽुम्, लाञ्छारम् चेय्तुकेाण्टिरुक्किरेन्स. मற்றுम्, मित्तिरन्, वरुणन् एन्ऱ इरुவरையுम्, अव्वितमे इन्तिरन्, अक्षि एन्ऱ इरुவरைयுम्, अव्वारेव अस्वी तेवर्कन् एन्ऱ इरुவरைयुम् नानं तरीत्तुक्केाण्टिरुक्किरेन्स. (४)

**अहं सोमं त्वष्टारं पूषणं भगं दधाम्यहम् ।
विष्णुमुरुक्मं व्रह्माणमुत प्रजापतिं दधामि ॥ ५ ॥**

अहम् लोमम् त्वव्ष्टारम् धृष्णेम् पकम् तत्ताम्यलम् |
विष्णुमुरुक्मम् प्रवृत्त्याणमुत प्रज्ञापतिम् तत्तामि || ५ ||

अहम् - नानं ; **सोमम्** - लोमैःयुम्, त्वष्टारम् - त्वव्ष्टा एन्ऱ तेवैःयुम्, पूषणम् - धृष्णेन् एन्ऱ तेवैःयुम्, भगम् - शुरुवीत औस्वर्यर्यक्कैःयुम् ; **दधामि** - तरीत्तुक्केाण्टिरुक्किरेन्स. **उत** - मற்றुम् ; **उरुक्मम्** - लेरुक्षिय पराक्रमत्तेत्तयिट्टय ; **विष्णुम्** - विष्णुमुवैयुम् ; **व्रह्माणम्** - प्रवृत्त्याणैयुम्, **प्रजापतिम्** - प्रज्ञापतिययुम् ; **विभर्मि** - तरीत्तुक्केाण्टिरुक्किरेन्स.

நான் ஸோமனையும், த்வஷ்டா என்ற தேவனையும்.
பூஷன் என்ற தேவனையும். *ஆறுவிதங்களான ஐச்வர்யங்களையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மற்றும் பெருகிய பராக்ரமத்தையுடைய விஷ்ணுவையும், ப்ரஹ்மனையும், ப்ரஜாபதியையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (ர)

அஃ ஦ாமி ஦்ரவிண் ஹவிஷ்மதே சுப்ராவ்யே யே யஜமானாய ஸுந்வதே ।
அஃ ராஸ்தி ஸக்மனி வஸுநாமஃ ஸுவே பிதரஸ்வ மூர்஧ந् ॥ ६ ॥

அஹம் ததாமி த்விரணம் ஹவிஷ்மதே
ஸாப்ராவ்யே யே யஜமானாய ஸாங்வதே ।

அஹம் ராஷ்ட்ரீ ஸங்கமமீ வஸாநா -

மஹம் ஸாவே பிதரமஸ்ய மூர்தக் ॥ ५ ॥

அஹம் - நான் ; **சுப்ராவ்யே** - நல்ல சித்திவிருத்தியையுடைய வனும், **ஹமிஷ்மதே** - ஹவிஸ்லை ஹோமம் செய்கிறவனும், **ஸுந்வதே** - நன்கு ஸ்துதி செய்கிறவனுமான ; **யஜமானாய** - யஜமானனுக்கு - **஦்ரவிணம்** - தநத்தையாவது ; (அல்லது) ஞாநத்தையாவது ; **஦ாமி** - கொடுக்கிறேன் ; **அஹம்** - நான் ; **வஸுநாம்** - வஸாங்க ஞுடைய ; **ஸக்மனி** - ஸங்சாரத்திற்கு யோக்கியமான ; **ராஸ்தி** - தேசமாகவுயிருக்கிறேன், **அஹம்** - நான் ; **மூர்஧ந்** - சிரஸாக திருந்து கொண்டு ; **அஸ்ய** - இப்பிரபஞ்சத்தினுடைய ; **பிதரஸ்** - ஈச்வரனையும் ; **ஸுவே** - உண்டு பண்ணுகிறேன்.

*ஆறுவித ஐச்வர்யங்களாவன—குழற்றுத் ஸம்பத்து ; தர்மம், சீர்த்தி, பூர்ணி : , ஞாநம், வைராக்யம் என்பனவாம்.

நான் கல்ல சித்தவிருத்தியையுடையவனும், கல்ல ஹவிஸ்ஸெஸ் ஹோம்ம் செய்கிறவனும், நன்கு ஸ்துதி செய் கிறவனுமான யஜுமானனின் பொருட்டு அவன் விரும்பிய வாறு தகத்தையாவது அல்லது கல்ல ஞாநத்தையாவது கொடுக்கிறேன். நானே அஷ்டவஸாக்களுடைய ஸஞ்சாரத் திற்குத் தகுதியான பிரதீசமாகவும் (இருப்பிடம்) இருக்கிறேன். இவ்வுலகம் கிழவுக்கச் சிரவரயிருந்துகொண்டு நானே ஸகல சராசரங்களுக்கும் பிதாவான பரமேச்வரனை யும் உண்டு பண்ணுகிறேன். (4)

மம யோனிரப்ஸ்வந்தः ஸமுद्रे ய ஏஷ் வேद ஸ ஦ேவீபदமாஸோதி ॥ ५ ॥

மம யோனிரப்ஸ்வந்தः : ஸமுத்தேர ய ஏவம் வேத ஸ தேவீபத மாப்தோதி ॥ ५ ॥

அந்தःஸமுद்ரே - ஸமுத்தீரத்தின் நடுவிலுள்ள ; **அப்ஸு** - ஜலத்தில் ; **மம** - என்னுடைய ; **யோனி:** - உத்பத்தி ஸ்தானம் ; **ஏதி** - என்று ; **ய:** - எவ கெடு குவன் ; **வேద** - தெரிந்து கொள்ளுகிறோமே ; **ஸ:** - அவன் ; **தேவீபதம்** - தேவீயினுடைய ஸ்தாநத்தை ; **ஆஸோதி** - அடைகிறுன்.

ஸமுத்தீரத்தினுடைய ஜலத்தின் நடுவிலே எனது உத்பத்தி (பிறப்பு) ஸ்தாநம். அல்லது, உள்ளே நன்கு பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற தாமரை மொட்டுப் போன்ற வாடவங்கொண்ட பிராணிகளுடைய ஒன்றுதய கமல கோசத்தி ஓம். ஜலம் முதலீய பஞ்ச மஹாபுதங்களிலும் ஜிவசைதங்க்யவாடவாகவும், சிவனுடைய வடிவாகவும் நான் இருக்கிறேன் என்பது கருத்து. இவ்விதம் எவன் என்னை

அறிந்து கொள்ளக்கிறோம். அவன் தேவியின் ஸ்தாநத்தை
(இருப்பிடத்தை) அதாவது சித்தின் வடிவத்தை யடை
கிறுன். (எ)

தே ஦ேவா அஸுவன्—

நமோ தேவை மஹாதேவை ஶிவாயை ஸ்தாநமः ।

நமः பிரகृத்யை ஭டாயை நியதாः பிரணதாः ஸ்தாம ॥ ८ ॥

தே தேவா அப்ருவங்—

நமோ தேவ்யை மஹாதேவ்யை சிவாயை ஸ்தாநமः ।

நமः ப்ரக்ருத்யை பத்ராயை ஸ்தாமः । ப்ரணதாः ஸ்தாமः ॥

தே - அந்த ; ஦ேவா : - தேவர்கள் ; அஸுவன் - சொன்னார்கள் —

தேவை - தேவியின் பொருட்டு ; **நமः** - நமஸ்காரம் ; **ஶிவாயை** - மங்கள வடிவங் கொண்டவருக்கும் ; **மஹாதேவை** - சிறந்த ஒளி யுடன் விளங்குகிறவனுக்கும் ; **ஸ்தாநம்** - எப்பொழுதும் ; **நமः** - நமஸ்காரம். **பிரகृத்யை** - மூல ப்ரகிருதியின் வடிவங்கொண்ட வனுக்கும் ; **஭டாயை** - கேழமத்தின் வடிவாயிருப்பவனுக்கும் ; **நமः** - நமஸ்காரம் ; **தாம** - இவ்விதச் சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை ; **நியதாः** - உறுதியுள்ளவர்களாக ; **பிரணதாः ஸ்தாம** : - நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

ஸ்தேவியின் வாயிலாக அவளுடைய தத்துவத்தை-
விழுதியை- அல்லது - சிறைப்பையுணர்க்க தேவர்கள் அவளை
நமஸ்கரித்து பின் வருமாறு ஸ்தோத்ரம் செய்தனர்..
ஓ தேவியே ! உனக்கு நமஸ்காரம். மும்மூர்த்திகளையும் உண்
டாக்குகின்ற அந்த ஒளியுடன் சிறந்து விளங்குகிற ஒ
அன்னையே ! நமஸ்காரம், மங்கள வடிவம் கொண்டவருக்-

கும், அல்லது சர்வதேவனுடைய பத்திரி வடிவம் கொண்ட வளுக்கும் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம். மூலப்ரகிருதியின் வடிவம் கொண்டவளுக்கும், கோமங்களின் வடிவம் கொண்ட வளுக்கும் நமஸ்காரம். இச்சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை நாங்கள் மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (2)

**तामग्निवर्णो तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् ।
दुर्गा देवीं शरणमहं प्रपद्ये सुतरां नाशय ते तमः ॥ ९ ॥**

தாமக்ஞிவர்ணம் தபஸா ஜ்வலந்தீம்
வைரோசநீம் கர்மபலேஷா ஜூஷ்டாம் |
துர்காம் தேவீம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே
ஸாதராம் நாசயதே தமः ॥ ९ ॥

अग्निवर्णाम् - அக்ஞியின் ஒளியே போன்ற ஒளியையுடைய வளும் ; **तपसा** - தவத்தால் ; **ज्वलन्तीम्** - வீளங்குகிறவளும் ; **वैरोचनीम्** - நன்று தேஜங்கால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்ப வளும் ; **कर्मफलेषु** - கர்மபலன்களில் ; **जुष्टाम्** - ஸம்பந்தப் பட்டவளுமான ; **ताम्** - அந்த ; **दुर्गाम्** - தூர்கை என்ற ; **देवीम्** - தேவீயை ; **अहम्** - நான் ; **शरणम्** - சரணத்தை ; **प्रपद्ये** - அடைகிறேன் ; **सुतराम्** - சீச்சயமாக ; **ते** - அவளும் ; **तमः** - அஜ்ஞானத்தை ; **नाशय** - நாசம் செய்யட்டும்.

சனத்தின் (காஷ்மியலாதரு) காரணமாக உண்டாகிய என்னுடைய அஜ்ஞாகமென்ற இருளை சிச்சயமாக நாசம் செய்ய வேண்டும். (८)

देवीं वाचमजनयन्त देवास्तां विश्वरूपाः पशवो बदन्ति ।
सर्व नो मन्द्रेषमूर्जु दुष्टाना घेनुवर्गिस्मानुपत्तुष्टुतैतु ॥ १० ॥

தேவீம் வாசமஜூநயந்த தேவா -
ஸ்தாம் விச்வரூபா : பசவோ வதந்தி |
ஸா நோ மந்திரேஷமூர்ஜும் துறொநா
தேநூர் வாகஸ் மாநுபஸாஷ்டுதைத்து ॥ ५ ॥

देवाः - தேவர்கள் ; **देवीम्** - ஏந்த தேவீ ஸம்பந்தமான ;
वाचम् - வாக்கை ; **अजनयन्त** - உண்டு பண்ணினார்களோ ;
ताम् - அந்த வாக்கை ; **विश्वरूपाः** - ஸகல வடிவங்களான ;
पशवः - ஜீவராசிகளும் ; **बदन्ति** - பேசுகின்றன. **या** - எந்த தேவீ ; **वाग्रूपिणी** - வாக்கின் வடிவாயிருப்பவளோ ; **सा** - அந்த தேவீ ; **मः** - எங்களைக் குறித்து ; **मन्द्र इष मूर्जम्** - இனிமையானதும் ; இஷ்டமுள்ளதுமான அந்தத்தின் ரூபமான கர்ம பலத்தை ; **वास्** - வாக் என்னும் ; **घेनुः** - காமதேநுவாயிருந்து கொண்டு தூஷா - கறப்பவளாக ; **अस्मान्** - நம்மை ; **एतु** - அடையட்டும். **उपसृष्टुत** - (வாக் விபூதிகளும் எங்களை) வேவிக்கட்டும்.

தேவர்கள் எந்த தேவீ ஸம்பந்தமான வாக்கையுண்டு பண்ணினார்களோ, அந்த வாக்கை ஸகல வடிவங்களான இச்சராசரங்களும் இவ்விதம் பேசுகின்றன. அது யாதெனில் — அந்த தேவீ எங்களைக் குறித்து இனிமையானதும், இஷ்டமுள்ளதுமான அந்தத்தின் ரூபமான கர்ம பலத்தை, வாக்கென்றும் காமதேநுவின் வடிவையடைந்து

தற்பவளாக (தோடுப்பவளாக) இருந்து கொள்ளு நம்மை
யடையட்டும். அதாவது வாக்ஞிபுதியை- குறிமையை
உண்டு பண்ணவேண்டுமென்பது கருத்து. (ஐ)

காலராதி அஸ்துதாஂ வைஷ்ணவீ ஸ்கந்஦மாதரம் ।
சரஸ்வதீபதிர்தி ஦க்ஷடுஹிதர் நமாமः பாவனா ஶிவாம् ॥ ११ ॥

காலராத்ரிம் ப்ரம்ஹ்மஸ்துதாம்
வைஷ்ணவீம் ஸ்கந்தமாதரம் |
ஸரஸ்வதீமதிதிம் தக்ஷதுஹிதரம்
நமாம : பாவநாம் சிவாம் || கை ||

காலராதிம் - காலராத்ரியின் வடிவாகவும், அஸ்துதாம் -
ப்ரஹ்மாவினால் துதிக்கப் பெற்றவளராகவும் ; **வைஷ்ணவீம்** - வீஷ்ணு
வின் ஸம்பந்தமானவளும் ; **ஸ்கந்஦மாதரம்** - ஸ்கந்த ஸ்வாமியின்
நுடைய தாயாகவும் ; **சரஸ்வதீம்** - ஸரஸ்வதி தேவியாகவும் ;
दक्षदुहितरम् - தக்ஷப்ரஜாபதியின் பெண்ணாகவும் ; **அதிதிம்** -
அதிதி தேவதையாகவும் ; **பாவனாம்** - பரிசுத்தமானவளும் ;
ஶிவாம் - மங்களத்தைச் செய்கிறவளாயுமிருக்கிற (உன்னை)
நமாம: - நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

அஞ்ஞாநத்திற்குக் காலராத்ரியின் வடிவாயிருப்ப
வளும், ப்ரஹ்மனால் துதிக்கப்பெற்றவளும், வீஷ்ணு
மாயாவடிவாயிருப்பவளும், ஸ்கந்தநுடைய தாயாராகவும்,
தக்ஷப்ரஜாபதியினுடைய பெண்ணாகவும், பரிசுத்தமான
வளும், அதிதிதேவதையாயிருப்பவளும், மங்களங்களைச்
செய்பவளாகவுமிருக்கிற ஸரஸ்வதி தேவியாகிய உன்னை
நாங்கள் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (ஐ)

महालक्ष्मीश्च विश्वहं सर्वसिद्धिश्च धीमहि ।

तत्रो देवीः प्रचोदयात् ॥ १२ ॥

मஹாலக்ஷ்மீ : ' ச வித்தம்தே ஸர்வளித்தி : ச திமஹி |
தங்நோ தேவீ : ப்ரசோதயாத் || கு||

மஹாலக்ஷ்மி: ச - மஹாலக்ஷ்மீ யெனவும் : **விஶ்வை** - (உன்னை)
அறிந்து கொள்ளுகிறோம். **ஸர்வஸி஦்஧ி:** ச - ஸர்வளித்தியின்
வடிவானவள் எனவும் ; **஧ீமஹி** - த்யாநம் செய்கிறோம். **தத்-**
ஆதையால் ; **ந:** - எங்களை ; **தேவீ** - தேவியானவள் ; **ப்ரசோதயாத்** -
பிரேரணை செய்யக் கடவள்.

மஹாலக்ஷ்மீயெனவும் உன்னை நாங்கள் நன்கு அறிந்து
கொள்ளுகிறோம். ஸர்வளித்தியின் வடிவாயிருப்பவளென்
றும் நாங்கள் த்யாநம் செய்கிறோம். ஆதலால் மஹாதேவீ
யாகிய நீ எங்களை கல்ல காரியங்களின் பொருட்டு பிரேரணை
செய்ய வேண்டும். (கு)

அதிதிரிஹ ஜனிஷு ஦க்ஷயா துஹிதா தவ ।

தாம் ஦ேவா அந்வஜாயந்த ஭ద்ரா அமூதவந்யவः ॥ १३ ॥

அதிதிரிஹ ஜனிஷு தக்ஷயா துஹிதா தவ |

தாம் தேவா அந்வஜாயந்த பத்ரா அம்ருதபந்தவः ॥ கஞ் ॥

இஹ - இங்கு ; **தக்ஷயா** - தாக்ஷாயணியாகிய (உன்னைல்)
அதிதி: - அதிதிதேவீ ; **ஜனிஷு** - உண்டானால், **தவ** - உன் னுடைய
துஹிதா - பெண்; **தாம்** - அவளிடமிருந்து **஭ந்தா:** - ஓக்க மத்தைத்
கொடுக்கக் கூடியவர்களும். **அமூதவந்யவः** - அமுதபானம் செய்த
வர்களுமான ; **தேவா:** - தேவர்கள்; **அந்வஜாயந்த** - உண்டானுர்கள்.

தாங்காயணியாகிய உன்னுல் அதிதிதேவி உண்டானான்.
ஆதலால் அவள் உன்னுடைய பெண். அவளிடமிருந்து
கேஷமங்களைக் கொடுக்கக் கூடியவர்களும், அழுதத்தைப்
பாளும் செய்தவர்களுமான தேவர்கள் உண்டானார்கள்.
எனவே தேவர்களாகிய நாங்கள் உமது பெண்ணின் பிள்ளைகள்
என்று சினித்து எங்களை அஜ்ஞாநத்திலிருந்து விடு
விக்க வேண்டும்.

(ந)

காஸோ யோனி: கமலா வஜ்பாணி-
ருஹா ஹஸா மாதரிஶ்வாஸ்மிந்஦ு: ।
புனருஹா ஸகலா மாயயா ச
புல்ச்யேஷா விஶ்வமாதாதிவிஷாம் ॥ १४ ॥

காமோயோஷி : கமலா வஜ்ரபாணி :

குஹா ஹஸா மாதரிச்வாப்ரமிந்தர : |

புனருஹா ஸகலா மாயயா ச

புனச்யேஷா விச்வமாதாதிவித்யோம் ॥ ५ ॥

காம: - ககாரம்; யோனி: - ஏகாரம்; கமலா - ஈகாரம்;
வஜ்பாணி: - ஏகாரம்; ருஹா - ஓரிங்காரம்; ஹஸா - ஊகாரமும்,
ஸகாரமும்; மாதரிஶ்வா - ககாரம்; அஸ்ம - ஊகாரம்; எந்஦ு: -
ஏகாரம்; புன: - மறுபடியும்; ருஹா - ஓரிங்காரம்; ஸகலா: -
ஊகார - ககார - ஏகாரங்கள், மாயயா ச - ஓரிங்காரத்தோடும்;
புல்ச்சி - தொன்னமயானதும், விஶ்வமாதா - உலகத் தோற்றக்கித்
குத் தாய்போன்றதுமான; ஏஷா - இந்த; ஆடிவிஷா - ஏதி
வித்தையானது; ஓஸ் - பிரணவ வாடவாக விளங்குகிறது.

இந்த மந்த்ரத்தால் ஆதிலித்ததயின் மந்த்ரோத்தாரம்
சொல்லப்படுகிறது - ககாரம், ஏகாரம், ஈகாரம், ஊகாரம்.

நூங்காரம், ஹகாரம், வகாரம், ககாரம், ஹகாரம், ககாரம், ஹகாரம், ஹாங்காரம், வகாரம், ககாரம், வகாரம், ஹாங்காரம் இவைகள் சேர்ந்து ‘க, ஏ, ஈ, எ, ஹம்; ஹ, எ, க, ஹ, எ, ஹம்; எ, க, எ, ஹம்;’ எனப் பழையையானதும், உலகத்தோற்றத்திற்குக் கரணமாயிருப்பதுமான ஆதி வித்யா எனச் சொல்லப்படுகிற பஞ்சத்தாக்ஷரீயானது ப்ரணவத்தோடுகூடச் சிறந்து விளங்குகிறது. (கரு)

**எஷா ஆத்மஶक्तி: | எஷா விஶ்வமோஹிநி பாராக்ஷாத்துர்ணாண஧ரா |
எஷா ஶ்ரீமஹாவி஦ா || १५ ||**

ஏஷா ஆத்மசக்தி: | ஏஷா வீச்வமோஹிநி பாசாங்குச
தநூர்பாணதரா | ஏஷா ஸ்ரீமஹாவித்யா || கரு ||

எஷா - இந்த வித்தையே ; **ஆத்மஶக்தி:** - ஆத்ம சக்தியாவள் ;
எஷா - இவளே ; **விஶ்வமோஹிநி** - உலகை மோஹிக்கச் செய்பவள் ;
பாராக்ஷாத்துர்ணாண஧ரா - பாசம் (கயிறு), அங்குசம் (மாவெட்டி) வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவள்.
எஷா - இவளே ; **ஶ்ரீமஹாவி஦ா** - ஸ்ரீமஹா வித்தையுமாவரள் ;
ய: - எவன் ; **ஏவம்** - இவ்விதம் ; **வீர** - அறிகிருனே ; **ஸ:** - அவன் ; **ஶோகம்** - சோகத்தை ; **தரதி** - தாண்டுகிறுன்.

இந்த ஆதி மஹாவித்தையே ஆத்மசக்தியாம். உலகங்களை மயங்கச் செய்யும் மாண்யயாம் ஆதிசக்தியும் இவளே.. இவள் பாசம், அங்குசம், வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவள். இவளே ஸ்ரீமஹா வித்தையுமாவள்.

(கரு)

१५ ॥ न एवं केद स द्वेकं तरति ॥ १६ ॥

य एवम् वेत श चोकम् तरति ॥ क० ॥

यः - एवन् ; एवम् - इवलीतम् ; केद - अरिकिरुणे ; सः - अवन् ; शोकम् - तुयरत्तेत ; तरति - ताङ्गुकिरुन्.

एवगेनुरुवन् इवलीतम् प्रीमहा वित्तेतये
उज्जारांक्तु, केळांगुकिरुणे, अवन् तुयरत्तेतत्त ताङ्गु
किरुन्.
(क०)

नमस्ते अस्तु भगवति भवति मातरस्मान् पातुं सर्वतः ॥ १७ ॥

नमस्ते अस्तु पकवति पवति मातरस्मान् पातु
लर्वतः ॥ क० ॥

भगवति - आरुष्ट गुणांकगुम् निऱेन्त ; मातः -
ऽ अञ्जैये ! ते . उनक्कु ; नमः - नमस्कारम्. सर्वतः -
एल्ला वित्तत्त त्रुम् ; अस्मान् , नञ्कै ; पातु . रक्षिक्क
वेङ्गुम्.

शुचिर्वायम रूदलिय आरु गुणांकगुम् निऱेन्त उ
अञ्जैये ! उनक्कु ऎल्ला वित्तत्त त्रुम् नमस्कारम्,
नञ्कै त्राप्ताम् रूदलियम् वेङ्गुम्.
(क०)

सैवाणी वसवः । सैषैकादश रुद्राः । सैषा छायशादित्याः ।
सैषा विश्वे देवाः सोमपा असोमपाश्च । सैषा यातुधाना
असुरा रक्षांसि पिशाचा यक्षाः सिद्धाः । सैषा सत्त्वरज-

**स्तमांसि । सैषा प्रजापतीनिक्षिमनवः । सैष ग्रहनशक्त्योर्तीषि
कलाकाष्टादिकालरूपिणी । तामहं प्रणौमि नित्यर् ॥ १८ ॥**

ஸைஷா அஷ்டிடள வஸவா : | ஸைஷா வெஷ்டகாதச ருத்ரா :
ஸைஷா த்வாதசாதித்யா : | ஸைஷா வீச்வே தேவா :
ஸோமபா : அஸோமபா : ச | ஸைஷா யாதுதாங : அஸரா
ரக்ஷாம்ளி யக்ஷா : ரீத்தா : | ஸைஷா ஸத்வரஜஸ்த்மாம்ளி |
ஸைஷா ப்ரஜாபதித்த்ரமவ : | ஸைஷா க்ரஹக்ஷத்ரஜ -
யோதீம்ஷி கலாகாஷ்டாதிகாலருபிணி | தாம ஹும்
ப்ரணெனாமி சித்யம் || கா ||

**सा - अव्वित्तसं चिरप्पुवायन्तः ; एषा - श्रिन्त आतिचक्षत्तिये ;
अष्टौ - जट्टु ; वसवः - वासर्कंकणुमावलं ; स्ता एषा - श्रिवलो ;
एकादश - पत्तिरेत्तुन्त्रु ; रुद्राः :- रुत्तरार्कणुमावलं ; सा एषा -
श्रिवलो ; द्वादश - पञ्चनीरञ्जु ; आदित्याः :- श्रुतित्यर्कणु
मावलं ; सा एषा - अवलो ; विश्वे देवाः :- वीच्व तேவர்கள் ;
सोमपाः - ஸோமபானம் பண்ணுகிறவர்கள் ; அஸोமபाः च -
ஸோமபானம் செய்யாதவர்களும் (ஶ்ரிவலே) ; ஸा एषा -
श्रिवलो ; यातुधानाः - राक्षसर्कण्ठां, असुराः - अஸरर्कण्ठां ;
रक्षांसि - रक्षण्ठांकण्ठां ; पिशाचाः - पिशाचर्कण्ठां ; यक्षाः -
यक्षर्कण्ठां ; सिद्धाः - जीत्तर्कण्ठां ; सा एषा - श्रिवलो ;
सत्त्वरजस्तमांसि - ஸத்வம் ; रजूं, तमजः ऎन्त्र मुकुण्णांक
णुष्टय वடिवायि रुप्पवालं ; सा एषा - श्रिवलो ;
प्रजापति-इन्द्र - मनवः - प्रिरज्ञापत्तियम्, श्रिन्तरालुम्, मतुबुम्
ஆவள் ; सा एषा - ஶ்ரிவலே ; ग्रहगक्षत् ज्योतीषि - நவक்ரஹங்க
णும், ஶிருபத्तेत्रம் நக्षत்ரங்களும், ஜ्यோதிஸ்ஸர்களும்
ஆவள் , கलாகாஷ்டாடிகாலரूபிணி - கலை காஷ்டை முதலீய கால
வடிவாயிருப்பவள் ; ताम् - अस्मिन्पु वायन्त महुरा तेवीयः**

ஸிதம் - எப்பொழுதும் ; அதை - நான் ; (நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே) அளிமி - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

அவ்விதச் சிறப்புவாய்ந்த இந்த அன்னையரம் ஆதி சத்தியே அஷ்டவஸ்ரக்களுமாவள், ஏகாசதருத்ரர்களுமாவள்; இவளே த்வாதசாதித்யர்களுமாவள்; விச்வேதவர்களும் இவளே; ஸோமபானம் செய்கிறவர்களும், செய்யாதவர்களும் இவளேயாவள்; இவளே ராகுஸர்கள், அஸரார்கள், ரகுஸர்கள் பிசாசர்கள், யகுர்கள், ஸித்தர்கள் முதலியவர்களுமாவள்; ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களின் வடிவாயிருப்பவரும் இவளே; பிராஜபதிகள், இந்திரர்கள், மநுக்கள் முதலியவர்களும் இவளே; நவக்ரஹங்கள், அச்விநி முதலிய இருப்பத்தேழு நகந்திரங்கள், ஐயோதிஸ்ஸர்கள் (தாரகைகள்) முதலியவைகளும் இவளே; கலை, காஷ்டை முதலிய கால வடிவாயிருப்பவரும் இவளே; ஆகவே இவ்விதப் பெருமிதம் கொண்ட ஆதி மஹாசக்தியை நான் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே நமஸ்காரம் செய்வோம் என்ற சுருத்தோடு 'அஹம் ப்ரஜென்னமி' என்ற ஒருமை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (அ)

தாபாபாரிணீ ஦ேவீ முக்முகிப்ரदாயிநீஸ் ।

அனந்தாங் விஜயாங் ஶுஞ்சாங் ஶர்ணாங் ஶிவாஸ் ॥ १९ ॥

தாபாபாராரிணீம் **தநவீம்** **புக்திமுக்திப்ரதாயிநீம் ।**
அத்துப்பி அத்துப்பி **அத்தும் கருண்யாம்** **சிவதாம் சிவாம் ।**

தாபாபாரிணீஸ் - காபங்களையகற்றுபவரும்; **முக்முகி-ப்ராயிநீஸ்** - மூக்கங்களும்; **GITAகுத்தையாம்** கொடுக்கின்ற

வனும், அனந்தாம் - முடிவில்லாதவனும்; சிஜ்யாம் - ஜயத்தையடையவனும்; ஶுஶ்ராம் - பரிசுத்தமுன்னவனும்; ஶிவாம் - மங்களங்களைக் கொடுப்பவனும்; ஶிவாம் - மங்களவடிவாயிருப்பவனுமான; ஶாரஸ்யாம் - தஞ்சம்புகத்தக்க; ஦ீவීம் - தேவியை; (அடைகிறோம்.)

ஆத்யரத்மிகம், ஆதிபெளதிகம், ஆதிதைவிகம் என்ற மூன்று விததாபங்களையகற்றுபவனும்; உபாஸகர்கள் விரும்பிய இவ்வுலக போகங்களையும், அவ்வுலகிலுள்ள மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கின்றவனும், முக்காலத்திலும் முடிவில்லாதவனும், வெற்றியின் வடிவாய் விளங்குபவனும், பரிசுத்த வடிவினனும், மங்கள விக்ரஹ வடிவாயிருப்பவனும், பெருகிய கல்யாணங்களைக் கொடுப்பவனுமான மஹா தேவியை சரணைக்கியடைவோம். (கக)

வியாக்கரச்யுக்தி தீவிஹோஸ்மந்திதஸ் ।

அர்஘்ந்துல்ஸிதம் ஦ேவ்யா வீஜ் ஸ்வர்த்தஸா஧கஸ் ॥ २० ॥

வியதிகாரஸம்யுக்தம் வீதிஹோத்ரஸமந்விதம் ।
அர்தேங்துலஸிதம் தேவ்யா பீஜம் ஸர்வார்த்தஸாதகம் ॥ २० ॥

வியாக்கரச்யுக்தி தீவிஹோஸ்மந்திதஸ் ।
சௌந்தரத்தும்; விதி-ஹோஸ்மந்திதஸ் - அக்னி பீஜத்தோடு கூடிய தும்; அர்஘்ந்துல்ஸிதம் - அர்த்தசந்த்ரனுல் பிரகாசிப்பதுமான; ஦ேவ்யா: - தேவியினுடைய பீஜமானது; ஸ்வர்த்தஸா஧கஸ் - எல்லாக்காரிய வித்தியையும் (கொடுக்கும்).

சகாரத்தோடு கூடிய ஆகாச பீஜமும், அக்னி பீஜத்தோடு கூடியதும், அர்த்தசந்த்ரனுல் பிரகாசிப்பதுமான முத்தேவியினுடைய பீஜாக்கரமானது ஸகல காரியளித்தி

யையும் கொடுக்கவல்லது. இங்கு புவனேசியின் ஏகாக்ஷரமந்த்ரமானது உத்தாரம் செய்யப்பட்டது. (२४)

एवमेकाक्षरं मन्त्रं यतयः शुद्धचेतसः ।
ध्यायन्ति परमानन्दमया ज्ञानाम्बुद्धाशयः ॥ २१ ॥

अवमेकाक्षरम्-मन्त्रम्-यतयः-सूत्तत्त्वेतसः ।
त्यायक्ति-परमानन्दमया ज्ञानाम्बुद्धाशयः ॥ २१ ॥

एवम् - इवंशीतम् ; **एकाक्षरम्** - छिरे अक्षरतंत्रे तं
क्षेत्राण्ट ; **मन्त्रम्** - मन्त्रतंत्रे ; **शुद्धचेतसः** - परिचत्त
मनत्रे युतयवर्क्काम ; **परमानन्दमया** : - परमानन्त्रे वटवा
यिनुप्पवर्क्काम ; **ज्ञानाम्बुद्धाशयः** : - आत्मं ज्ञानत्तिऱ்கு ஆழி
போன்றவर்க्कामான ; **यतयः** : - मஹान्कள் ; **ध्यायन्ति** - त्या
नम் चेप्पின்றனர்.

இவ்விதம் இந்த புவனேசரீ தேவியின் ஏகாக்ஷரமந்த்ரத்தைப் பரிசுத்த மனதையுடையவர்க்காம் ப்ரஹ்மாநக்த வடிவாயிரிகுப்பவர்க்காம். ஆத்ம ஜ்ஞானத்திற்குக் கடல் போன்றவர்க்காமான யோகிகள் எப்பொழுதும் த்யாநம் செய்கின்றனர். (२५)

वाऽमायान्नभूतस्मात् षष्ठं षष्ठसमन्वितम् ।
सूर्योऽवामश्रोतविन्दुः संयुतश्चतुर्तीयकम् ॥ २२ ॥
नारायणेन संयुक्तो वायुश्चाषरसंयुतः ।
विष्णे नवार्णकोऽर्णः स्यान्महदानन्ददायकः ॥ २३ ॥

वाऽक्षरायाऽर्थम् षष्ठं षष्ठसमन्वितम् ।
सूर्योऽवामश्रोतविन्दुः संयुतश्चतुर्तीयकम् ॥ २२ ॥
नारायणेन संयुक्तो वायुश्चाषरसंयुतः ।
विष्णे नवार्णकोऽर्णः स्यान्महदानन्ददायकः ॥ २३ ॥

ஸம்யுக்தாத் த்ருதியகம் || २२ ||

நாராயணை ஸம்யுக்தோ வாயு : சாதரஸம்யுத : |
விச்சே நவாரணோடர்ண : ஸ்யாந்மஹதாந்ததாயக : || २२ ||

கால் - வாக்பவபீஜம் (ஐம்); **மாயா** - சக்திபீஜம் (ஞாம்); **காமமு** - காமபீஜம். (க்ளீம்); **தஸ்மாத्** - அந்த காமராஜபீஜமாகிய ககாரத்திலிருந்து; **ஷஸ்ம** - ஆரூவது அக்ஷரம் ச; **க்ஷத்ரஸமாந்திதம்** - (மாத்ரகாங்யாஸத்தில்) முகவுந்தாக்ஷரத்தோடு (ஆகாரத்தோடு கூடியது சா); **ஸ்ரூப** : - ம என்ற அக்ஷரம்; **அவாமஶோதனிந்஦ுஸ்யுத:** - உகாரத்தோடும், பின்துவோடும் கூடியது (மும்); **டாஸ் துதியக:** - டகாரத்திலிருந்து மூன்றாவது (ட)டகாரம்; **நாராயணை** ஸ்மி஥ி : - ஆ என்னும் ஸ்வரத்தோடு சேர்ந்தது டா(டா); **஧ாயு:** ச அ஧ரஸ-
யுத: - யகாரம் ‘ஐ’ என்ற ஸ்வரத்தோடு கூடியது (யை); **விச்சே** - ஸ்வரூபம் (வடிவம்) (விச்சே); **நவாணக:** - ஒன்பது அக்ஷரங்கள் கொண்ட; **அணி:** - மந்த்ரமாக; **ஸ்யாத्** - ஆசியது; **மஹாநந்஦காரக:** - இந்த நவாக்ஷரீயானது உபாஸகர்களுக்கு பெருகிய ஆகந்தத்தைச் செய்ய வல்லதாம்.

வாக்பவ பீஜமாகிய ஐம் என்ற அக்ஷரமும்; சக்தி பீஜமாகிய ஞாம் என்ற அக்ஷரமும்; காமராஜ பீஜமாகிய க்ளீம் என்ற அக்ஷரமும்; அந்த காமராஜத்தின் முதலாவதான ககாரத்திலிருந்து ஆரூவதான ‘ச’ என்ற அக்ஷரமானது ஆகாரத்தோடு சேரவே, ‘சா’ என்ற அக்ஷரமும். அவ்விதமே ஸமர்யன் ‘ம’ என்ற அக்ஷரத்தோடு உகாரத்தையும் பின்துவையும் சேர்க்க ‘மும்’ என்ற அக்ஷரமும். டகாரத்திலிருந்து மூன்றாவது அக்ஷரமாகிய (ட) டகாரத்

தோடு 'ஆ' என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்க்க டா (ஆ)என்ற அகாரமும்; அவ்விதமேயகாரத்தோடு 'ஐ' என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்க்க 'ஐய' என்ற அகாரமும், விச்சே என்ற அகாரத்தையும் சேர்க்கும்பொழுது "ஐம் - ஹம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை- விச்சே" என்ற சண்டிகா தேவியினுடைய நவாகாரிமந்த்ரமானது கிடைக்கின்றது. இந்த மந்த்ரத்தின் முதலில் ப்ரணவமும், கடை சியில் நம: என்பதையும் சேர்ப்பது ஸம்ப்ரதாயமாகும். ஆகவே "ஓம் ஐம் - ஹம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை விச்சே நம;" என்பது கிடைப்பதாகும். இதுவே நவாகாரிமஹாமந்த்ரமாகும். இந்த நவாகாரீ உபாஸ்கர்களுக்குப் பெருகிய ஆடந்ததையுண்டுபண்ண வல்லதாகுமென்பது திரண்ட ஸாரமாகும். (ஐ.ஏ.)

हृत्पुण्डरीकमध्यस्थां प्रातः सूर्यसमप्रभाम् ।

पाशाङ्कुशधरां सौम्यां वरदाभयहस्तकाम् ॥

बिनेत्रां रक्तवसनां भक्तकामदुघां भजे ॥ २४ ॥

ஹ்ருத் புஜ்ஞாக்மத்யஸ்தாம் ப்ராத: ஸ்ரூபர்ய ஸமப்ரபாம் |
பாசாங்குசதராம் ஸெளம்யாம் வரதாபயஹஸ்தகாம் |
த்ரிதேசத்ராம் ரக்தவஸ்நாம் பக்தகாமதுகாம் பஜே || २४ ||

हृत्पुण्डरीकमध्यस्थाम् - ஹ்ருத்யகமஸத்தின் நடுவில் இருப்பவனும்; **प्रातःसूर्यसमप्रभाम्** - உதயகாலத்தில் தேன்றும் ஸ்ரூபர்யனுக்கு ஸமானமான காந்தியையுடையவனும்; **पाशाङ्कुशधराम्** - பாசம், அங்குசம் இவைகளைத் தாத்தவனும்; **सौम्याम्** - ஆர்ய வாடவம் கொண்டவனும்; **वरदाभयहस्तकाम्** - வரதாம், அபயம் என்ற முத்திரைகளைடு கூடிய கைகளையாடவனும்; **बिनेत्राम्** - மூன்று கண்களைக் கொண்டவனும்; **रक्तवस्नाम्** - திருப்புவஸ்த்ரத்தையுடையவனும்; **भक्तकामदुघाम्** -

ஹருதய கமலத்தின் நடுவே வீற்றிருப்பவனும், உதய காலத்திலே தோன்றுகிற பாலஸ்-அர்யனுக்கு ஸ்மாரா மான காந்தியை யுடையவனும்; பாசம், அங்குசம், இவை களைத் தரித்தவனும், அழகிய வடிவம் கொண்டவனும், வரதம், அபயம் என்ற முத்தைகளோடு கூடிய கைகளை யுடையவனும், சிவந்த வஸ்தரத்தை யுடையவனும், பக்தர்களுடைய காமனைகளை (விருப்பங்களை) வேண்டிய அளவிலே குறையாது கொடுப்பதில் காமதேநுவைப் போன்றவனுமான ஸ்ரீமஹாதேவியை வேவிக்கிறேன். (ஒஞ்)

**நமாமி த்வாமஹ் ஦ேவீ மஹாபாரதிநீம் ।
மஹாதுர்஗ப்ரஶாமனீ மஹாகாருண்யரूபிணிம் ॥ २६ ॥**

நமாமி த்வாமஹம் தேவீம் மஹாபயங்காசிநீம் ;
மஹாதுர்கப்ரசமநீம் மஹாகாருண்ய ரூபிணீம் ॥ ஆரு ॥

மஹாபாரதிநீம் - பொருகிய பயத்தையகற்றுகின்ற வனும்; **மஹாதுர்஗ப்ரஶாமனீம்** - பெருகிய கஷ்டங்களை சமனம் செய்கின்றவனும்; **மஹாகாருண்யரूபிணிம்** - பெருகிய கருணை வடிவம் கொண்டவனும்; **தேவீம்** - பிரகாச வடிவாயிருக்கின்ற வனுமான; **த்வாம** - உன்னை; **அஹம்** - நான்; **நமாமி** - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

பெருகிய பயத்தை யகற்றுகின்றவனும், பெருகிய கஷ்டங்களை சமனம் செய்கின்றவனும், பெருகிய கருணையின் வடிவாயமைந்தவனும், பிரகாச வடிவாயிருக்கின்றவனுமான உன்னை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (உரு)

यस्याः स्वरूपं ब्रह्माद्योऽपि न जानन्ति ; तस्मादुच्यते अङ्गेया ।
यस्या अन्तो न विद्यते ; तस्मादुच्यते अनन्ता । यस्या ग्रहणं
नोपलभ्यते ; तस्मादुच्यते अलक्ष्या । यस्या जननं नोपलभ्यते ;
तस्मादुच्यते अजा । एकैव सर्वत्र वर्तते ; तस्मादुच्यते एका ।
एकैव विश्वरूपिणी ; तस्मादुच्यते नैका । अत एवोच्यते,
अङ्गेया, अनन्ता, अलक्ष्या, अजा, एका, नैका इति ॥ २६ ॥

यस्याः लंबनुपम् पर उम्मातयो न ज्ञानन्ति ; तस्मा
 तुच्यते तज्ज्ञेया । यस्या अन्तेता न वित्त्यते ; तस्मा
 तुच्यते तज्जन्ता । यस्या करुणाम् नोपलभ्यते ; तस्मा
 तुच्यते तज्जन्ता । यस्या ज्ञानम् नोपलभ्यते ; तस्मा
 तुच्यते तज्जन्ता । एकैव उपर्युक्त वर्तते, तस्मा तुच्यते
 एका । एकैव विश्वरूपिणी, तस्मा तुच्यते नैका । अत
 एवोच्यते अङ्गेया, अनन्ता, अलक्ष्या, अज्ञा, एका,
 नैका ॥ २६ ॥

यस्याः - एकं ते विषये त्रूपाटय ; स्वरूपम् - वटिवत्ततः
ब्रह्माद्यः अपि - प्ररुम्मन्त मुत्तिय तेवार्कनुम् ; न जानन्ति -
अर्थय मुत्तियात्तिलैयो ; तस्मात् - अक्कारण्यत्तालं ; अङ्गेया -
अर्थय मुत्तियात्तवालं ; (इति - जन्म रु) उच्यते - चेष्टलप्पत्ति
क्रित्तु. यस्याः - एवानुकंकु ; अन्तः - मुत्तिवान्तु ; न विद्यते -
आणां प्रतिवान्तिलैयो ; तस्मात् - अक्कारण्यत्तालं ; अनन्ता -
मुत्तिवान्तवालं ; उच्यते - (जन्म रु) चेष्टलप्पत्तिक्रित्तु ;
यस्याः - एवानुकंकु ; ग्रहणम् - पार्वतवायान्तु ; न उष-
लभ्यते - क्रिटकंक मुत्तियात्तेता ; तस्मात् - अक्कारण्यत्तालं ;
अलक्ष्या - काणां प्रतात्तवालं ; उच्यते - (जन्म रु) चेष्टलप्प
पत्तिक्रित्तु ; यस्याः - एवानुकंकु ; जननम् - प्रियवियान्तु ;
न उपलभ्यते - काणां मुत्तियात्तेता ; तस्मात् - अक्कारण्यत्ता-
लालं ; अजा - प्रियवियात्तवालं ; उच्यते - (जन्म रु) चेष्टलप्प

படுகிறது ; ஏகா ஏக் - ஒருவளே ; ஸ்ரீஸ் - எங்கும், கர்த்தே - இருக்கிறுகோ ; தஸ்மாத் - அக்காரணத்தால் ; ஏகா - ஒருவள் ; உச்சதே - (ஜன) சொல்லப்படுகிறது ; ஏகா ஏக் - ஒருவளே ; விஶ்வருபிகி - உலகவடிவம் கொண்டவள் ; தஸ்மாத் - ஆகையால் ; ந ஏகா - ஒருவள் அல்லள் (பலவடிவம் கொண்டவள் என்பது கருத்து). அத ஏக் - அக்காரணத்தாலேயே ; அக்கோ - அறிய முடியாதவள் ; அந்தா - முடிவற்றவள் ; அலஷ்யா - காணத்தகாதவள் ; அஜா - பிறவியற்றவள் ; ஏகா - ஒருவள் ; ந ஏகா - பல வடிவம் கொண்டவள்.

எந்த தேவியினுடைய வடிவத்தை ப்ரஹ்மன் முதலீய தேவர்களும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லையோ, அக்காரணத்தால் அவள் அறிய முடியாதவள் எனச் சொல்லப் படுகிறார்கள். எவளுக்கு முடிவு என்பது கிடையாதோ, அவள் முடிவற்றவள் என்றும், எவளுடைய பார்வையானது கிடைக்க முடியாததோ, அவள் காணத் தகாதவள் என்றும், எவளுக்குப் பிறவியானது கிடையாதோ, அவள் பிறவியற்றவள் என்றும், எந்த தேவியானவள் இச் சராசரங்களை ஊழிக் காலத்திலே லயிக்கச் செய்து தான் ஒருவளாகவே தனித்திருக்கிறுகோ, அக்காரணத்தால் அவள் ஒருவளே என்றும், எவள் சராசரங்களைப் படைத்து, அவைகளினுடே தானும் ஜீவ சைதந்ய வடிவாயிருந்து கொண்டு பல வடிவங்களுடன் காஷ்டியளிக்கின்றார்களோ, அவள் பல வடிவங்களொண்டவள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆதலால் அத் தேவீ அறிய முடியாதவள், முடிவில்லாதவள், காணத் தகாதவள், பிறப்பில்லாதவள், ஒருவள், பல வடிவம் கொண்டவள் எனப் பல படியாகத் துதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது ஸாரம்.

(25)

**मन्त्राणां मातृक देवी शब्दानाम् शानरूपिणी ।
शानाणां चिन्मयातीता शून्यानां शून्यसाक्षिणी ॥ २७ ॥**

**मन्त्रराण्म् मातृका तेवै च पूर्तानाम् ऊरुकुपिणी ।
नूरानाम् चिन्मया तेता कुंयानाम् कुंयसाक्षिणी ॥ २८ ॥**

देवी - तेवियानवर्ण ; **मन्त्राणाम्** - मन्त्रराङ्कगुरुकुर्ण ;
मातृका - मातृका (अकृत्रवट्वायिरुप्पवर्ण) एनवुम् ;
शब्दानाम् - चप्तराङ्कगुरुकुर्ण ; **शानरूपिणी** - ऊरुक वट्वायिरुप्पवर्ण एनवुम् ; **शानानाम्** - ऊराङ्कगुरुकुर्ण ; **चिन्मयातीता** - चित्ततेत्युम् कटांत्तवर्ण एनवुम् ; **शून्यानाम्** : तेत्ररूप्रमल्लाक वेवकगुरुकुर्ण ; **शून्यसाक्षिणी** - अजेवक ऊरुकु साक्षियाक इरुप्पवर्ण एनवुम्, चेत्तलप्पप्पटिग्रुर्ण.

मृत्तेवियानवर्ण, मन्त्रराङ्कगुरुकुर्ण चिरांत मातृका (अकृत्रवट्वायिरुप्पवर्ण) एनवुम् ; **चप्तराङ्कगुरुकुर्ण** ऊरुक वट्वायिरुप्पवर्ण एनवुम् ; **ऊराङ्कगुरुकुर्ण** चित्ततेत्युम् कटांत्तवर्ण एनवुम्, **तेत्ररूप्रमल्लाक** वेवकगुरुकुर्ण अजेवक ऊरुकु साक्षियायिरुप्पवर्ण एनवुम् चेत्तलाप्पटिग्रुर्ण.

(2.5)

**यस्याः परतरं नास्ति सैषा दुर्गा प्रकीर्तिता ।
तां दुर्गां दुर्गमां देवीं दुरचारविघातिनीम् ।
नमामि भवभीतोऽहं संसारार्णवतारिणीम् ॥ २८ ॥**

मातृमात्रप्रत्याप्तिराजस्त्रिललवात् तुर्काप्रकीर्ततेता
ताप्ति तुर्काप्ति तुर्काम् तेत्वमिम् तुराचारविकात्तिनीम् ।
ताप्तिराजप्रत्याप्ति तुर्काम् लम्प्लाम्प्लावात्तारीमीम् ॥ २.८ ॥

यस्याः - एवत्रैक्यात्तुरुम् ; **परतरम्** - बेरु उम्मु ;
नास्ति - उम्मुउम्मा ; **सा** - अंत्र ; **एषा** - त्रिवर्ण ; **दुर्गा** -

துர்கை ; (ஆவன்) சூராசாரவிவாதிநீஸ் - தூராசாரத்தை (கெட்ட ஆசாரத்தை) நாசம் செய்பவளும் ; ஸ்ரீஶார்ஜீவதாரிணிம் - ஸம்லாரமென்னும் கடலீக் கடக்கச் செய்பவளும் ; தூர்மாஸ் - கஷ்டப்பட்டு அடையத்தக்கவளும்யான ; தாஸ் - அந்த ; தூர்மாஸ் - தூர்காதேவியை ; மஹாதீ : - ஸம்லார துக்கத்தால் பயத்தை யடைந்த ; அஸ்ரம் - நான் ; நமாஸி - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

எந்த தேவியைக் காட்டினும் உலகில் வேறு வள்ளு ஒன்றும் இல்லையோ, அப்பெருமையாய்ந்த தேவியே தூர்கை எனச் சொல்லப்படுகிறோன். கெட்ட ஆசாரத்தை நாசம் செய்பவளும், ஸம்லாரமென்ற கடலீக் கடக்கச் செய்பவளும், அதாவது அவனை உபாஸனை செய்த அளவிலே பிறவித் துன்பம் நீங்குமென்பது கருத்து. தக்க குருவையடைந்து விதிப்படி தீக்கூடி முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று, அவர்கள் காட்டிய வழியைப் பின் பற்றி உபாஸித்தாலொழிய அண்ணையாம் தூர்கையை அடைய முடியாது என்பதையே கஷ்டப்பட்டு அடையத்தக்கவள் என்பது வலியுறுத்தும். மிகவும் சிரமப்பட்டு அடையத் தக்கவளான அந்த தூர்காதேவியை ஸம்லாரதாபத்தால் பயத்தை யடைந்த நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (உங)

इदमर्थवशीर्षं योऽधीते, स पञ्चाथवशीर्षजपफलमवाप्नोति ।

इदमर्थवशीर्षं इत्वा योऽचार्यं स्थापयति ॥ २९ ॥

இதமதர்வசீர்ஷம் யோ ஽தீதே, ஸ பஞ்சாதர்வசீர்ஷ ஐபபலமவாப்நோதி । இதமதர்வசீர்ஷம் ஞாத்வா யோட - ர்சாம் ஸ்தாபயதி ॥ உக ॥

इदम् - इन्त ; अर्थवशीर्षम् - अथर्ववसिराणाः ; यः - एवान् ; अधीते - अत्तिययनम் चेयकिरुणे ; सः - अवान् ;

பகு - ஐஞ்து ; **அர்வீஷீஷ்ஜபகலம் -** அதர்வசீர்வஜபங்களுடைய பலத்தை ; **அவாஸோதி -** அடைகிறுன் ; **இடம் -** இஞ்த ; **அர்வீ-ஶீஷம் -** அதர்வசீரலை ; **ஆத்வா -** விதிப்படி உணர்ந்து ; **ய : -** எவன் ; **அர்சம் . புஜையை ; ஸ்யாபயதி -** செய்கிறுனே.

இஞ்த அதர்வ சிரலை எவன் அத்யயங்ம் செய்கிறுனே. அவன் நாராயணம் முதலிய ஐஞ்து அதர்வவசீரங்களை ஜபம் செய்வதாலுள்ளடான பலத்தை யடைகிறுன்.* எவன் இஞ்த அதர்வ சிரலை விதிப்படி உணர்ந்து புஜையைச் செய்கிறுனே. அவன் இவ்வுலகில் பெருகிய புகழை யடைகிறுன். (ஒது)

ஶதலக்ஷ ப்ரஜப்தாபி நார்வாஸிச்சி ச விந்தி ।

ஶதமஸ்தர சாத்யா : புரஸ்வர்யாவி஧ி : ஸ்முத : || ३० ||

நாலக்ஷம் ப்ரஜூப்த்வாபி நார்சாளித்திம் ச விந்ததி |
சதமஸ்தோத்தரம் சாஸ்யா : புர : சர்யா.விதி : ஸ்ம்ருத : | கூடி |

ஶதலக்ஷம் - நாறு எகும் ; **ப்ரஜப்தா அபி -** நன்கு ஜபம் செய்தானும் ; **நார்வாஸிச்சி ச -** புஜையின் வீத்தியையும், ந விந்தி - அடையமுடியாது. **அத்வா : -** இஞ்த மஹாவித்தைக்கு : **புரஸ்வர்யாவி஧ி : -** புர : சரணவிதியானது ; **ஶதம் -** நாறும் ; **அஸ்தர ச -** எட்டு எண்ணிக்கையும் (சேர்ந்ததாக) **ஸ்முத : -** ஓரல்லப்பட்டுக்கிறது.

நாறு எகும் தட-வை நன்கு ஜபம் செய்தபொழுதிலும், புஜையினுடைய வீத்தியை யடைய முடியாது. ஏனெனில், இஞ்த மஹா வித்தைக்கு நாற்றுட்டுத் தட-வை

* ஐஞ்து அதர்வ சிரலைகளாவன—நாராயண-அதர்வசீரம், தேவி அதர்வசீரம், அதர்வதிரம், அதர்வசிகம், பாவதோபாசிவம்.

புரः சரண விதியானது மஹாவிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட மிருக்கிறது. ஆகவே புரः சரணங்களோடு கூடவே இந்த மஹாவித்தையை ஜூபம் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்தாகும். (ஈ)

दशावारं पठेद्यस्तु सद्यः पापैः प्रमुच्यते ।

महादुर्गाणि तरति महादेव्याः प्रसादतः ॥ ३१ ॥

தசவாரம் படேத்யஸ்து ஸத்யः பாபைः ப்ரமுச்யதே |
மஹாதுர்காணி தரதி மஹாதேவ்யாः ப்ரஸாததः || ஈக ||

यः - எவ்வளருவன் ; **दशावारम्** - பத்துத் தடவை ;
पठेत् तु - பாத்ததானேயாகில் ; **सद्यः** - (அவன்) அப்பொழுதே ;
पापैः - பாபங்களினால் ; **प्रमुच्यते** - விடுபடுகிறுன். **महादेव्याः** - மஹாதேவியினுடைய ; **प्रसादतः** - அநுக்ரஹத்தால், **महादुर्गाणि**-
பெருகிய துயரங்களையும் ; **तरति** - தாண்டுகிறுன்.

எந்த உபாஸகன் இம்மஹா வித்தையை புரः சரண விதியை நுஸரித்துப் பத்துத் தடவை ஜூபம் செய்கிறுஞ்சே, அவன் அப்பொழுதே பாபங்களிலிருந்து விடுதலையாடுகிறுன். மற்றும் முருமஹாதேவியினுடைய அநுக்ரஹத்தால் பெருகிய துயரங்களையும் தாண்டுகிறுன். (ஈக)

प्रातरधीयानो रातिकृतं पापं नाशयति । सायमधीयानो
दिवसकृतं पापं नाशयति । तत् सायं प्रातः प्रयुज्ञानः पापोऽ-
पापो भवति । निशीथे तुरीयसंध्यायां जप्त्वा वाक्सिस्त्रिभवति ।
नूतनप्रतिमायां जप्त्वा देवतासांनिध्यं भवति । प्राणप्रतिष्ठायां
जप्त्वा प्राणानां प्रतिष्ठा भवति । भौमाश्विन्यां महादेवीसंनिधौ
जप्त्वा महामृत्युं तरति, य एवं वैदेत्युपनिषत् ॥ ३२ ॥

॥ इति देव्युपनिषत्समाप्ता ॥

ப்ராதரதீயானோ ராத்ரிக்ருதம் பாபம் நாசயதி | ஸாயம-
தீயானோ திவலக்ருதம் பாபம் நாசயதி | தத்ஸாயம் ப்ராத:
ப்ரயுஞ்ஜாங: பாபோடபாபோ பவதி | சிசிதே துரீயஸந்த்யா
யாம் ஜப்த்வா வாக்ளித்திர் பவதி | நூதநப்ரதிமாயாம்
ஜப்த்வா தேவதாஸாங்கிதயம் பவதி | பராணப்ரதிஷ்டாயாம்
ஜப்த்வா ப்ராணாநாம் ப்ரதிஷ்டா பவதி | பெளமாச்வின்யாம்
மஹாதேவிலங்கிதெள ஜப்த்வா மஹாம்ருத்யும் தரதி ய
ஏவம் வேதேத்யபங்கிஷத் || ஈ ||

|| இது தேவ்யுபங்கிஷத் ஸமாப்தா ||

பிராத: - காலீயில் ; **அ஧ியான:** - படிப்பவன் ; **ராவிஷ்டம்** -
இரவில் செய்த ; **பாபம்** - பாபத்தை ; **நாசயதி** - நாசம் செய்
கிறுன் ; **ஸாயம்** - மாலீயில் ; **அ஧ியான:** - படிப்பவன் ; **திவஸ-**
குதம் - பகலில் செய்த ; **பாபம்** - பாபத்தை ; **நாசயதி** - நாசம்
செய்கிறுன் ; **தத்** - அவ்விதமே ; **ஸாய் பிராத:** - மாலீயிலும்,
காலீயிலும் ; **பிரயுங்கான:** - படிப்பவன் ; **பாப:** - பாபியாயினும்,
அபாப: - பாபமற்றவனுக ; **஭வதி** - ஆகிறுன். **நிஶியே** - இரவில் ;
துரீயஸ்ஞாயாம் - நான் நாவரு யாமத்திலே ; **ஜப்தா** - ஜபம்
செய்தால் ; **வாக்ஸிஞ்சி:** - வாக்கின் ஜித்தியானது ; **஭வதி** -
உண்டாகிறது ; **நூதநப்ரதிமாயாம்** - புதியதாகச் செய்யப்பட்ட
பிரதிமையில் ; **ஜப்தா** - ஜபம் செய்தால் ; **பிராணாந்** - பிராணன்
களுடைய **பிரதிஷ்டா** - கீலையானது ; **஭வதி** - உண்டாகிறது ;
மௌமாஶ்விந்யாம் - செல்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய அச்விநீ நகூத்
திரத்தில் ; **மஹாதேவிஸங்நி஘ா** - மஹாதேவியினுடைய ஸங்கிதியில் ;
ஜந்யா - ஜபம் செய்தால் ; **மஹாமந்த்யும்** - பெருகிய மகுத்யுவை ;
தரதி - நான்குகிறுன் ; **ய:** - எந்த உபாஸகன் ; **ஏவம்** - இவ்
கிரும் ; **வேद** - வேத குடும்பங்கு ; **இதி** - என் ஆ ; **உபனிஷத்** -
உபாஷிஷிவுக்கு (காப்பாக்ஷிவுக்கு.)

எந்த உபாஸகன் இந்த உபாஷிஷிவுக்கு காலீயில் படிக்
கிறுனே, அவன், இரவில் செய்த பாடந்தையும், அவ்விதமே

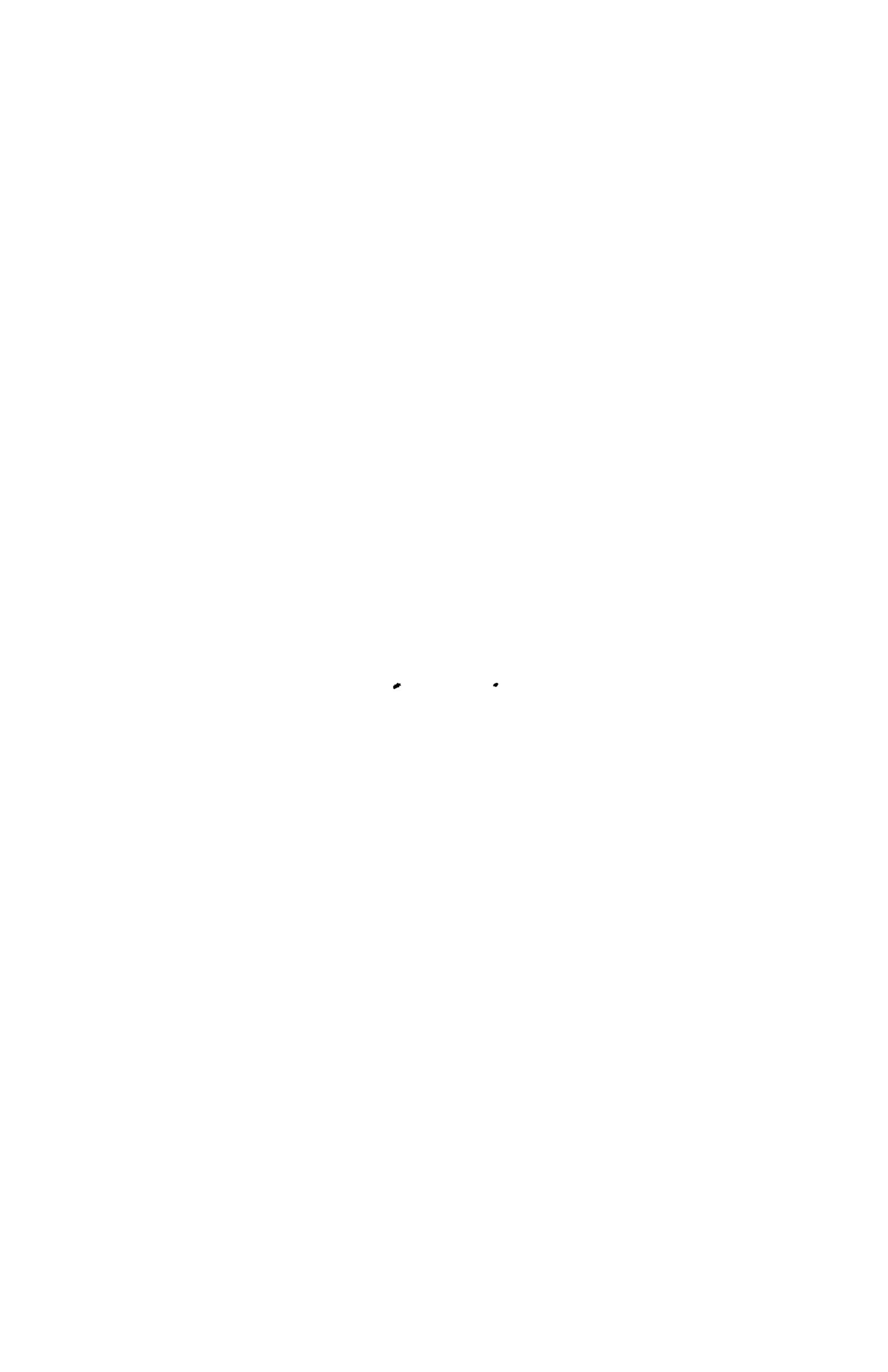
இரவில் படித்தால், பகலில் செய்த பாபத்தையும், மாஸம் யிலும், காலையிலும் படித்தால் பாபியாயினும் பாபமற்றவ னகவும் ஆகிறுன். இரவில் நான்காவது யாமத்தில் படித்தால் வாக்கின் ஸித்தியானது (வன்மையானது) உண்டாகும்; புதிய விக்ரஹத்தின் முன்னிலையில் ஜபம் செய்தால், அந்த விக்ரஹத்திற்கு ப்ராணன்களுடைய நிலையானது உண்டாகிறது. செவ்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய அச்வினீகாத்ரத்தில் ஜபம் செய்கிறவன் கொடியதாயும், பெருகியதாயும் என்னில் ம்ருத்யுபயத்தைத் தாண்டுகிறுன், எவனுருவன் இவ்விதம் உண்மையை யுணர்ந்து அதுஷ்டத்து வருகிறுனோ, அவனுக்கு ஸ்ரீமஹாதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகிறது என்பது இந்த அதர் வசிரஸாகிய தேவீ உபசிஷ்டின் கட்டளையாகும். (ந)

சிவம்.

இவ்விதம் வாதால் வேங்கடஸப்ரஹ்மண்ய
ருடைய தநயன் ராமசக்தரசர்மா இயற்றிய
தேவீ அதர்வசிரோபநிஷத் பாவ
ப்ரகாசிகா இவண் முற்றும்.

பற்றுவதை கேட்டால் பார்த்து விடுதல் 2

— முதல் பாடம் சூத்திரமிகு வெத்தை சூத்தி
— மாநால் ஸ்த்ரீயை சூத்தி சூத்தி

பற்றுசோபநிஷத்

தேர்றுவாய்

இத பற்றுசோபநிஷத் .ரிக்வேதத்தைச் சார்ந்தது. ஒன்பது மக்தரங்கள் கொண்டது. வேதவடிவாம். விளக்கும் ஸ்ரீதேவியினுடைய பெருமைகளைப் பூர்வதாகும். இங்கு பல ரிக்குகளைக் (மக்தரங்களை)க் கொண்டு ஸ்ரீமஹாதேவி துதிக்கப்படுதால் பற்றுவருசா என்ற பெயர் உண்டாகிப்பது. (பற்று - பல - ரிச : - ரிக்குகள் - மக்தரங்கள் -) மற்றும் சித் சக்தியின் வடிவாயும், சித்சக்தியே ஈகல சராசரங்களின் தோற்றத்தற்குக் காரணம் எனவும், அவளே சொல்லின் வடிவாயும், அஶோலின் பொருள் வடிவாகவும் இருப்பவள் எனவும், அவள் இரண்டற்றவள், ப்ரத்யக்காகவும், பரசித்தாகவும் இருப்பவள் அவளே எனவும், அவளை அபேதமாக பாலை செய்ய வேண்டுமெனவும், வோட்டி முதலிய பல வடிவங்களில் சித்சக்தியாம் அன்னையை த்யாநம் செய்யவேண்டுமோனவும், இவ்விதம் உபாஸனை செய் கின்றவர்கள் ப்ரத்தாந்தயே உணர்ந்து அதனுடன் வயித் திருக்கின்ற ரிலையர் மாண்டியாலாமென்பதையும் இங்கு உடன்கேட்கிறோம் படிகிற ம.

குறிப்புரையும் வரைந்து கொடுக்கப்படுகிறது. இத்த உப சிவத்தின் முதல் மந்தரம் வருமாறு—

ஓ ஦ேவி ஶோகாஸ ஆசித்ரை ஜாதங்கமஸுஜத । காம-
கலேதி விஜாயதே । ஸ்தாரகலேதி விஜாயதே ॥ १ ॥

இம் தேவி ஹ்யேகாக்ர ஆளீத் । வைவா ஜகதண்டம-
ஸ்ருஜத । காமகலேதி விஜ்ஞாயதே । ச்ருங்காரகலேதி
விஜ்ஞாயதே ॥ १ ॥

ஓ ஦ேவி - தேவியானவள் ; ஏகா ஹி - ஒருவளேயன்றே ;
அஸி - முன்பு ; ஆசித்ரை - இருந்தாள். ஸா ஏவ - அங்க தேவியே ;
ஜாத - சராசரங்களின்வடிவான ; அங்கம் - ப்ரஹ்மாண்டத்தை ;
(உலக) அஸுஜத - படைத்தாள். காமகலா இதி - காமகலை
எனவும் ; ஸ்தாரகலா இதி - ச்ருங்காரகலை எனவும் ; விஜாயதே -
அறியப்படுகிறுள்.

சித்சக்தியின் ஸ்வரூபம் இங்கு சொல்லப்படுகிறது—

சராசர வடிவாக வீளங்கும் இவ்வுலகைப் படைத்து,
அவைகளிடத்தில் தனது சைதங்யத்தின் ப்ரவேச மஹிமை
யால் எவள் வீளங்குகிறாரே, அவளே தேவியாவள். அப்
பெருமை வாய்ந்தவளே சித்சக்தி என்பவள். அவளே
உலகத் தோற்றங்களுக்கும் முன்பு இருந்தவள். அவள்
ஒருவளோ. அவளே இப்பிரபஞ்சத்திற்குப் படைக்கிறார்.
அவளே ஸக்ஞம்சத்தினுல் காமகலை என்று உபாஸகர்க
ளால் அறியப்படுகிறார். அகார - உகார - மகாரங்களுக்குச்
ச்ருங்கம் (சிகரம்: கொடுமுடி - உச்சி) போல். அர்த்தமாத்
திரையின் வடிவாயிருப்பதால் சிருங்காரகலை எனவும்
அறியப்படுகிறார். (5)

तस्या एव ब्रह्माजीजन्तुः विष्णुरजीजन्तु । रुद्रोऽजीजन्तु ।
सर्वे मरुदणा अजीजन्तु । गन्धर्वाप्सरसः किंनराः वादिश्च
वादिनः समन्तादजीजन्तु । भोग्यमजीजन्तु । सर्वमजीजन्तु ।
सर्वे शास्त्रमजीजन्तु । अण्डं स्वेदजमुद्दिष्टं जरायुजं यत्
किंचैतत् प्राणिस्थावरजङ्गमं मनुष्यमजीजन्तु ॥ २ ॥

தஸ்யா ஏவ ப்ரஹ்மா அஜீஜீஜநத் । வீஷ்ணுரஜீஜநத் ।
குத்ரோஜீஜநத் தி ஸர்வே மருத்கண அஜீஜீஜநன் । கந்தர்வா -
ப்ளரஸः கிஞ்சரா : வாதித்ரவாதித : ஸமந்தாதஜீஜநன் ।
போக்யமஜீஜநத் । ஸர்வமஜீஜநத் । ஸர்வம் சாக்தமஜீஜநத் ।
அண்டஜம் ஸ்வேதஜமுத்பிள்ஜம் ஜராயுஜம் யத் கிஞ்சசதத்
ப்ராஜாஸ்தாவரஜாக்கமம் மநுஷ்யமஜீஜநத் ॥ २ ॥

तस्या एव - अंतु चित्तकंठियिणीटमिरुक्ते ; **ब्रह्मा -**
प्रஹ्मा ; **अजीजन्तु -** उन्नटागुर ; **विष्णुः -** वैष्णुवम् ;
अजीजन्तु - उन्नटात्तुर्. **रुद्रः -** तुत्रानुम् ; **अजीजन्तु -**
उन्नटागुर. **सर्वे -** सैमंस्तमान ; **मरुदणाः -** तेवकணं
கனும் ; **अजीजन्तु -** उन्नटायिऩர். **गन्धर्वाप्सरसः -** கந்தர்வர்
கனும் ; குப்ளரஸःகனும் ; **किंनराः -** கிஞ்சரஸ்கனும் ; **वादिश -**
वादिनः - வாத்யம் வாசிப்பவர்கனும் ; **समन्तात् -** எங்கும் ;
अजीजन्तु - उन्नटायिऩர் ; **भोग्यम् -** போக்யமும் ; **अजीजन्तु -**
उன்டாயெது. **सर्वम् -** பாவம் ; **अजीजन्तु -** உன்டாயெது ;
सर्वम् - ஸैமंस्तமान ; **शास्त्रम् -** சக்திலம்பக்தமानாதும் ;
अजीजन्तु - உன்டாயெதாது. **अण्डजम् -** முட்டையெருக்த
உன்டாயெதும் ; **स्वेदजम् -** வியர்வாயயிணிருந்து உன்டாயெதும் ;
उद्दिष्टम् - துடியெருந்து உன்டாயெதும் ; **जरायुजम् -** துஷ
லிருந்து உன்டாயெதும் ; **यत् किञ्च -** மற்றும் எனவாயும்டோ ;
एतत् - श्रीः ; **प्राणिस्थावरजङ्गम् -** पிராணவாயுவைக் கொண்ட

ஸ்தாஷ - ஆக்கம் வாய்ச்சுந் தாஷாத்தை வாய்ச்சுந்தமும் ;
உண்டாயிது .

பிரதிபலி முதலிய ஸ்தாஷாத்தை வாய்ச்சுந் தேர்ன்றுவ
தற்கும் சித்சக்தியை தான் கூறனம் தானில் பிரதிபலியும்
கரும்—

அந்த சித்சக்தியின்டமிருந்தே ப்ரஹ்மா உண்டானார்.
அவ்விதமே விவ்தானுவும், சிவனும், வகல மருத்கணங்களும்
கந்தர்வர்களும், அப்ஸைகளும், கிஞ்சர்களும், வாத்யம்
வாசிப்பவர்களும், காநம் செய்யவர்களும் என்கும் உண்டா
யினர். மற்றும் இப்பிரபஞ்சத்தில் தேரன்றும் வகல
போக்யவர்கங்களும் உண்டாயின். இச்சக்தியின் ஸம்பந்த
மான எல்லா வள்ளுக்களும் உண்டாயின். அண்டஜம்
(முட்டையிலிருந்து உண்டாவது) ஸ்வேதஜம் (வியர்வையிலிருந்து உண்டாவது), உத்பிண்ணம் (பிரம்மிலிருந்து உண்டாவது), ஜராயஜம் (கருவிலிருந்து உண்டாவது) முதலிய
வைகளும், இப்பிரபஞ்சத்தில் எந்த எந்த வள்ளுக்க்
ஞண்டோ, ப்ராணதேடு கூடிய வநாவர்ஜனங்களான
அனுவர்யாவும் உண்டாயின்.

(உ)

सैषा पराशक्तिः । सैषा शांभवी विद्या कादिविद्येति शब्दः ॥
हादिविद्येति वा, सादिविद्येति वा रहस्यमोर्मो जातिः ॥
प्रतिष्ठा ॥ ३ ॥

ஸைஷா ப்ராஶக்தி : | ஸைஷா சாம்பவி விக்ஷப
காதிவித்யேதி வா, ஹாதிவித்யேதி ஷீ, ஜாதிவித்யேதி வா,
தஹஸ்யமிடாதோம் வாசி ப்ரதிவந்தா ||

सा - अस्त्रिप्पु वायन्तः; एषा - इव गौ; परा -
मेलान; शक्तिः - चित्चक्तियावलं; सा एषा - अप्पमर्क्कम

வரப்ந்த இந்தஸ்ராம்யி - சம்புஸம்பங்தமான ; **யிஜா** - வித்தையாளருடு : **காஷிவிசா** ஈதி வா - காதிவித்தை என்றுவது ; **காஷிவிசா ஈதி வா** - ஹாதிவித்தை என்றுவது ; **ஸாஷிவிசா** ஈதி வா - ஹாதிவித்தை என்றுவது ; **ஏத்யம்** - ரண்டியமாக ; **ஓ ஓ** - ஓம், ஓம் என்று ; **காசி** - வாக்டீல் ; **ஆலிதா** - சிலைத்திருக்கிறான்.

இருசுக்நியேதான் சப்தார்த்த வடிவாயிஸுப்பவள் என்று அந்த மக்திரம் கூறும்—

அச்சிறப்பு வாய்ந்த இவளே பிராசக்தி. இவளே சம்புஸம்பங்தமான வித்தையாள ஸ்ரீபஞ்சதசாகாரி மஹா மக்த்ரத்திறுடைய முதல் கண்டமாகிய காதி வித்தையென வும், அந்த மக்த்ரத்திறுடைய இரண்டாவது கண்டமாகிய ஹாதிவித்தை யெனவும், அந்த மக்த்ரத்திறுடைய மூன்றாவது கண்டமாகிய ஸாதிவித்தை யெனவும் சொல்லப்படுகிறான். இவளே பரிசுவும் காஷிவித்தை பொருளும் வடிவாகவும் பிரவாவா வடிவாகவும் இதுப்பவள். பிரவாவா வடிவமான ஒந்தார்த்தவித்திருக்து உண்டாகிய வாங்கின் வாவாகவும், அந்த வாங்கிறுடைய பொருள் வடிவாகவும் சிலைத்திருப்பவள்.

५

सैव पुरतयं शरीरतयं व्याप्य वहिन्तरवभासयन्ती
देशकालवस्त्वलग्रासङ्गान् महालिपुरसुन्दरी वै प्रत्यक्ष
वितिः ॥ ४ ॥

சா ஏவ - அந்த சித் என்ற சக்தியே; **சூரதயம்** - மூன்று பூரமாகவும்; **ஶரீரதயம்** - மூன்று சரீரமாகபும்; **வ்யாப்ய** - வியாபித்துக் கொண்டு; **வஹி** - வெளியிலும்; **அந்த** - உள்ளேயும்; **அவமாஸயந்தி** - பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு; **தேஶ-காலை-வஸ்து** - அக்ஷராங்ஸஜாத் - தேசம், காலம், வஸ்து . இவைகளில் ஸம்பந்தப் படாமல்நுப்பது கொண்டு; **மஹாதிபுரஸுந்஦ரி வை** - மஹாத்ரி புரஸாந்த வை பிரளித்தமான; **பித்யக்** - தீரக்த; **சிதி:** - குன வடிவாயிருப்பவள்.

அந்த சித் என்ற சக்தியே, வ்யஷ்டி, ஸமஷ்டி, வ்யஷ்டி ஸமஷ்டி என்ற போத்ததோடு கூடிய மூன்று புரங்களையும், ஸதூலம், ஸ்ரீநியம், பிஜும் என்ற மூன்று சரீரங்களையும் வியாபித்துக் கொண்டு, உள்ளேயும் வெளியிலும் ப்ரகாசப் படுத்திக் கொண்டு, தேசம், காலம், வஸ்து இவைகளோடு ஒருவித ஸம்பந்தமும் இல்லாது தானே தனித்திருப்பதால், மஹாத்ரிபுரஸாந்தர் என்று பிரளித்தி பெற்ற சிறந்த ஞானவடிவாயிருப்பவள் எனச் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

என்னோ மூன்று சரீரங்களிலுமிருள்ள அவித்தையும், அதனுடைய எல்லாக்கார்யங்களையும் அழிப்பதால் மஹாத்ரி புரஸாந்தரை எனவும், அல்லது மஹத்தாய். (பெரியதாய்) எங்கும் வியாபித்து இருப்பதால் மஹாத்ரிபுரஸாந்தரை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஸैவात्मा ततोऽन्यदसत्यमनात्मा । அத ஏष வ्रह्मसंवित्तिः
भावाभावकलाविनिर्मुक्ता, चिद्रियाद्वितीयव्रह्मसंवित्तिः सचि-
दानन्दलहरी महातिपुरसुन्दरी वहिरन्तरनुप्रविश्य स्वयमेकैव
विभाति । யदस्ति ஸந்மாதம் । யத்தாதி சிந்மாதம் । யத் பிய-
மானந்஦ம् । தடேतत் ஸர்வாகாரா மஹாதிபுரஸுந்஦ரி । த்வं சாஹ் ச-

सर्वे विश्वं सर्वदेहान् । इतरत् सर्वे महाक्षिपुरसुन्दरी । सत्य-
मेकं लेलितार्थं वस्तु तद्वितीयमस्तु अर्थं परं ग्रह्य ॥ ५ ॥

लेलितात्मा तदेतोऽनियतिस्त्वं यमात्मा अत उक्ता
 प्रवृत्तमस्त्वित्ति : पावापार्वती कलावीचिरमुक्ता । चित्तवित्या
 अत्त्वित्या प्रवृत्तमस्त्वित्ति : लेचित्ताननन्तलवृहरी महात्मी
 पुराणान्तरी । पञ्चिरनुप्रविचयं स्वयमेकव विपाति
 यतस्ति उक्तमात्मरम् । यत्पाति उक्तमात्मरम् । यत्परिय
 मानन्तरम् । नृत्यतत्त लर्वाकारा महात्मीपुराणान्तरी ।
 तत्वम् चात्रुम् च उक्तवम् विचवम् लर्वितवत्ता । इतरत्
 लर्वम् महात्मीपुराणान्तरी । उत्त्यमेकम् लन्तिताक्यम्
 वास्तु तत्त्वित्यमकन्टार्त्तम् परम् प्रवृत्तम् । ५ ॥

सा एव - अन्त चित्तं सक्तियो ; **आत्मा -** आत्मविविन्दिः.
अन्यत् - इवैकं काट्टित्रुम् मर्त्रवैवकिः ; **असत्यम् -** उत्त्य
 मल्ल, **अनात्मा -** आत्मवम् अल्ल ; **अतः -** आत्मक्याल्ल ;
एषा - इवान्न ; **ग्रह्यसंवित्तिः -** प्रवृत्तम् गुणवात्तिविनिः ; **भावा -**
 भावकलाविनिर्मुका - इत्युक्तिरुत्ता. इवान्न उक्तं रुप्य
 विनिः रुपं विचिपट्टविनिः. **चिद्विद्या -** गुणमेन्न उम् वित्तत,
अद्वितीया - इत्यन्तर्त्त ; **ग्रह्यसंवित्तिः -** प्रवृत्तम् गुणमेन्न
 अर्थिविनिः वात्वायिरुप्पविनिः. **सच्चिदानन्दलङ्घरी -** उक्तं तु, चित्तु,
 आनन्दां उक्तं रुप्य इवावकानुजटय वेणुं वेत्तु ; **महाक्षिपुरसुन्दरी-**
 प्रियप्रहरीपुराणान्तरी ; **वहिः -** वेणुपित्रुम् ; **अन्तः -** उक्तं वेणु
 म् ; **अनुप्रविश्य -** तेतार्दान्तु प्रियवेत्तिरुत्तु ; **स्वयम् -** ताजं ;
एका एव - उक्तु ग्रामक्तिविनिः ; **विभाति -** विजानुक्तिरुज्जं . **यत् -**
 उक्तं वेणुत्तु ; **अस्ति -** इत्युक्तिरुज्जं ; **तत् -** अत्ता ; **सम्मातम् -**
 उक्तिविनिः वात्वायाम् ; **यत् -** उक्तं उक्तं तु ; **भाति -** प्रियक्षिकं
 उक्तं रुप्य ; **तत् -** अत्ता ; **चिन्मात्रम् -** उक्तु वात्वायाम् ; **यत् -**
 उक्तं वेणुत्तु ; **श्रियम् -** प्रियमायिरुक्तिरुत्तु ; **(तत् - अत्ता)**
आनन्दम् - उक्तं वात्वायाम् . **तत् -** आत्मवायाम् ; **एतत् -** इत्यु.

ஸ்வாகிரா - எல்லாவடிவமான ; மஹாதிபுரஸுந்஦ரி - மஹாத்ரி புரஸாங்கரீயோகும். ஸ்வ - ஈயம் ; அஃ - நானும் ; ஸ்வம் - எமல்தானமான ; சிஷ்ம - ஏலகழும் ; ஸ்வதேவதா : - எகல தேவதைகளும் ; ஈதரத - மற்றவை ; ஸ்வம் - யாவும் ; மஹாதிபுரஸுந்஦ரி - மஹாத்ரிபுரஸாங்கரீயே யாகும். ஸ்வயம் - உண்மையுள்ளதும் ; ஏகம் - ஒன்றுக்குவள்ளதும் ; லலிதால்யம் - லலிதை என்று சொல்லப்படுவதுமான ; வஸு - வஜ்ஞுவானது உண்டோ ; தது - அது ; அஷ்டியம் - இரண்டற்றதும் ; அக்ஷண்டார்யம் - அகண்டார்த்தவடிவாயும் ; பரம் - சிறந்ததாயுமள்ள ; விஷா - ப்ரஹ்மமேயாகும்.

சித்சக்தியே இரண்டற்ற அத்வைத கிழையினிருப்பது என இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது.—

அந்த சித்சக்தியே ஆத்ம வடிவினான். இந்த சித்தைக் காட்டிலும் மற்றவைகள் ஓன்றும் உண்மையல்ல ; ஆத்மா வும் அல்ல ; ஆதலால் இவளே ப்ரஹ்மநூந வடிவாயிருப்பவள். இருக்கிறது, இல்லாதது என்ற கலையினின்றும் விடுபட்ட நூகவிதையின் வடிவாயிருப்பவளும் இவளே ஸத்து, சித்து, ஆநந்தம் என்றவைகளுடைய ப்ரஸாநு வடிவாயிருப்பவளும் இந்த மஹாத்ரிபுரஸாங்கரீயே. வெளியிலும், உள்ளேயும் படைப்பினாடே பிரவேசித்து தானென்றுவனே தனித்து விளங்குபவளும் இவளே. எந்த வஸ்து இருக்கின்றதோ அதுவே ஸத்தாகும். எது ப்ரகாசிக்கின்றதோ அதுவே சித்தாகும். எந்த வஸ்து பிரியமாயிருக்கின்றதோ அதுவே ஆநந்தமாகும். எனவே இவ்விதம் ஸத் - சித். ஆநந்த வடிவாயும். ஸர்வ ப்ரபஞ்சத் தின் வடிவாயும். ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸாங்கரீயே விளங்குகிறுள் என்பது கருத்தாகும். மற்றும் கீழும், நானும்,

ஸமஸ்த உலகங்களும், ஸகல தேவதானான். மற்றவைகள் யாவும் பூதிமஹாத்திரஸூந்தரியின் வடிவமே யாகும். வலிதா என்ற பெயருள்ள வள்ளு ஒன்றுதான் உண்மை யாகும். அதை என்றுவும் இரண்டற்றது. அகண்டார்த்த வடிவங் கொண்டது. யாவற்றிலும் மேன்மையாகச் சிறந்து விளங்கும் ப்ரத்தமமும் அதுவே தான். (ஞ)

அவ்விஷூபரித்யாமாத்வர்ப்பாண்ட:

அधிஷ්‍යானं பரं தत்வமேகं ஸத்திஷ்வதோ மஹத्:

இதி ॥ ६ ॥

பஞ்சஶ்சுபபரித்யாகாதார்வஞ்சுப்பரநூராத:
அதிஷ்டாநம் ॥ ரம் தத்வமேநம் ஜக்ஷி வியதே மஹத்

இதி ॥ ७ ॥

பஞ்சஶ்சுபரித்யாமாத् - ஸதாசிவன் முதலீய ஐங்கு வடிவங்களையே பரித்யாக்குகிறார்யம்; **அவ்விஷூபாண்ட:** - ஸதாசிவன் முதலீயங்களுக்குப் பின்பு நாண்டானிய ஆகாசம் முதலீயவைகளுடைய விஷூபாண்டிலும்; **அதிஷ්‍යானம்** - ஆகாரமாயும்; **பரம-** பூத்ததாயும்; **ஸத्** - ஸதாயும்; **தத்வம்** - தத்துவாடவாயும்; **மஹத्** - பொழுதாயும்; **ஏகம்** - ஒன்றே; **ஶிஷ்யதே** - எஞ்சி விரும்புவதே.

மேலான அதிவ்டானத்துவமாயும், ஸத்தாயும், மஹத்தாயும் ஜள்ள ஒரு வஸ்துவான அந்த தேவியினிடம் லயத்தை யடைந்து விடுகின்றனர். ஆகவே யாவற்றினும் மேலாகச் சிறந்து விளங்கும் ஸத்தான வள்ளு ஒன்றே எஞ்சி சிற்பதாம்.* (க)

**प्रश्नानं ब्रह्मेति वा, अहं ब्रह्मातिस्म वा भाष्यते । तत्त्वमसी-
त्येव संभाव्यते । अथमात्मा ब्रह्मेति वा, अहं ब्रह्मासीति वा,
ब्रह्मैवाहमसीति च ॥ ७ ॥**

ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேதி வா சுஹம்ப்ரஹ் பாஸ்மீதி வா பாஷ்யதே | தத்வமஸீத்யேவ ஸ்ம்பாஷ்யதே | அயமாத்மா ப்ரஹ்மேதி வா அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மீதி வா ப்ரஹ்மைவா-
ஹஸ்மீதி வா "எ"

**प्रश्नानम् - प्रज्ञानम् ; ब्रह्म - प्रह्रह्मम् ; वा - एन्ऱ
वतु ; अहम् - नान् ; ब्रह्म - प्रह्रह्ममाक ; अस्मि - इगुकं
किरेण ; वा - एन्ऱुवतु ; भाष्यते - चोल्लप्पाकिरतु . तत् -
அது ; त्वम् - न्यாக ; असि - इகுக்கிருய ; इति वा - एன்று
वतு ; संभाव्यते - காங்கு பாவண செய்யப்படுகிறது , अयम् -**

* ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, குத்ரன், சச்வரன் சதாசிவன் என்ற பிரஸித்தர்களான ஐவரும், தூரீயங்கில்லை யடைந்தவர்களாயினும், ஸகுணவடிவா யிருப்பவர்களே யாவர். இவர்கள் ஐம் பெரும் தொழிலீச் செய்ய முறையே வாணி, ரமா, உமா, ஸமநா, உங்மநா என்ற ஐந்து சக்திகளுடைய துணையை வேண்டி சிற்பவர்களாவர். இச்சக்திகளும் இல்லாவிடில் ஸ்ருஷ்டி, ஸதிதி, ஸம்ஹாரம், ஆவிர்பாவம், திரோபாவம் என்ற காரியங்கள் ஒன்றும் நடைபெறுது. சக்திகளில்லாவிடில் சிர்குண வடவா யிருப்பவர்களேயாவர். இவர்கள் அனைவரும் அன்னையாம் துரியா என்ற சக்திக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்.

శ్రీదేవి--ఉపనిషదులు

శ్రీదేవి - ఉపనిషదులు

(ములముం, తమిమురాయం)

ఆక్షియవరీ :

వాతూల వె. రామచంద్రచంద్రా అవర్కసులు

PUBLISHERS :

B. S. & F. MART,
“Pen Corner”

HIGH CLASS STATIONERS & PUBLISHERS

113, ARMENIAN STREET, MADRAS-1.

Copyright |

1954

[Reserved]

எமது பிரசுரங்கள்

	எ. அ.
1. பாவநோபநிஷத்.	0 10
(மூலமும் தமிழரையும்)	
2. (தேவி) வகுஸ்துதி.	1 4
(மூலமும் தமிழரையும்)	
3. கம்பர் தமிழ் அகாடி.	7 12
4. தேவி ஸ்தோத்திரங்கள்.	1 4
(மூலமும் தமிழரையும்)	
5. தேவி மாஹாத்ம்யம்.	3 12
மூலம் மாத்திரம். பிரயோக விதிகளுடன் சூடியது. பாராயணத்துக்கு உரியது	
6. புருஷ ஸாக்தபாஷ்யம்.	2 4
(பூஷி ரங்கஶாதமுனி இயற்றியது) மூலமும் ஆங்கில பதவுரை கருத்துரைகளுடன் சூடியது.	
7. பவாநீபுஜங்கஸ்தோத்ரம்.	
விரிவான பதவுரை, கருத்துரை முதலியவைகளுடன் சூடியது. (அச்சில்)	

Acme Series 5

ಶ್ರೀದೇವಿ-ಅಪನಿಷದ್:

ಶ್ರೀದೇವಿ ಅಪನಿಷತ್ತತುಕ್ಕಳು

(ಬ್ಲಾಗ್, ತಮಿಂಡುರಾಯ್)

ಖಾತ್ರಿಯವರ್ :

ವಾತಾಲ ವೆ. ರಾಮಚಂತರಚಾರ್ಮಾ ಅವರ್ಕಳು

PUBLISHERS :

B. S. & F. MART,

HIGH CLASS STATIONERS & PUBLISHERS

113, ARMENIAN STREET, MADRAS - 1.

Copyright]

1954

[Reserved

முதற்பதிப்பு : ஜய ஆண்டு

Rs. 1.4.0

வள்ளுவர் அச்சகம், புரசைவாக்கம், சென்னை-7.

பொருளடக்கம்

	முன் நூரை	i-xvi
(க)	தேவீ அதர்வசிரஉபங்கிஷத்	1-30
(ஒ)	பஹ்வருசோபங்கிஷத்	33-47
(ஏ)	அருணைபங்கிஷத்	51-72
(ஶ)	ஸ்ரீசக்ரோபங்கிஷத்	75-82
(ரு)	அநுபந்தம்	86-91

ஆசிரியர் முகவுரை

இச்சிறநூலில் அண்ணையாம் சித்சக்தியைத் துதிக்கும் வகையிலே, தேவீ அதர்வசிர உபங்ஷத், பஹ்வங்ருசோபங்ஷத், அருணைபங்ஷத்; ஸ்ரீசக்ரோபங்ஷத் என்ற நான்கு உபங்ஷதங்களுக்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை முதலியவை களுடன் விளக்கம் கொடுத்துள்ளது. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் பரிசயமில்லாதவர்களுக்கு அந்த அந்த மந்த்ரங்களுக்கிழே தமிழிலும் மூலமந்த்ரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முக்கியமாக இந்நாலின் முன்னுரையிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலே பழக்கத்தில் இருந்துவரும் சித்தநால்களும் வேதாகமங்களைப் பின் பற்றுவன என்பதை ஒருவாறு வாசகர்கள் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். மேலும் அச்சித்தநால்களின் கருத்தைத் தழுவியே இந்நாலில் உள்ள அருணைபங்ஷத்துக்கு ஓர் அருபந்தமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே வாசகர்கள் அவர்களுடைய பரிபக்குவத்திற்கேற்ப இந்நாலை நன்கு தினங்தோறும் பாராயணம் செய்து, அவைகளிலுள்ள மந்த்ரங்களுடைய பொருளை மனதிலே நன்கு பதியவைத்து, அண்ணையாம் ஸ்ரீதேவீயி னுடைய லீலாவிடுதிகளில் தினைத்து அவளுடைய திருவருளைப் பெறுமாறு வேண்டுகிறேன்.

முடிவாக வழக்கம்போல் இதுபோன்ற மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸம்பந்தமான நால்களுக்குப் பொருளெழுதி வெளிப்படுத்தும் வகையிலே, என்னைப் பல வழிகளிலும் முயற்சியுள்ளவனுகச் செய்து வருபவரும், ஸ்ரீஅண்ணையின் திருவருளே ஒன்றியவருமான எனது ஆப்தநண்பர் ஸ்ரீஸ்ரீதாராம அய்யர் அவர்களுக்கு ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

} ஜயவருஷம்
} மிதுநாம்
} எத்தாச்ராம.

இங்ஙனம் :
ஆசிரியர்
வே. டா.

பக்கம்	வரி.	
2	15	ஆசீத் அஃ ப்ரஸ்...
3	25	அத்ச்சோர்த்வம் ச
6	12	சித்தவிருத்தி
..	13	ஹிஷ்மதே
10	5	சா நோ
..	26	வாக்கென் றும்
19 20	20	ஸ்யுக் அல்லது ஸ்மி஥:
34	4	(மந்த்ரங்களை)கொண்டு:
38	2	சரீரமாகவும்
42	2	ஓரே வஸ்துவான
44	16	ஶதி வா
44	2	நன்கு
58	6	எம்பஞ்சமான

முன் னுடை

“அகண்ட பரிபூரணமாமுமையாள் பாதம்
 1
 அப்புறத்தே சின்றதொருவையா பாதம்
 2
 புகன்று சின்ற கணேசனைடு நாதாக்கள் பாதம்
 3
 புகழ் பெரிய வாக்குடைய வாணிபாதம்
 4
 சிகன்றெனவே எனையாண்ட குருவின்பாதம்
 5
 சிறை சிறையாய்ச் சொருபத்தில் சின்றேர் பாதம்
 6
 முகன்று யெனையீன் ரெடுத்த சிந்மயத்தின் பாதம்
 7
 மூவுலகு மெச்சுதற்கு காப்புதானே.”
 இக் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றிலேயே கைலாய வர்கத்
 தைச் சார்ந்த தக்ஷிணைமூர்த்தியின் பதினாறு சிஷ்யர்களுள்
 ஒருவராகிய சட்டமுனி சித்தர்,
 “உடம்பெடுத்தத்தினாலான பயன்
 உடம்பில் உத்தமனைக் காண்.”

1. பார்வதி	4. ஸரஸ்வதி	7. சைதந்யம்-
2. பரமசிவன்	5. தக்ஷிணைமூர்த்தி	ப்ரஹ்மம்
3. நவநாதர்கள்,
ரிஷிகள், சித்தர்கள்,	6. ஜீவன் முக்தர்கள்	

என்ற ஒளவையின் குறளில் சொல்லியபடி மாணிட உருப் பெற்ற மக்கள் யாவரும் எதை யறியவேண்டும் என்பதை ஒருவாறு குறிப்பாகக் கூறியுள்ளது தெரியவரும்.

அதாவது உலகங்கள் யாவும் மெச்சத்தக்க படைப்பில் எண்பத்து நான்கு வகைம் * ஜீவராசிகளைக் காட்டிலும் உத்தமப் பிறவியைப் பெற்ற இச் சித்தர் முதலிய யாவரும் சைதந்யத்திலிருந்து தோன்றினர் எனவும், திரும்பவும் பரிபூரண சிலையைப் பெற்று அவர்கள் அச் சைதந்யத்திலேயே ஒன்றிவிடுவது தான் சியதி-, மரபு-எனவும், அதற்குக் கணே சர் முதலிய தேவர்களையும், வாணீ முதலிய சக்திகளையும் முக்கியமாகக் கொண்டு முறையே உபாளித்துப் பிறகு அடுத்துள்ள பரமசிவனையும், எங்கும் பரிபூரணமாக சிறைந்து விளங்கும் ஆதிசத்தியாம் அன்னையை உபாளிக்க வேண்டுமெனவும், இவ்வுபாஸனைகளைச் செய்யத் தக்கதோர் குருவின் துணைக்கொண்டு அவரிடம் முறைப்படி தீக்கூ முதலியவைகளைப் பெறவேண்டுவது அவசியமெனவும் இச் காப்புச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

ப்ரஹ்மத்தினிடமிருந்து தோன்றினேம். அதை ப்ரஹ்மத்தினிடமே வயத்தை யடைகிறோம். வயம்-ஸமாதி.

* ³⁰ நடி வகைம் ஜடங்கள், கூ வகைம் நீர்வாழ்வன, குமி வகைம் ஆர்வன, கக வகைம் பறப்பன. ¹⁰ உட வகைம் நடப்பன. இவை களின் பிறகு மனிதன் (விச்வஸாரதந்தரம்):

குருடனுக்கு உலகம் இல்கீ. அதுபோல் பாமரமக்க ஞக்கு இவ் வெண்கள் நம்பிக்கை கொடுக்காது. ஆனால் மாவராலும் கணக்கிட முடியாதது. முடிந்ததாகவும் தெரிய வில்கீ. இங் சிலையில் 'இன்றை மறுக்கமுடியாதபோது ஓப்பு வதே மேல்' என்ற நீதியை யநுஸரித்து இவ் வெண்களை ஒப்பலாம்.

இந்த வயமும் பாவனை அல்லது உபாஸையின் துணையில்லாது அப்யாஸம் செய்யமுடியாது. அவ்வுபாஸைக்கும் குறிக்கோளாக வேண்டுவது மூர்த்தி வழிபாடு. அது வகுணம், சிர்குணம் என இரு வகையாம். ஒருவன் வகுணேபாஸையைச் செய்து அதில் தோய்ந்த மனப்பண் பாடு உண்டான பிறகே சிர்குணேபாஸையைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவனுகிறான். வகுணேபாஸை செய்யாது திடீரன் ஒருவனுக்கு சிர்குணேபாஸையில் மனம் ஈடுபடுவது கடினமேயாகும்.

மேலும் இவ்வுபாஸைகளைச் செய்ய முதிர்ந்த ஞானமும் அநுபவமும் அவசியம். அவைகளும் சிரவணம், மனம், சித்த்யாஸங்கம் முதலியவைகளால் உண்டாக வேண்டுமே யன்றி புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்துப் படித்த அளவிலேயே உண்டாகிவிடாது. இக் கருத்தையே,

“தேறுவது வகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்ல
வாசித்ததினால் வருமோ பெருவாழ்வு
நேசித்துப் பூசித்துக் காணவேணும்.”

(சு. ஞானம்)

என்பதும் வலியுறுத்தும். ஞானம் பெறுவது எளிதல்ல. அதற்கு அளவுகடந்த நியதிகள் - நியமங்கள் - வேண்டும். பூசை வேண்டும். உபாஸை வேண்டும். அப்யாஸம் வேண்டும். இவற்றினைப் புகட்ட நூலாராய்ச்சியும், ஸத்குருகடாக்குமும் இன்றியமையாச் சாதனங்களாகும்.

இத் துறையிலே தொன்மையான நமது வேதங்களும், ஸ்ப்ருதிகளும் பூராணங்களும், ஆகமங்களும் அந்த அந்த

அதிகாரிகளுடைய அறிவிற்குத் தக்கவாறு பலவழிகளை நமக்கு விளக்கிக் காட்டி அன்னையைப்போல் ஆதரவுடன் நம்மை நல்வழியிலே செல்லி அநுமதிக்கின்றன. இவைகள் உண்டான காலமோ எவராலும் அறிய முடியாதது. வழி வழியாக வந்த நமது முன்னேர்களான மஹர்ஷிகள் கேட்டனர் என்ற காரணம் கருதியே சருதி என்றும், நினைத்த காரணத்தால் ஸ்ம்ருதி என்றும், அவர்களிடமிருந்து வந்த காரணத்தால் ஆகமம் என்றும், தொன்மை என்ற காரணத்தால் புராணம் எனவும் வழங்கலாயின.

மற்ற மதங்களைப்போல அவைகளுடைய தலைவர்களான தேவதூதர்கள் போன்ற எவராலும் இயற்றப்பட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. ஆத்ம ஞானத்திற்கும், அறிவின் வளர்ச்சிக்கும் நமது சாஸ்த்ரங்களில் காணும் பகுதிகள் குறிப்பிட்ட மஹர்ஷிகளால் கூறப்பட்டது என்றாலும், இயற்றப்பட்டதென்றாலும் கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் அப் பகுதிகளைனத்தும் குறிப்பிட்ட மஹர்ஷிகளால் வழி வழியாக அப்யஸிக்கப்பட்டும், போதிக்கப்பட்டுமே வந்தது என்று மட்டும் ஒருவாறு கூறமுடியும்.

இவ் வேதங்கள் நான்கும் பல பிரிவுகளும், அவைகளில் உட்பிரிவுகளும் பலகொண்டு விளங்குவதாகும். இவற்றினை கர்மகாண்டம், ஞாநகாண்டம், உபாஸாநாகாண்டம் எனவும் கூறலாம். இம் மூன்று அவயவங்களைக்கொண்ட காரணமாகவே “த்ரயீ” எனவும் இவ் வேதங்கள் அழைக்கப் பெறுகின்றன. ஒரு சிலர் முதலில் ரிக், யஜாஸ், ஸாமன் இம் மூன்றுமே உண்டாயின. பிற்காலத்திலே அதர்வ வேதம் உண்டாகியது. அக் காரணம் கொண்டு “த்ரயீ” எனவும் சொல்லுவார். இது யுக்தியின் திறமையைத் தவிர

வேறல்ல. நான்முகனுக்கு ‘வேதபாஹ’ என்று ஒரு பெயர் உண்டு. அவருக்கு நான்கு வேதங்களுமே நான்கு கைகளாக விளங்குகின்றன என்பது பொருள். உலக வழக் கில் சதுரவேதி, த்ரிவேதி, த்விவேதி எனப் பல குடும்பங்கள் இருப்பதை இன்றும் காணலாம். எனவே வேதம் நான்கு, அவைகளுக்குக் காலமோ, தேசமோ ஒன்றும் கிடையாது. அவைகள் எங்கும் வியாபித்து, என்றும் அழியாதவையாம், ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ஸ்ரஷ்டியினாடே அவைகளும் தோன்றுகின்றன என்பதே நமது சாஸ்ரங்களிலுள்ள பரமராஹஸ்யமான ஸித்தாந்தமாகும். இவ்விதப் பெருமை வேறு எந்த நூல்களுக்கும் கிடையாது என்பது நடுநோக்குடன் ஆராய்ச்சி செய்கின்றவர்களுக்கு விளங்காமற் போகாது.

இச் சிறப்பு வாய்ந்த வேதங்களையும் உபங்ஷதங்களையும், ஸம்ருதிகளையும், புராணங்களையும், ஆகமங்களையும் நாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு நமது தினசரி வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றோம். அக் காரணம் கருதியே நமக்கு வைதுகர்கள், அதாவது வைதுக மதம் - வேதங்களைத் தழுவியது - எனப் பெயரும் வழங்கலாயிற்று.

இவர்களிலும் அறிவின் முதிர்ச்சிக்கும், அப்யாஸத் திற்கும் தக்கவாறு ஓளபங்ஷகர்கள், பெளராணிகர்கள், ஸ்மார்த்தர்கள், ஆகமிகள் எனப் பல பிரிவுகள் தோன்ற வாயின.

இவ் வேதங்களுக்குச் சிகரம் போன்றது உபங்ஷதங்களாம். இவைகளில் சில சரீரலக்ஷணம், அமைப்பு, ஸ்ரஷ்டி, பக்தி, யோகம், ஞாநம், ஸம்ந்யாஸம், முதலியவைகளைப் பற்றியும், மற்றும் சில ஆத்மா, ஜீவன் முதலியவைகளைப் பற்றியும், வேறு சில உபாஸநா விசேஷங்களையும்,

அவைகளுக்குரிய மந்த்ரங்களையும், யந்த்ரங்களையும் கூறு வனவாம்.

எனவே ஒரே உபங்கத்தில் யாவையும் அறிய முடியாது என்பது விளங்கும். எல்லாம் உபங்கதங்களையும் முறையே கவனித்தால் தான் வேதஸாரத்தையும், ஜீவ ப்ரஹ்மமைக்யவடிவான மோக்ஷம் முதலியவைகளுடைய விவரங்களையும் அறியமுடியும்.

ஆதிசங்கரர் சில உபங்கதங்களுக்கு விரிவான உரை செய்துள்ளது பற்றி அவைகளே முக்கியம், மற்றவைகள் கொள்ளத்தக்கவையன்று எனக் கருதுவதற்கில்லை. பத்து உபங்கதங்களுக்கு உரை செய்த பின்னர் ப்ரஹ்மஸுத்ர பாஷ்யத்தைச் செய்த காரணத்தால் அவகாசமில்லாதிருக்க வாம். அவருக்குப் பின்னர் வந்த சங்கராந்தர், நாராயண ஸரஸ்வதி, உபங்கத் ப்ரஹ்மயோகி, அப்பய்யசிவாசாரியார் முதலியவர்கள் நூற்றெட்டு உபங்கதங்களுக்கும் உரை வகுத்துள்ளனர்.

மேலும் சில உபங்கதங்கள் ஆத்மாவைப் பற்றியும், மற்றவைகள் முறையே ப்ரஹ்மம், அனு, சிவன், நாராயணன், சக்தி, யோகம், சரீரம் முதலியவைகளையும் விவரிப் பதிலிருந்து ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விஷயத்தைக் குறிப் பாக விசாரம் செய்வதையும் முக்கியமாக உணருவதோடு அவைகளில் ஏற்றத்தாழ்வு ஒன்றும் கிடையாது என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

“தேகமென்ற உடலுக்கு ஞானம் வேணும்
சித்தாந்தம் வேதாந்தம் நோக்கம் வேணும்
தேகமென்ற உடலுக்குப் பூசை வேணும்
செபம் வேணும் தவம் வேணும் யஜ்ஞம் வேணும்

தேகமென்ற உடலுக்கு யோகம் வேணும்
 சிறப்பாக வாசியென்ற குதிரை வேணும்
 தேகமென்ற உடலுக்குச் சித்தி வேணும்
 தெளிவாக உடம்பினுட கருவைக் காணோ.”

(சுந்தராங்தசித்தர்)

என்றாறு உயிர் இக் கூட்டில் உள்ளவரையில் ஞாந சாஸ்த்ரங்கள் கற்கவேண்டும். வேதங்களும், அவற்றினையுடுத்த உபங்கதங்கள் முதலிய நூல்களும் எந்த முடிவைக் கூறுகின்றனவோ அவற்றினையடைதல் என்ற சித்தியைப் பெறவேண்டும். அதற்கு முதன் முதலாக ஸகுணமான பூசை வேண்டும், அதையடுத்து ஜபம், தவம், யாகம், யோகம், முக்கியமாக பிராண்யாமாதி ஸ்திரைகள் இவைகளைப் பெறவேண்டும். பெற்றுப் பின்னர் உடம்பினுள்ளேயே வசித்து வரும் உட்கரு என்றும் அந்த பரமாத்மாவையும் அறியவேண்டும். அதுவே முக்கு ஸ்திரையாகும் எனச் சுந்தராங்தசித்தர் கூறியுள்ளதே போல உபங்கத்து முதலிய சாஸ்த்ரங்களை முறையே படித்ததும், பிறகு பூசை முதலி யவைகளையும் செய்தல் அவசியமெனவும் கிடைக்கிறது. இனி இப் பூசைகளில்,

“ காலை சிவம், மாலை சக்தி கருணையுடனிருவரையும் பூசித்தாக்கால் சித்திமுத்தி யோகமுதல் ஞானமாமே.”

என அகஸ்தியர் கலைஞாநத்தில் கூறியுள்ளபடி காலையில் கிவத்தையும், மாலையில் சக்தியையும் அந்தரங்கசத்தியோடு பரிவுடன் முறைப்படி பூசித்தால், சித்தி, முத்தி, யோகம், ஞானம், இவற்றினைப் பெறலாம். மேலும் படித்தல்,

கேட்டல் இவற்றுடன் சில்லாது பூசித்தலும் அவசியமென் பதை அச் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

எனவே ஆதி அன்னையாம் பராசக்தியின் பூஜையே சிறந்ததெனப் பல வகையிலும் தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ள காரணத்தால் அப்பூஜைகளுக்கு அங்கமாக பாராயணமும் அவசியமென்பது கிடைக்கிறது. இப் பூஜைகள் யாவும் அன்னையின் பூஜையே யாகும். இப் பூஜை மிகவும் முக்கியமென்பதைக் கருதி பூஜை செய்யும் காலங்களில் ஆதிசக்தியாம் அன்னையின் கல்யாண குணங்களைப் புகழ்வதான் உபங்கிதங்களைப் பாராயணம் செய்யும்பொழுது அவைகளில் லயத்தையடைந்த மனோவிருத்திகளோடு தியாநம் செய்யவேண்டுமென்பது நமது ஆன்றேர் வகுத்த வழி யாகும். மேலும் பொருளாறிந்து பாராயணம் செய்து வருவது கூறிய அறிவையும், ஞாநத்தையும் வளர்ப்பதற்கு அநுகூலமாகும். ஆதலால் நமது தாய்பாறையாகிய தமிழிலே கூடியவரையில் யாவரும் ஸாலபமாக பொருளாறிந்து கொள்ளும் வகையிலே எளிய நடையில் சில உபங்கிதங்களுக்குப் பதவுரை, கருத்துரை முதலியவைகளை எழுதி வெளியிட முயற்சித்துள்ளோம். அவற்றில் தேவீ விஷயமாகக் கூறுகின்ற உபங்கிதங்கள் பின் வருமாறு.

- (க) பாவனோபங்கிஷத் (உ) தேவீஅதர்வசிகோபங்கிஷத்
- (ஏ) பஹ்வர்ஜோபங்கிஷத் (ஈ) அருணேபங்கிஷத் (ரு) பூநிசக் ரோபங்கிஷத் (கூ) த்ரிபுரோபங்கிஷத் (எ) த்ரிபுரதாபினீ உபங்கிஷத் (அ) ஸெஸபாக்யலகங்ம்யுபங்கிஷத் (க) ஸீதோபங்கிஷத் (ஹ) ஸரஸ்வதீரஹஸ்யோபங்கிஷத் (கக) அத்வைதபாவநோபங்கிஷத் (உ) கெளலோபங்கிஷத் (கந) காவிகோபங்கிஷத் (கஈ) தாரோபங்கிஷத் (கரு) வநக்துர்கோபங்கிஷத் என்பன

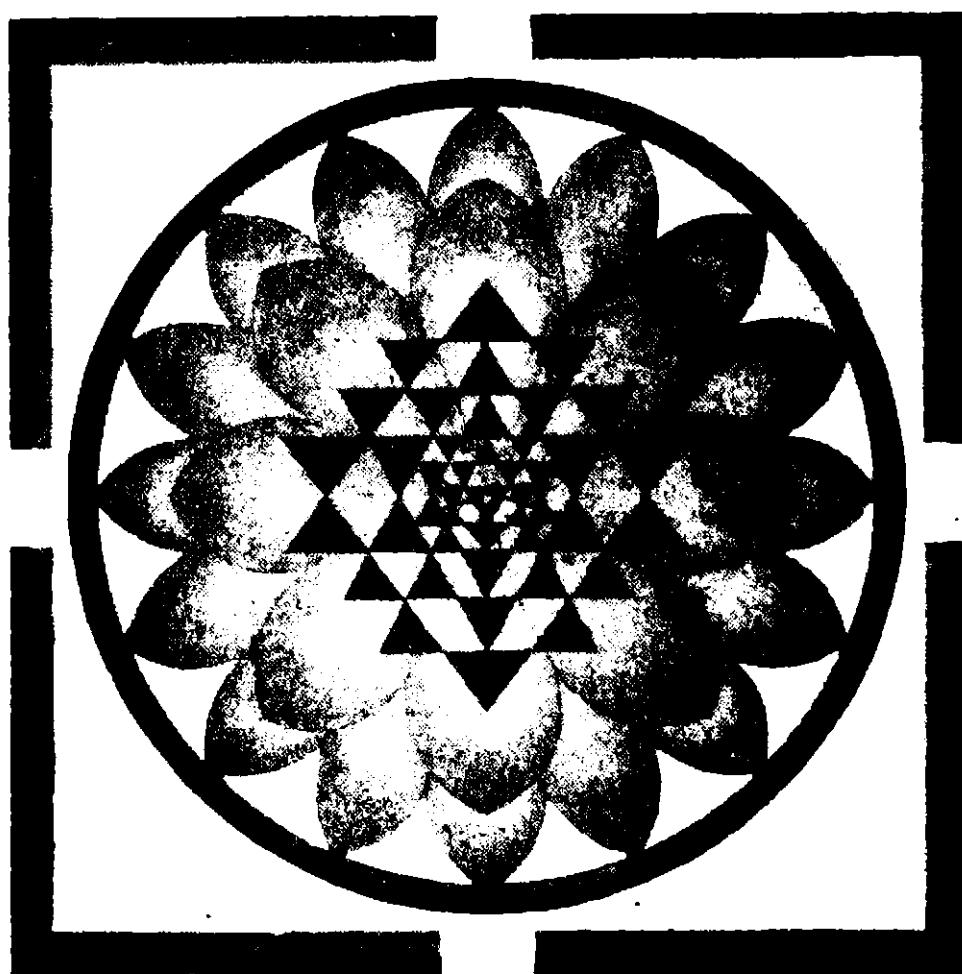
இவற்றுள் பாவனோபங்கிஷத் தமிழரையுடன் முன்னர் வெளியிடப் பெற்றது. இப்பொழுது தேவீ அதர்வ சிரோப ஸிஷத், பற்வங்குசோபங்கிஷத், அருணேபங்கிஷத், ஸ்ரீ சக்ரோபங்கிஷத் என்ற இந்நான்கையும், பதவுரை, கருத் துரை முதலிய விளக்கங்களுடன் வெளியிட்டுள்ளோம். மற்ற உபங்கிஷதங்களையும் அன்பர்களின் போதுமான ஆதரவு கிடைத்ததும் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம். இவ்வுபங்கிஷதங்களையும், மற்ற தேவீ ஸம்பந்தமாக நாங்கள் வெளியிடும் நூல்களையும் ஆஸ்திக அன்பர்கள் - அதிலும் முக்யமாக தேவீ உபாஸகர்கள் - யாவரும் வாங்கி அவை களைப் பாராயணம் செய்து ஸ்ரீ அன்னையின் திருவருளைப் பெறவேண்டுகிறோம்.

இவ்வுபங்கிஷதங்களுக்கும் இன்னும் இதுபோன்ற மற்ற நூல்களுக்கும் பல நூல்களை ஒப்பு நோக்கி ஆழந்த கருத்துக்களுடன் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரைகளை இயற்றிக் கொடுத்த பேராசிரியர் பண்டித வாதால ஸ்ரீ வே. ராமசந்தரசர்மா அவர்களுக்கு எங்களுடைய ஹ்ருதயழூர்வ மான நன்றி உரித்தாகும்.

தேவீ - அதர்வசிர - உபநிஷத்

श्रीचक्रम्

कुद्धुमपद्मसमाभामद्धुषपाशेक्षुषापकुसुमशराम् ।
यद्वजमध्यनिष्ठ्णां पद्मेसुहलोचनां परां वन्दे ॥

ஓரி:

தேவி - அர்வாசிர - உபனிஷத்

தேவி - அதர்வசிர - உபநிஷத்

தோற்றுவாய்

இந்த தேவி உபநிஷத் என்பது அதர்வவேதத்தைச் சார்க்கத்து. முப்பத்திரண்டு மந்த்ரங்களைக் கொண்டது. ஸ்ரீதேவியேதான் ப்ரஹ்மன் முதலான ஸகல ஸ்ரீவராசிக ஞாடைய தோற்றுக்களுக்கும் காரணமாயிருப்பவள் என்றும், சித்சக்தியின் வடிவாயிருக்கு கொண்டு ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் இவனே ஆதாரமாயிருப்பவள் என்றும், பரமபாகவதர்களான தேவர்கள் முதலியவர்களுடைய துயரங்களையகர்றுவதற்கும் இவனே மூலகாரணமாயிருப்பவனென்றும், ஆதிவித்யா, புவகேச்வரி, மஹாசண்டிகா எனப் பல வடிவங்களையும் கொண்டவள் எனவும், இந்த ஆதிவித்தையாம் மஹாதேவியை யபாளிப்பவன் ஸகல ஸௌபாக்

பலன்களும் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன. எனவே ஸ்ரீவித் யோபாஸர்களுக்கு இச்சிறு உபசிஷ்டத்தானது தினக் தோறும் பாராயணம் செய்வதுத்து அநுகூலமாயிருக்கும்படி முன்னேர்களுடைய உரையினைத் தழுவி சிறியதோர் குறிப் புரையும் தழுவில் வராக்கி விடுகின்றது.

இந்த உபசிஷ்டத்தின் முதல் மந்தரம் வருமாறு —

ஓ, ஸर்வே ஦ேவா ஦ேவீஸுபத்ஸு - சாகி தும் மஹாதேவி ॥ १ ॥

ஸர்வே வை தேவா தேவீமுபதஸ்து: காளி த்வம் மஹாதேவி. (5)

ஓ ஸர்வே - ஸமஸ்தமான - ஦ேவா: வை - தேவர்களும் ஦ேவீஸ் - ஸ்ரீதேவியை; உபதஸ்து: - அடைந்தவர்களாகக் கொண்டு, மஹாதேவி - ஒ மஹாதேவி; தும் - ஓ; கா அசியார்?

ஸகல தேவர்களும் தேவியையடைந்து ஒ மஹாதேவி! ஓ யார்? எனக் கேட்டனர். (5)

அடை

ஸா அப்ரவीத् பிரஸ்வஸ்ருபிணி । மத: பிரக்திபுருஷாத்மக் ஜगத் ஶूந்ய சாஶுந்ய ச । அஹ்மானந்஦ானந்஦ா: । விஶாநாவிஶாநேऽஹஸ் । பிரஸ்வஸ்ருபிணி வெடிதவே । இத்யாஹார்஥்வணி ஶ्रுதிஃ ॥ २ ॥

ஸாப்ரவீத் அஹம் ப்ரஹ்மஸ்வருபிணீ| மத்த: ப்ரக்ருதி புருஷாத்மகம் ஜகச் சூக்யம் சாகுங்யம் ச | அஹமாநந்தாநா நந்தா: | விஜ்ஞாநா விஜ்ஞாநே ஽ஹம் | ப்ரஹ்மாப்ரஹ்மணீ வேதிதவ்யே | இத்யாஹாதாந்வணீ ச்ருதி : || (2)

ஸ்த - ஆந்த தேவி ; - அதிகாரி - சொன்னுள் ; அஹம் - நாள் ; அதிர்ஷபிணி - பரப்ரஹ்ம வடிவாயிருப்பவள் ; மத : - எண்ணிடமிருங்தே ; பிரதிபுராத்மகம் - ப்ரக்ஞதிபுருஷ வடிவான ; அாசு - இவ்வுலகம் ; அத்யம் - குஞ்யமாயும் ; அத்யாந்த - குஞ்யமற்றதாயும் (உண்டாகியது) அானந்தா : - ஆந்தங்களும் ; அானந்தா : - ஆந்தமற்றவைகளும் ; அஹம் - நானே ; விஜானா - வீஜ்ஞாநமும் ; அவிஜானா - வீஜ்ஞாநமல்லாததும் ; அஹம் - நானே ; அஸ - ப்ரஹ்மமும் ; அத்யாஷி - ப்ரஹ்ம மற்றதும் ; வேதிதவ्य - (நானே என) உணரத்தக்கதாம் ; இதி - இவ்விதம் ; அத்யாஷி - அதர்வவேதத்திலுள்ள ஆந்த ஶ्रுதி : - உபசிவதமானது (சொல்லும்).

தேவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் வகையிலே ஸ்தேவி சொன்னான் — நான் பரப்ரஹ்மவடிவாயிருப்பவள், ப்ரக்ஞதிபுருஷவடிவமானதும், குஞ்யமானதும், குஞ்யமற்றதுமான இவ்வுலகம் எண்ணிடமிருங்தே தோன்றியது. ஆந்தவடிவங்களும், ஆந்தமற்றவைகளும் நானே. தெளிந்த ஞானவடிவமும், தெளிவற்ற ஞானவடிவமும் நானே, ப்ரஹ்மமும், ப்ரஹ்மமற்றதும் நானே எனவும் உணர வேண்டும். (e)

அஃ பञ்சமூதாந்யபञ்சமூதானி । அஹம்கிள் ஜகத் । வேதோஹம் ,
அவேதோஹம் । வியாஹம் , அவியாஹம் । அஜாஹம் , அநஜாஹம் !
அத்யாஷி ச திர்யக் சாஹம் ॥ ३ ॥

அஹம் பார்த்தாகி அபஞ்சபூதாகி । அஹமகிளம்
ஷுக்ரி வீதோஹம் வீதோஹம் வீத்யாற்றபவீத்யா-
ஷுக்ரி । அஹமகிளம் அஹமகிளம் அதசோர்ந்தி ச நிஃயக
காஹம் ச.

ஏக்ஷமூதானி - பஞ்சமஹா புதங்களும் ; **அப்ரக்ஷமூதானி** - பஞ்சமஹா புதங்கள் அல்லாதவைகளும் ; **அஹம்** - நானே ; **ஆசிலம்** - எமஸ்தமான ; **ஜாது** - உலகமும் ; **அஹம்** - நானே ; **வைத** : - வேதமும் ; **அஹம்** - நானே ; **அவைத** : - வேதமல்லாததும் ; **அஹம்** - நானே ; **வித்தையும்** ; **அஹம்** - நானே ; **அவியா** - அவித்தையும் ; **அஹம்** - நானே ; **அஜா** - பிறப்புள்ளவர்களும் ; **அஹம்** - நானே ; **அநஜா** - பிறப்பில்லாதவர்களும் ; **அஹம்** - நானே ; **அஷ:** ச - கீழே யிருப்பவர்களும் ; **ஊஷீ ச** - மேலே ; இருப்பவர்களும் ; **திர்யக் ச** குறுக்கே இருப்பவர்களும் ; **அஹம்** - நானே.

பஞ்சமஹாபுதங்களும். பஞ்சமஹாபுதங்கள் அல்லாத வைகளும், நானே ; தோற்றமளிக்கும் இவ்வுலகும் நானே ; நானே வேதவடிவங்கொண்டவள் ; வேதமல்லாதவையும் நானே ; நானே வித்தையின் வடிவாயிருப்பவள். அவித்தையின் வடிவாயிருப்பவர்களும் நானே ; பிறப்புள்ளவர்களும் நானே ; பிறப்பில்லாதவர்களும் நானே ; கீழே யிருப்பவர்களும். மேலே யிருப்பவர்களும், குறுக்கே இருப்பவர்களும் நானே. (ஈ)

அहं ரुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

அहं मित्रावरुणावुभा विमर्यहमिन्द्रास्मी अहमश्विनावुभौ ॥ ४ ॥

அஹம் ருத்ரேபிர் வஸ-பி : சரா -

ம்யஹமாதித்தைய ருத விச்வதேவை : |

அஹம் மித்ராவருணைவுபா பிபர் - .

ம்யஹமிந்த்ராக்ரி அஹமச்விநாவுபென ॥ ४ ॥

அஹம் - நான் ; **ருதேபி:** - ருத்ரர்களோடும் ; **வசுபி:** - வஸ-க்களோடும் ; **சரமி** - எஞ்சாரிக்கிறேன் ; **உத** - மற்றும் ;

अहम् - नानं ; **आदित्यैः** - अकित्तियर्कणोऽुम् ; **विश्वदेवैः** - विच्वेव तेवर्कणोऽुम् ; लाञ्छरीक्षिरेन्स ; **अहम्** - नानं ; **सिंशाशुरौ** - मित्रन्, वरुणन् एन्ऱ ; **उभौ** - इरुवरையும் ; **अहम्** - नानं ; **इन्द्राज्ञी** - इन्तरन्, अक्षि एन्ऱ इருவரைयுम் ; **अहम्** - नानं ; **अश्विनौ** - अस्वी तेवर्कन् एन्ऱ ; **उभौ** - इருவரையுम் ; **विभर्मि** - तरीत्तुक्केाண्टिरुक्किरेन्स.

नानं ऎனतு अम्चत्तिलिरुन्तु तेहान्नर्य एसात्तचरुत् रर्कणोऽुम्, अष्टवल्लाक्कणोऽुम्, त्वात्तचित्यर्कणोऽुम्, पत्तिन्मुन्नरु विच्वेवतेवर्कणोऽुम्, लाञ्छारम् चेय्तुकेाण्टिरुक्किरेन्स. मற்றுम्, मित्तिरन्, वरुणन् एन्ऱ इरुவरைयுम्, अव्वितमे इन्तिरन्, अक्षि एन्ऱ इरुவरைयுम्, अव्वारेव अस्वी तेवर्कन् एन्ऱ इरुவरைयुम् नानं तरीत्तुक्केाण्टिरुक्किरेन्स. (४)

अहं सोमं त्वष्टारं पूषणं भगं दधाम्यहम्।
विष्णुमुरुक्मं व्रह्माणमुत प्रजापतिं दधामि ॥५॥

अहम् लोमम् त्वव्ष्टारम् पूष्णम् पकम् तत्ताम्यलम् |
विष्णुमुरुक्मम् प्रह्माणमुत प्रजापतिम् तत्तामि ||५||

अहम् - नानं ; **सोमम्** - लोमक्षियुम्, त्वष्टारम् - त्वव्ष्टा एन्ऱ तेवज्ज्ञयुम्, पूषणम् - पूषन् एन्ऱ तेवज्ज्ञयुम्, भगम् - शुरुवित् शुक्वर्यक्कणीयुम् ; **दधामि** - तरीत्तुक्केाण्टिरुक्किरेन्स. उत - मற்றुम् ; **उरुक्मम्** - लेरुक्किय पराक्रमत्तेत्तयिट्टय ; **विष्णुम्** - विष्णुमुवयुम् ; **व्रह्माणम्** - प्रह्ममज्जयुम्, **प्रजापतिम्** - प्रज्ञापतिययुम् ; **विभर्मि** - तरीत्तुक्केाण्टिरुक्किरेन्स.

நான் ஸோமனையும், த்வஷ்டா என்ற தேவனையும்.
பூஷன் என்ற தேவனையும். *ஆறுவிதங்களான ஐச்வர்யங்களையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மற்றும் பெருகிய பராக்ரமத்தையுடைய விஷ்ணுவையும், ப்ரஹ்மனையும், ப்ரஜாபதியையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (ர)

அஃ ஦ாமி ஦்ரவிண் ஹவிஷ்மதே சுப்ராவ்யே யே யஜமானாய ஸுந்வதே ।
அஃ ராஸ்தி ஸக்மனி வஸுநாமஃ ஸுவே பிதரஸ்வ மூர்஧ந् ॥ ६ ॥

அஹம் ததாமி த்விரணம் ஹவிஷ்மதே
ஸாப்ராவ்யே யே யஜமானாய ஸாங்வதே ।

அஹம் ராஷ்ட்ரீ ஸங்கமமீ வஸுநா -

மஹம் ஸாவே பிதரமஸ்ய மூர்தக் ॥ ५ ॥

அஹம் - நான் ; **சுப்ராவ்யே** - நல்ல சித்திவிருத்தியையுடைய வனும், **ஹமிஷ்மதே** - ஹவிஸ்லை ஹோமம் செய்கிறவனும், **ஸுந்வதே** - நன்கு ஸ்துதி செய்கிறவனுமான ; **யஜமானாய** - யஜமானனுக்கு - **஦்ரவிணம்** - தநத்தையாவது ; (அல்லது) ஞாநத்தையாவது ; **஦ாமி** - கொடுக்கிறேன் ; **அஹம்** - நான் ; **வஸுநாம்** - வஸாக்க ஞுடைய ; **ஸக்மனி** - ஸங்சாரத்திற்கு யோக்கியமான ; **ராஸ்தி** - தேசமாகவுயிருக்கிறேன், **அஹம்** - நான் ; **மூர்஧ந்** - சிரஸாக திருந்து கொண்டு ; **அஸ்ய** - இப்பிரபஞ்சத்தினுடைய ; **பிதரஸ்** - ஈச்வரனையும் ; **ஸுவே** - உண்டு பண்ணுகிறேன்.

*ஆறுவித ஐச்வர்யங்களாவன—குழற்றுத் ஸம்பத்து ; தர்மம், சீர்த்தி, பூர்ணி : , ஞாநம், வைராக்யம் என்பனவாம்.

நான் கல்ல சித்தவிருத்தியையுடையவனும், கல்ல ஹவிஸ்ஸெஸ் ஹோம்ம் செய்கிறவனும், நன்கு ஸ்துதி செய் கிறவனுமான யஜுமானனின் பொருட்டு அவன் விரும்பிய வாறு தகத்தையாவது அல்லது கல்ல ஞாநத்தையாவது கொடுக்கிறேன். நானே அஷ்டவஸாக்களுடைய ஸஞ்சாரத் திற்குத் தகுதியான பிரதீசமாகவும் (இருப்பிடம்) இருக்கிறேன். இவ்வுலகம் கிழிக்கச் சிரவரயிருந்துகொண்டு நானே ஸ்கல சராசரங்களுக்கும் பிதாவான பரமேச்வரனை யும் உண்டு பண்ணுகிறேன். (4)

மம யோனிரப்ஸ்வந்தः ஸமுद्रे ய ஏஷ் வேद ஸ ஦ேவீபदமாஸோதி ॥ ५ ॥

மம யோனிரப்ஸ்வந்தः : ஸமுத்தேர ய ஏவம் வேத ஸ தேவீபத மாப்தோதி ॥ ५ ॥

அந்தःஸமுद்ரே - ஸமுத்தீரத்தின் நடுவிலுள்ள ; **அப்ஸு** - ஜலத்தில் ; **மம** - என்னுடைய ; **யோனி:** - உத்பத்தி ஸ்தானம் ; **ஏதி** - என்று ; **ய:** - எவ கெடு குவன் ; **வேద** - தெரிந்து கொள்ளுகிறோமே ; **ஸ:** - அவன் ; **தேவீபதம்** - தேவீயினுடைய ஸ்தாநத்தை ; **ஆஸோதி** - அடைகிறுன்.

ஸமுத்தீரத்தினுடைய ஜலத்தின் நடுவிலே எனது உத்பத்தி (பிறப்பு) ஸ்தாநம். அல்லது, உள்ளே நன்கு பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற தாமரை மொட்டுப் போன்ற வாடவங்கொண்ட பிராணிகளுடைய ஹ்ருதய கமல கோசத்தி ஓம். ஜலம் முதலீய பஞ்ச மஹாபுதங்களிலும் ஜிவசைதங்க்யவாடவாகவும், சிவனுடைய வடிவாகவும் நான் இருக்கிறேன் என்பது கருத்து. இவ்விதம் எவன் என்கிற

அறிந்து கொள்ளக்கிறோம், அவன் தேவியின் ஸ்தாநத்தை
(இருப்பிடத்தை) அதாவது சித்தின் வடிவத்தை யடை
கிறுன். (எ)

தே ஦ேவா அஸுவன्—

நமோ தேவை மஹாதேவை ஶிவாயை ஸ்தாநமः ।
நமः பிரகृத்யை ஭டாயை நியதாः பிரணதாः ஸ்தாம ॥ ८ ॥

தே தேவா அப்ருவஂ—

நமோ தேவ்யை மஹாதேவ்யை சிவாயை ஸ்தாநமः ।
நமः ப்ரக்ருத்யை பத்ராயை ஸ்தாநமः । ப்ரணதாः ஸ்தாம ॥

தே - அந்த ; ஦ேவா : - தேவர்கள் ; அஸுவன் - சொன்னார்கள் —

தேவை - தேவியின் பொருட்டு ; **நமः** - நமஸ்காரம் ; **ஶிவாயை** - மங்கள வடிவங் கொண்டவருக்கும் ; **மஹாதேவை** - சிறந்த ஒளி யுடன் விளங்குகிறவருக்கும் ; **ஸ்தாநம்** - எப்பொழுதும் ; **நமः** - நமஸ்காரம். **பிரகृத்யை** - மூல ப்ரகிருதியின் வடிவங்கொண்ட வருக்கும் ; **஭டாயை** - கேழமத்தின் வடிவாயிருப்பவருக்கும் ; **நமः** - நமஸ்காரம் ; **தாம்** - இவ்விதச் சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை ; **நியதாः** - உறுதியுள்ளவர்களாக ; **பிரணதாः ஸ்தாம** : - நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

ஸ்தேவியின் வாயிலாக அவருடைய தத்துவத்தை-
விழுதியை- அல்லது - சிறைப்பையுணர்க்க தேவர்கள் அவளை
நமஸ்கரித்து பின் வருமாறு ஸ்தோத்ரம் செய்தனர்..
ஓ தேவியே ! உனக்கு நமஸ்காரம். மும்மூர்த்திகளையும் உண்
டாக்குகின்ற அந்த ஒளியுடன் சிறந்து விளங்குகிற ஒ
அன்னையே ! நமஸ்காரம், மங்கள வடிவம் கொண்டவருக்-

கும், அல்லது சர்வதேவனுடைய பத்திரி வடிவம் கொண்ட வளுக்கும் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம். மூலப்ரகிருதியின் வடிவம் கொண்டவளுக்கும், கோமங்களின் வடிவம் கொண்ட வளுக்கும் நமஸ்காரம். இச்சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை நாங்கள் மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (2)

**तामग्निवर्णो तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् ।
दुर्गा देवीं शरणमहं प्रपद्ये सुतरां नाशय ते तमः ॥ ९ ॥**

தாமக்ஞிவர்ணம் தபஸா ஜ்வலந்தீம்
வைரோசநீம் கர்மபலேஷா ஜூஷ்டாம் |
துர்காம் தேவீம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே
ஸாதராம் நாசயதே தமः ॥ ९ ॥

अग्निवर्णाम् - அக்ஞியின் ஒளியே போன்ற ஒளியையுடைய வளும் ; **तपसा** - தவத்தால் ; **ज्वलन्तीम्** - வீளங்குகிறவளும் ; **वैरोचनीम्** - நன்று தேஜங்கால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்ப வளும் ; **कर्मफलेषु** - கர்மபலன்களில் ; **जुष्टाम्** - ஸம்பந்தப் பட்டவளுமான ; **ताम्** - அந்த ; **दुर्गाम्** - தூர்கை என்ற ; **देवीम्** - தேவீயை ; **अहम्** - நான் ; **शरणम्** - சரணத்தை ; **प्रपद्ये** - அடைகிறேன் ; **सुतराम्** - சீச்சயமாக ; **ते** - அவளும் ; **तमः** - அஜ்ஞானத்தை ; **नाशय** - நாசம் செய்யட்டும்.

சனத்தின் (காஷ்மியலாதரு) காரணமாக உண்டாகிய என்னுடைய அஜ்ஞாகமென்ற இருளை சிச்சயமாக நாசம் செய்ய வேண்டும். (८)

देवीं वाचमजनयन्त देवास्तां विश्वरूपाः पशवो बदन्ति ।
सर्व नो मन्द्रेषमूर्जु दुष्टाना घेनुवर्गिस्मानुपत्तुष्टुतैतु ॥ १० ॥

தேவீம் வாசமஜூநயந்த தேவா -
ஸ்தாம் விச்வரூபா : பசவோ வதந்தி |
ஸா நோ மந்திரேஷமூர்ஜும் துறொநா
தேநூர் வாகஸ் மாநுபஸாஷ்டுதைத்து ॥ ५ ॥

देवाः - தேவர்கள் ; **देवीम्** - ஏந்த தேவீ ஸம்பந்தமான ;
वाचम् - வாக்கை ; **अजनयन्त** - உண்டு பண்ணினார்களோ ;
ताम् - அந்த வாக்கை ; **विश्वरूपाः** - ஸகல வடிவங்களான ;
पशवः - ஜீவராசிகளும் ; **बदन्ति** - பேசுகின்றன. **या** - ஏந்த தேவீ ; **वाग्रूपिणी** - வாக்கின் வடிவாயிருப்பவளோ ; **सा** - அந்த தேவீ ; **मः** - எங்களைக் குறித்து ; **मन्द्र इष मूर्जम्** - இனிமையானதும் ; இஷ்டமுள்ளதுமான அந்தத்தின் ரூபமான கர்ம பலத்தை ; **वास्** - வாக் என்னும் ; **घेनुः** - காமதேநுவாயிருந்து கொண்டு தூஷா - கறப்பவளாக ; **अस्मान्** - நம்மை ; **एतु** - அடையட்டும். **उपसृष्टुत** - (வாக் விபூதிகளும் எங்களை) வேவிக்கட்டும்.

தேவர்கள் எந்த தேவீ ஸம்பந்தமான வாக்கையுண்டு பண்ணினார்களோ, அந்த வாக்கை ஸகல வடிவங்களான இச்சராசரங்களும் இவ்விதம் பேசுகின்றன. அது யாதெனில் — அந்த தேவீ எங்களைக் குறித்து இனிமையானதும், இஷ்டமுள்ளதுமான அந்தத்தின் ரூபமான கர்ம பலத்தை, வாக்கென்றும் காமதேநுவின் வடிவையடைந்து

தற்பவளாக (தோடுப்பவளாக) இருந்து கொள்ளு நம்மை
யடையட்டும். அதாவது வாக்ஞிபுதியை- குறிமையை
உண்டு பண்ணவேண்டுமென்பது கருத்து. (ஐ)

காலராதி அஸ்துतா வைஷ்ணவீ ஸ்கந்஦மாதரம் ।
சரஸ்வதீபதிதி ஦க்ஷடுஹிதர் நமாம: பாவனா ஶிவாம் ॥ १ ॥

காலராத்ரிம் ப்ரம்ஹ்மஸ்துதாம்
வைஷ்ணவீம் ஸ்கந்தமாதரம் |
ஸரஸ்வதீமதிதி தக்ஷதுஹிதரம்
நமாம : பாவநாம் சிவாம் || கை ||

காலராதிம் - காலராத்ரியின் வடிவாகவும், **அஸ்துதாம்** -
ப்ரஹ்மாவினால் துதிக்கப் பெற்றவளராகவும் ; **வைஷ்ணவீம்** - வீஷ்ணு
வின் ஸம்பந்தமானவளும் ; **ஸ்கந்஦மாதரம்** - ஸ்கந்த ஸ்வாமியின்
நுடைய தாயாகவும் ; **சரஸ்வதீம்** - ஸரஸ்வதி தேவியாகவும் ;
दक्षदुहितरम् - தக்ஷப்ரஜாபதியின் பெண்ணாகவும் ; **அதிதி** -
அதிதி தேவதையாகவும் ; **பாவனாம்** - பரிசுத்தமானவளும் ;
ஶிவாம் - மங்களத்தைச் செய்கிறவளாயுமிருக்கிற (உன்னை)
நமாம: - நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

அஞ்ஞாநத்திற்குக் காலராத்ரியின் வடிவாயிருப்ப
வளும், ப்ரஹ்மனால் துதிக்கப்பெற்றவளும், வீஷ்ணு
மாயாவடிவாயிருப்பவளும், ஸ்கந்தநுடைய தாயாராகவும்,
தக்ஷப்ரஜாபதியினுடைய பெண்ணாகவும், பரிசுத்தமான
வளும், அதிதிதேவதையாயிருப்பவளும், மங்களங்களைச்
செய்பவளாகவுமிருக்கிற ஸரஸ்வதி தேவியாகிய உன்னை
நாங்கள் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (ஐ)

महालक्ष्मीश्च विश्वहं सर्वसिद्धिश्च धीमहि ।

तत्रो देवीः प्रचोदयात् ॥ १२ ॥

मஹாலக்ஷ்மீ : ' ச வித்தம்தே ஸர்வளித்தி : ச திமஹி |
தங்கோ தேவீ : ப்ரசோதயாத் || கு||

மஹாலக்ஷ்மி: ச - மஹாலக்ஷ்மீ யெனவும் : **விஶ்வை** - (உன்னை)
அறிந்து கொள்ளுகிறோம். **ஸர்வஸி஦்஧ி:** ச - ஸர்வளித்தியின்
வடிவானவள் எனவும் ; **஧ீமஹி** - த்யாநம் செய்கிறோம். **தத்-**
ஆதகயால் : ந : - எங்களை ; **தேவீ** - தேவியானவள் ; **ப்ரசோதயாத்** -
பிரேரணை செய்யக் கடவள்.

மஹாலக்ஷ்மீயெனவும் உன்னை நாங்கள் நன்கு அறிந்து
கொள்ளுகிறோம். ஸர்வளித்தியின் வடிவாயிருப்பவளென்
றும் நாங்கள் த்யாநம் செய்கிறோம். ஆதலால் மஹாதேவீ
யாகிய நீ எங்களை கல்ல காரியங்களின் பொருட்டு பிரேரணை
செய்ய வேண்டும். (கு)

அதிதிரிஹ ஜனிஷு ஦க்ஷயா துஹிதா தவ ।

தாம் ஦ேவா அந்வஜாயந்த ஭ద்ரா அமृதவந்஧வः ॥ १३ ॥

அதிதிரிஹ ஜனிஷு தக்ஷயா துஹிதா தவ |

தாம் தேவா அந்வஜாயந்த பத்ரா அம்ருதபந்தவः ॥ கஞ் ॥

இஹ - இங்கு ; **दक्षया** - தாக்ஷாயணியாகிய (உன்னைல்)
அதிதி: - அதிதிதேவீ ; **ஜனிஷு** - உண்டானாள், **தவ** - உன் னுடைய
துஹிதா - பெண்; **தாம்** - அவளிடமிருந்து **भद்ரா:** - ஓக்ம த் தைக்
கொடுக்கக் கூடியவர்களும். **அமृதவந்஧வः** - அமுதபானம் செய்த
வர்களுமான ; **दேவா:** - தேவர்கள்; **அந்வஜாயந்த** - உண்டானுர்கள்.

தாங்காயணியாகிய உன்னுல் அதிதிதேவி உண்டானான்.
ஆதலால் அவள் உன்னுடைய பெண். அவளிடமிருந்து
கோமங்களைக் கொடுக்கக் கூடியவர்களும், அழுதத்தைப்
பாளம் செய்தவர்களுமான தேவர்கள் உண்டானார்கள்.
எனவே தேவர்களாகிய நாங்கள் உமது பெண்ணின் பிள்ளைகள்
என்று சினித்து எங்களை அஜ்ஞாநத்திலிருந்து விடு
விக்க வேண்டும்.

(ந)

காஸோ யோனி: கமலா வஜ்பாணி-
ருஹா ஹஸா மாதரிஶ்வாஸ்மிந்஦ு: ।
புனருஹா ஸகலா மாயயா ச
புல்ச்யேஷா விஶ்வமாதாதிவிஷாம் ॥ १४ ॥

காமோயோஷி : கமலா வஜ்ரபாணி :

குஹா ஹஸா மாதரிச்வாப்ரமிந்தர : |

புனருஹா ஸகலா மாயயா ச

புனச்யேஷா விச்வமாதாதிவித்யோம் ॥ ५ ॥

காஸः - ககாரம் ; யோனಿ: - ஏகாரம் ; கமலா - ஸகாரம் ;
வஜ்பாணி: - வகாரம் ; ருஹா - ஹ்ரீங்காரம் ; ஹஸா - ஹகாரமும்,
ஸகாரமும் ; மாதரிஶ்வா - ககாரம் ; அஸ்ம - ஹகாரம் ; ஈந்஦ு: -
வகாரம் ; புன: - மறுபடியும் ; ருஹா - ஹ்ரீங்காரம் ; ஸகலா: -
ஜகார - ககார - வகாரங்கள், மாயயா ச - ஹ்ரீங்காரத்தோடும்;
புல்ச்யே - தொன்னமயானதும், விஶ்வமாதா - உலகத் தோற்றக்கித்
குத் தாய்போன்றதுமான ; ஏஷா - இந்த ; ஆடிவிஷா - ஏதி
வித்தையானது ; ஓஸ் - பிரணவ வாடவாக விளங்குகிறது.

இந்த மந்த்ரத்தால் ஆதிலித்ததயின் மந்த்ரோத்தாரம்
சொல்லப்படுகிறது -- ககாரம், ஏகாரம், ஸகாரம், ஜகாரம்.

நூங்காரம், ஹகாரம், வகாரம், ககாரம், ஹகாரம், ககாரம், ஹகாரம், ஹாங்காரம், வகாரம், ககாரம், வகாரம், ஹாங்காரம் இவைகள் சேர்ந்து ‘க, ஏ, ஈ, எ, ஹம்; ஹ, எ, க, ஹ, எ, ஹம்; எ, க, எ, ஹம்;’ எனப் பழையையானதும், உலகத்தோற்றத்திற்குக் கரணமாயிருப்பதுமான ஆதி வித்யா எனச் சொல்லப்படுகிற பஞ்சத்தாக்ஷரீயானது ப்ரணவத்தோடுகூடச் சிறந்து விளங்குகிறது. (கரு)

**எஷா ஆத்மஶक्तி: | எஷா விஶ்வமோஹிநி பாராக்ஷாத்துர்ணாண஧ரா |
எஷா ஶ்ரீமஹாவி஦ா || १५ ||**

ஏஷா ஆத்மசக்தி: | ஏஷா வீச்வமோஹிநி பாசாங்குச
தநூர்பாணதரா | ஏஷா ஸ்ரீமஹாவித்யா || கரு ||

எஷா - இந்த வித்தையே ; **ஆத்மஶக்தி:** - ஆத்ம சக்தியாவள் ;
எஷா - இவளே ; **விஶ்வமோஹிநி** - உலகை மோஹிக்கச் செய்பவள் ;
பாராக்ஷாத்துர்ணாண஧ரா - பாசம் (கயிறு), அங்குசம் (மாவெட்டி) வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவள்.
எஷா - இவளே ; **ஶ்ரீமஹாவி஦ா** - ஸ்ரீமஹா வித்தையுமாவரள் ;
ய: - எவன் ; **ஏவம்** - இவ்விதம் ; **வீர** - அறிகிருனே ; **ஸ:** - அவன் ; **ஶோகம்** - சோகத்தை ; **தரதி** - தாண்டுகிறுன்.

இந்த ஆதி மஹாவித்தையே ஆத்மசக்தியாம். உலகங்களை மயங்கச் செய்யும் மாண்யயாம் ஆதிசக்தியும் இவளே.. இவள் பாசம், அங்குசம், வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவள். இவளே ஸ்ரீமஹா வித்தையுமாவள்.

(கரு)

१५ ॥ न एवं केद स द्वेकं तरति ॥ १६ ॥

य एवम् वेत श चोकम् तरति ॥ क० ॥

यः - एवन् ; एवम् - इवलीतम् ; केद - अरिकिरुणे ; सः - अवन् ; शोकम् - तुयरत्तेत ; तरति - ताङ्गुकिरुन्.

एवगेनुरुवन् इवलीतम् प्रीमहा वित्तेतये
उज्जारांक्तु, केळांगुकिरुणे, अवन् तुयरत्तेतत्त ताङ्गु
किरुन्.
(क०)

नमस्ते अस्तु भगवति भवति मातरस्मान् पातुं सर्वतः ॥ १७ ॥

नमस्ते अस्तु पकवति पवति मातरस्मान् पातु
लर्वतः ॥ क० ॥

भगवति - आरुष्ट गुणांकगुम् निऱेन्त ; मातः -
ऽ अञ्जैये ! ते . उनक्कु ; नमः - नमस्कारम्. सर्वतः -
एल्ला वित्तत्त त्रुम् ; अस्मान् , नञ्कै ; पातु . रक्षिक्क
वेङ्गुम्.

शुचिर्वयम् रुद्धलिय आरु गुणांकगुम् निऱेन्त उ
अञ्जैये ! उनक्कु ऎल्लावित्तत्त त्रुम् नमस्कारम्,
नञ्कै त्रुम् रुद्धलिय वेङ्गुम्.
(क०)

सैवाप्णी वसवः । सैषैकादश रुद्राः । सैषा छायशादित्याः ।
सैषा विश्वे देवाः सोमपा असोमपाश्च । सैषा यातुधाना
असुरा रक्षांसि पिशाचा यक्षाः सिद्धाः । सैषा सत्त्वरज-

**स्तमांसि । सैषा प्रजापतीनिक्षिमनवः । सैष ग्रहनशक्त्योर्तीषि
कलाकाष्टादिकालरूपिणी । तामहं प्रणौमि नित्यर् ॥ १८ ॥**

ஸைஷா அஷ்டிடள வஸவா : | ஸைஷா வெஷ்டகாதச ருத்ரா :
ஸைஷா த்வாதசாதித்யா : | ஸைஷா வீச்வே தேவா :
ஸோமபா : அஸோமபா : ச | ஸைஷா யாதுதாங : அஸரா
ரக்ஷாம்ளி யக்ஷா : ரீத்தா : | ஸைஷா ஸத்வரஜஸ்த்மாம்ளி |
ஸைஷா ப்ரஜாபதித்த்ரமவ : | ஸைஷா க்ரஹக்ஷத்ரஜ -
யோதீம்ஷி கலாகாஷ்டாதிகாலருபிணி | தாம ஹும்
ப்ரணெனாமி சித்யம் || கா ||

**सा - अव्वित्तसं चिरप्पुवायन्तः ; एषा - श्रिन्त आतिचक्षत्तिये ;
अष्टौ - जट्टु ; वसवः - वासुक्कन्तुमावलं ; स्ता एषा - श्रिवलेण ;
एकादश - पत्तिरेतुन्त्रु ; रुद्राः :- रुत्तरारकन्तुमावलं ; सा एषा -
श्रिवलेण ; द्वादश - पञ्चनीरञ्जु ; आदित्याः :- श्रुतित्यरकन्तु
मावलं ; सा एषा - अवलेण ; विश्वे देवाः :- वीच्व तेवरकलं ;
सोमपाः - सோமபானம் பண்ணுகிறவர்கள் ; அஸோமபாः च -
ஸோமபானம் செய்யாதவர்களும் (ஶ்ரிவலே) ; ஸा एषा -
श्रिवलेण ; யातुधानाः - ராக்ஷஸர்கள், அஸுரाः - அஸரர்கள் ;
रक्षांसि - ரக்ஷஸ்ஸர்கள் ; पिशाचाः - पिशाचर्कளं ; यशाः -
யக்ஷர்கள் ; सिद्धाः - जीत्तरारकलं ; सा एषा - श्रिवलेण ;
सत्त्वरजस्तमांसि - ஸத்வம் ; ரஜஸ், தமஸ் என்ற முक்குணங்க
ஞடைய வடிவாயிருப்பவள் ; सा एषा - श्रिवलेण ;
प्रजापति-इन्द्र - मनवः - प्रिरज्ञापतियम्, श्रिन्तरालुम्, मनुवम्
ஆவள் ; सा एषा - ஶ்ரிவலே ; ग्रहग्राहक ज्योतीषि - நவக்ரஹங்க
ஞம், ஶிருபத்தேழு நக்ஷத்ரங்களும், ज्योतिस்ஸர்களும்
ஆவள் , कलाकाष्टादिकालरूपिणी - கலை காஷ்டை முதலீய கால
வடிவாயிருப்பவள் ; ताम् - अस्मिन्पु वायन्त महुरा तेवीयः**

ஸிதம் - எப்பொழுதும் ; அதை - நான் ; (நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே) அளிமி - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

அவ்விதச் சிறப்புவாய்ந்த இந்த அன்னையரம் ஆதி சத்தியே அஷ்டவஸ்ரக்களுமாவள், ஏகாசதருத்ரர்களுமாவள்; இவளே த்வாதசாதித்யர்களுமாவள்; விச்வேதவர்களும் இவளே; ஸோமபானம் செய்கிறவர்களும், செய்யாதவர்களும் இவளேயாவள்; இவளே ராகுஸர்கள், அஸரார்கள், ரகுஸர்கள் பிசாசர்கள், யகுர்கள், ஸித்தர்கள் முதலியவர்களுமாவள்; ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களின் வடிவாயிருப்பவரும் இவளே; பிராஜபதிகள், இந்திரர்கள், மநுக்கள் முதலியவர்களும் இவளே; நவக்ரஹங்கள், அச்விநி முதலிய இருப்பத்தேழு நகந்திரங்கள், ஐயோதிஸ்ஸர்கள் (தாரகைகள்) முதலியவைகளும் இவளே; கலை, காஷ்டை முதலிய கால வடிவாயிருப்பவரும் இவளே; ஆகவே இவ்விதப் பெருமிதம் கொண்ட ஆதி மஹாசக்தியை நான் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே நமஸ்காரம் செய்வோம் என்ற சுருத்தோடு 'அஹம் ப்ரஜென்னமி' என்ற ஒருமை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (அ)

तापापहारिणी देवीं भुक्तिमुक्तिप्रदायिनीम् ।

अनन्तां विजयां शुद्धां शरण्यां शिवदां शिवाम् ॥ १९ ॥

தாபாபநாரினீம் – தநவி ம் புக்திமுக்திப்ரதாயிநீம் |
அத்துப் பிதுபார் சுத்தம் சுருண்யம் சிவதாம் சிவாம் |

तापापहारिणीम् - தாபங்களையகற்றுபவரும்; **भुक्तिमुक्ति-प्रदायिनीम्** - போகுங்களும்; **GITA**குற்றத்தியாம் கொடுக்கின்ற

வனும், அனந்தாம் - முடிவில்லாதவனும்; சிஜ்யாம் - ஜயத்தையடையவனும்; ஶுஶ்ராம் - பரிசுத்தமுன்னவனும்; ஶிவாம் - மங்களங்களைக் கொடுப்பவனும்; ஶிவாம் - மங்களவடிவாயிருப்பவனுமான; ஶாரஸ்யாம் - தஞ்சம்புகத்தக்க; ஦ீவීம் - தேவியை; (அடைகிறோம்.)

ஆத்யரத்மிகம், ஆதிபெளதிகம், ஆதிதைவிகம் என்ற மூன்று விததாபங்களையகற்றுபவனும்; உபாஸகர்கள் விரும்பிய இவ்வுலக போகங்களையும், அவ்வுலகிலுள்ள மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கின்றவனும், முக்காலத்திலும் முடிவில்லாதவனும், வெற்றியின் வடிவாய் விளங்குபவனும், பரிசுத்த வடிவினனும், மங்கள விக்ரஹ வடிவாயிருப்பவனும், பெருகிய கல்யாணங்களைக் கொடுப்பவனுமான மஹா தேவியை சரணைக்கியடைவோம். (கக)

வியாக்கரச்யுக்தி தீவிஹோஸ்மந்திதஸ் ।

அர்஘ந்துல்ஸிதம் ஦ேவ்யா வீஜ் ஸ்வர்த்தஸா஧கஸ் ॥ २० ॥

வியதிகாரஸம்யுக்தம் வீதிஹோத்ரஸமந்விதம் ।
அர்தேங்துலஸிதம் தேவ்யா பீஜம் ஸர்வார்த்தஸாதகம் ॥ २० ॥

வியாக்கரச்யுக்தி தீவிஹோஸ்மந்திதஸ் ।
சௌந்தரத்தும்; விதி-ஹோஸ்மந்திதஸ் - அக்ணி பீஜத்தோடு கூடிய தும்; அர்஘ந்துல்ஸிதம் - அர்த்தசந்த்ரனுல் பிரகாசிப்பதுமான; ஦ேவ்யா: - தேவியினுடைய பீஜமானது; ஸ்வர்த்தஸா஧கஸ் - எல்லாக்காரிய வித்தியையும் (கொடுக்கும்).

சகாரத்தோடு கூடிய ஆகாச பீஜமும், அக்ணி பீஜத்தோடு கூடியதும், அர்த்தசந்த்ரனுல் பிரகாசிப்பதுமான முத்தேவியினுடைய பீஜாக்கரமானது ஸகல காரியளித்தி

யையும் கொடுக்கவல்லது. இங்கு புவனேசியின் ஏகாக்ஷரமந்த்ரமானது உத்தாரம் செய்யப்பட்டது. (२४)

एवमेकाक्षरं मन्त्रं यतयः शुद्धचेतसः ।
ध्यायन्ति परमानन्दमया ज्ञानाम्बुद्धाशयः ॥ २१ ॥

अवमेकाक्षरम्-मन्त्रम्-यतयः-सूत्तत्त्वेतसः ।
त्यायक्ति-परमानन्दमया ज्ञानाम्बुद्धाशयः ॥ २१ ॥

एवम् - इवंशीतम् ; **एकाक्षरम्** - छिरे अक्षरतंत्रे तं
क्षेत्राण्ट ; **मन्त्रम्** - मन्त्रतंत्रे ; **शुद्धचेतसः** - परिचत्त
मनत्रे युतयवर्क्काम ; **परमानन्दमया** : - परमानन्त्रे वटवा
यिनुप्पवर्क्काम ; **ज्ञानाम्बुद्धाशयः** : - आत्मं ज्ञानत्तिऱ்கு ஆழி
போன்றவर்க्कामான ; **यतयः** : - मஹान्कள் ; **ध्यायन्ति** - त्या
नम் चेप्पின்றனர்.

இவ்விதம் இந்த புவனேசரீ தேவியின் ஏகாக்ஷரமந்த்ரத்தைப் பரிசுத்த மனதையுடையவர்க்காம் ப்ரஹ்மாநக்த வடிவாயிரிகுப்பவர்க்காம். ஆத்ம ஜ்ஞானத்திற்குக் கடல் போன்றவர்க்காமான யோகிகள் எப்பொழுதும் த்யாநம் செய்கின்றனர். (२५)

वाऽमायान्नभूतस्मात् षष्ठं षष्ठसमन्वितम् ।
सूर्योऽवामश्रोतविन्दुः संयुतश्चतुर्तीयकम् ॥ २२ ॥
नारायणेन संयुक्तो वायुश्चाषरसंयुतः ।
विष्णे नवार्णकोऽर्णः स्यान्महदानन्ददायकः ॥ २३ ॥

वाऽक्षरायाऽर्थम् षष्ठं षष्ठसमन्वितम् ।
सूर्योऽवामश्रोतविन्दुः संयुतश्चतुर्तीयकम् ॥ २२ ॥
नारायणेन संयुक्तो वायुश्चाषरसंयुतः ।
विष्णे नवार्णकोऽर्णः स्यान्महदानन्ददायकः ॥ २३ ॥

ஸம்யுக்தாத் த்ருதியகம் || २२ ||

நாராயணை ஸம்யுக்தோ வாயு : சாதரஸம்யுத : |
விச்சே நவாரணோடர்ண : ஸ்யாந்மஹதாந்ததாயக : || २२ ||

காக் - வாக்பவபீஜம் (ஐம்); **மாகா** - சக்திபீஜம் (ஞாம்); **காமமு** - காமபீஜம். (கலீம்); **தஸ்மாத्** - அந்த காமராஜபீஜமாகிய ககாரத்திலிருந்து; **ஷஸ்ம** - ஆரூவது அக்ஷரம் ச; **க்ஷத்ரஸ்மாந்திதம்** - (மாத்ரகாங்யாஸத்தில்) முகவுந்தாக்ஷரத்தோடு (ஆகாரத்தோடு கூடியது சா); **ஸ்ரூ**: - ம என்ற அக்ஷரம்; **அவாமஶ்ரோமனிந்஦ுஸ்யுத:** - உகாரத்தோடும், பின்துவோடும் கூடியது (மும்); **டாஸ் துதியக:** - டகாரத்திலிருந்து முன்றுவது (ட)டகாரம்; **நாராயண** ஸ்மி஥ி: - ஆ என்னும் ஸ்வரத்தோடு சேர்ந்தது டா(டா); **஧ாயு**: ச அ஧ரஸ-**யுத:** - யகாரம் ‘ஐ’ என்ற ஸ்வரத்தோடு கூடியது (யை); **விச்சே** - ஸ்வரூபம் (வடிவம்) (விச்சே); **நவாணக:** - ஒன்பது அக்ஷரங்கள் கொண்ட; **அணி**: - மந்த்ரமாக; **ஸ்யாத्** - ஆசியது; **மஹாநந்஦காரக:** - இந்த நவாக்ஷரீயானது உபாஸகர்களுக்கு பெருகிய ஆகந்தத்தைச் செய்ய வல்லதாம்.

வாக்பவ பீஜமாகிய ஐம் என்ற அக்ஷரமும்; சக்தி பீஜமாகிய ஞாம் என்ற அக்ஷரமும்; காமராஜ பீஜமாகிய கலீம் என்ற அக்ஷரமும்; அந்த காமராஜத்தின் முதலாவதான ககாரத்திலிருந்து ஆரூவதான ‘ச’ என்ற அக்ஷரமானது ஆகாரத்தோடு சேரவே, ‘சா’ என்ற அக்ஷரமும். அவ்விதமே ஸமர்யன் ‘ம’ என்ற அக்ஷரத்தோடு உகாரத்தையும் பின்துவையும் சேர்க்க ‘மும்’ என்ற அக்ஷரமும். டகாரத்திலிருந்து முன்றுவது அக்ஷரமாகிய (ட) டகாரத்

தோடு 'ஆ' என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்க்க டா (ஆ)என்ற அகாரமும்; அவ்விதமேயகாரத்தோடு 'ஐ' என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்க்க 'ஐய' என்ற அகாரமும், விச்சே என்ற அகாரத்தையும் சேர்க்கும்பொழுது "ஐம் - ஹம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை- விச்சே" என்ற சண்டிகா தேவியினுடைய நவாகாரிமந்த்ரமானது கிடைக்கின்றது. இந்த மந்த்ரத்தின் முதலில் ப்ரணவமும், கடை சியில் நம: என்பதையும் சேர்ப்பது ஸம்ப்ரதாயமாகும். ஆகவே "ஓம் ஐம் - ஹம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை விச்சே நம;" என்பது கிடைப்பதாகும். இதுவே நவாகாரிமஹாமந்த்ரமாகும். இந்த நவாகாரீ உபாஸ்கர்களுக்குப் பெருகிய ஆடந்ததையுண்டுபண்ண வல்லதாகுமென்பது திரண்ட ஸாரமாகும். (ஐ.ஏ.)

हृत्पुण्डरीकमध्यस्थां प्रातः सूर्यसमप्रभाम् ।

पाशाङ्कुशधरां सौम्यां वरदाभयहस्तकाम् ॥

बिनेत्रां रक्तवसनां भक्तकामदुघां भजे ॥ २४ ॥

ஹ்ருத் புஜ்ஞாக்மத்யஸ்தாம் ப்ராத: ஸ்ரூர்ய ஸமப்ரபாம் |
பாசாங்குசதராம் ஸெளம்யாம் வரதாபயஹஸ்தகாம் |
த்ரிதேசத்ராம் ரக்தவஸ்நாம் பக்தகாமதுகாம் பஜே || २४ ||

हृत्पुण्डरीकमध्यस्थाम् - ஹ்ருதயகமஸத்தின் நடுவில் இருப்பவனும்; **प्रातःसूर्यसमप्रभाम्** - உதயகாலத்தில் தேன்றும் ஸ்ரூர்யனுக்கு ஸமானமான காந்தியையுடையவனும்; **पाशाङ्कुशधराम्** - பாசம், அங்குசம் இவைகளைத் தாத்தவனும்; **सौम्याम्** - ஆர்ய வாடவம் கொண்டவனும்; **वरदाभयहस्तकाम्** - வரதாம், அபயம் என்ற முத்திரைகளைடு கூடிய கைகளையாடவனும்; **बिनेत्राम्** - மூன்று கண்களைக் கொண்டவனும்; **रक्तवस्नाम्** - திருப்புவஸ்த்ரத்தையுடையவனும்; **भक्तकामदुघाम्** -

ஹருதய கமலத்தின் நடுவே வீற்றிருப்பவனும், உதய காலத்திலே தோன்றுகிற பாலஸ்-அர்யனுக்கு எமான மான காந்தியை யுடையவனும்; பாசம், அங்குசம், இவை களைத் தரித்தவனும், அழகிய வடிவம் கொண்டவனும், வரதம், அபயம் என்ற முத்தைகளோடு கூடிய கைகளை யுடையவனும், சிவந்த வஸ்தரத்தை யுடையவனும், பக்தர்களுடைய காமனைகளை (விருப்பங்களை) வேண்டிய அளவிலே குறையாது கொடுப்பதில் காமதேநுவைப் போன்றவனுமான ஸ்ரீமஹாதேவியை வேவிக்கிறேன். (ஒசு)

**நமாமி த்வாமஹ் ஦ேவீ மஹாபாரதிநீம் ।
மஹாதுர்஗ப்ரஶாமனீ மஹாகாருப்பிணிம் ॥ २६ ॥**

நமாமி த்வாமஹம் தேவீம் மஹாபயணிநாசிநீம் :
மஹாதுர்கப்ரசமநீம் மஹாகாருண்ய ரூபினீம் ॥ ஆரு :

மஹாபாரதிநீம் - பொருகிய பயத்தையகற்றுகின்ற வனும்; **மஹாதுர்஗ப்ரஶாமனீம்** - பெருகிய கஷ்டங்களை சமனம் செய்கின்றவனும்; **மஹாகாருப்பிணிம்** - பெருகிய கருணை வடிவம் கொண்டவனும்; **தேவீம்** - பிரகாச வடிவாயிருக்கின்ற வனுமான; **த்வாம** - உன்னை; **அஹம்** - நான்; **நமாமி** - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

பெருகிய பயத்தை யகற்றுகின்றவனும், பெருகிய கஷ்டங்களை சமனம் செய்கின்றவனும், பெருகிய கருணையின் வடிவாயமைந்தவனும், பிரகாச வடிவாயிருக்கின்றவனுமான உன்னை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (உரு)

यस्याः स्वरूपं ब्रह्माद्योऽपि न जानन्ति ; तस्मादुच्यते अङ्गेया ।
यस्या अन्तो न विद्यते ; तस्मादुच्यते अनन्ता । यस्या ग्रहणं
नोपलभ्यते ; तस्मादुच्यते अलक्ष्या । यस्या जननं नोपलभ्यते ;
तस्मादुच्यते अजा । एकैव सर्वत्र वर्तते ; तस्मादुच्यते एका ।
एकैव विश्वरूपिणी ; तस्मादुच्यते नैका । अत एवोच्यते,
अङ्गेया, अनन्ता, अलक्ष्या, अजा, एका, नैका इति ॥ २६ ॥

यस्याः स्वरूपम् पर उम्मातयो न ज्ञानन्ति ; तस्मा
 तुच्यते अन्तो न विद्यते ; तस्मादुच्यते अनन्ता । यस्या ग्रहणं
 नोपलभ्यते ; तस्मादुच्यते अलक्ष्या । यस्या जननं नोपलभ्यते ;
 तस्मादुच्यते अजा । एकैव सर्वत्र वर्तते ; तस्मादुच्यते एका ।
 एकैव विश्वरूपिणी ; तस्मादुच्यते नैका । अत एवोच्यते,
 अङ्गेया, अनन्ता, अलक्ष्या, अजा, एका, नैका इति ॥ २६ ॥

यस्याः - एन्तः तेवीयि लुग्नाटय ; स्वरूपम् - वटिवत्ततः
ब्रह्माद्यः अपि - प्ररुम्मन्त मुत्तलिय तेवार्कनुम् ; न जानन्ति -
अर्थय मुत्तयासिल्लैयो ; तस्मात् - अक्कारण्यत्ताळं ; अङ्गेया -
अर्थय मुत्तयातवाळं ; (इति - जन्नं रु) उच्यते - चेाल्लप्पु
क्रित्तु. यस्याः - एवाञ्जुक्कु ; अन्तः - मुत्तवाण्णतु ; न विद्यते -
आण्णाट्टुवान्तिल्लैयो ; तस्मात् - अक्कारण्यत्ताळं ; अनन्ता -
मुत्तालिल्लैतवाळं ; उच्यते - (जन्नं रु) चेाल्लप्पुक्रित्तु ;
यस्याः - एवाञ्जुक्कु ; ग्रहणम् - पार्ववायाण्णतु ; न उष-
लभ्यते - क्लिटक्क मुत्तयात्तेहो ; तस्मात् - अक्कारण्यत्ताळं ;
अलक्ष्या - काण्णाट्टातवाळं ; उच्यते - (जन्नं रु) चेाल्लप्प
पुक्रित्तु ; यस्याः - एवाञ्जुक्कु ; जननम् - प्रिऱवियाण्णतु ;
न उपलभ्यते - काण्ण मुत्तयात्तेहो ; तस्मात् - अक्कारण्यत्ता-
लाळं ; अजा - प्रिऱवियात्तवाळं ; उच्यते - (जन्नं रु) चेाल्लप्प

படுகிறது ; ஏகா ஏக் - ஒருவளே ; ஸ்ரீஸ் - எங்கும், கர்த்தே - இருக்கிறுகோ ; தஸ்மாத் - அக்காரணத்தால் ; ஏகா - ஒருவள் ; உச்சதே - (என) சொல்லப்படுகிறது ; ஏகா ஏக் - ஒருவளே ; விஶ்வருபிகி - உலகவடிவம் கொண்டவள் ; தஸ்மாத் - ஆகையால் ; ந ஏகா - ஒருவள் அல்லள் (பலவடிவம் கொண்டவள் என்பது கருத்து). அத ஏக் - அக்காரணத்தாலேயே ; அக்கோ - அறிய முடியாதவள் ; அந்தா - முடிவற்றவள் ; அலஷ்யா - காணத்தகாதவள் ; அஜா - பிறவியற்றவள் ; ஏகா - ஒருவள் ; ந ஏகா - பல வடிவம் கொண்டவள்.

எந்த தேவியினுடைய வடிவத்தை ப்ரஹ்மன் முதலீய தேவர்களும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லையோ, அக்காரணத்தால் அவள் அறிய முடியாதவள் எனச் சொல்லப் படுகிறார்கள். எவளுக்கு முடிவு என்பது கிடையாதோ, அவள் முடிவற்றவள் என்றும், எவளுடைய பார்வையானது கிடைக்க முடியாததோ, அவள் காணத் தகாதவள் என்றும், எவளுக்குப் பிறவியானது கிடையாதோ, அவள் பிறவியற்றவள் என்றும், எந்த தேவியானவள் இச் சராசரங்களை ஊழிக் காலத்திலே லயிக்கச் செய்து தான் ஒருவளாகவே தனித்திருக்கிறார்களோ, அக்காரணத்தால் அவள் ஒருவளே என்றும், எவள் சராசரங்களைப் படைத்து, அவைகளினுடே தானும் ஜீவ சைதந்ய வடிவாயிருந்து கொண்டு பல வடிவங்களுடன் காஷ்டியளிக்கின்றார்களோ, அவள் பல வடிவங்களொண்டவள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆதலால் அத் தேவீ அறிய முடியாதவள், முடிவில்லாதவள், காணத் தகாதவள், பிறப்பில்லாதவள், ஒருவள், பல வடிவம் கொண்டவள் எனப் பல படியாகத் துதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது ஸாரம்.

(25)

**मन्त्राणां मातृक देवी शब्दानाम् शानरूपिणी ।
शानाणां चिन्मयातीता शून्यानां शून्यसाक्षिणी ॥ २७ ॥**

**मन्त्रराण्म् मातृका तेवै च पूर्तानाम् ऊरुकूपिणी ।
नूरानाम् चिन्मया तेता कुंयानाम् कुंयसाक्षिणी ॥ २८ ॥**

देवी - तेवियानवर्ण ; **मन्त्राणाम्** - मन्त्रराङ्कगुक्कुर्ण ;
मातृका - मातृका (अकृतवटिवायिरुप्पवर्ण) एनवुम् ;
शब्दानाम् - चप्तराङ्कगुक्कुर्ण ; **शानरूपिणी** - ऊरुक वटिवायिरुप्पवर्ण एनवुम् ; **शानानाम्** - ऊरानराङ्कगुक्कुर्ण ; **चिन्मयातीता** -
चित्तहृष्टयुम् कटन्तवर्ण एनवुम् ; **शून्यानाम्** : तेतारूरुमल्लाक
वेवकगुक्कुर्ण ; **शून्यसाक्षिणी** - अजेवक ऊक्कु साक्षियाक
शुक्रुप्पवर्ण एनवुम्, चेत्तल्लप्पप्पुक्किरुर्ण.

मृत्तेवियानवर्ण, मन्त्रराङ्कगुक्कुर्ण चिरांत मातृका
(अकृतवटिवायिरुप्पवर्ण) एनवुम् ; **चप्तराङ्कगुक्कुर्ण**
नूरुक वटिवायिरुप्पवर्ण एनवुम् ; **ऊरानराङ्कगुक्कुर्ण** चित्त
हृष्ट कटन्तवर्ण एनवुम्, **तेतारूरुमल्लाक** वेवकगुक्कुर्ण
अजेवकगुक्कु साक्षियायिरुप्पवर्ण एनवुम् चेत्तल्लाप्प
प्पुक्किरुर्ण.

**यस्याः परतरं नास्ति सैषा दुर्गा प्रकीर्तिता ।
तां दुर्गां दुर्गमां देवीं दुरुचारविघातिनीम् ।
नमामि भवभीतोऽहं संसारार्णवतारिणीम् ॥ २८ ॥**

मातृमात्रा प्रत्याप्ति वास्त्रे तेलवा तुर्का प्रकीर्तत्तिता
ताप्ति तुर्काप्ति तुर्कमामि तेक्षण्मि तुराचारविकात्तिनीम् ।
ताप्ति तुर्का तेक्षण्मि तुराचारविकात्तारीणीम् ॥ २८ ॥

यस्याः - एवक्षेत्रकाट्टुल्लम्ब ; **परतरम्** - वेत्रु लूँग ;
नास्ति - दृक्कृत्तिप्राप्त ; **सा** - अंत्र ; **एषा** - इवर्ण ; **दुर्गा** -

துர்கை ; (ஆவன்) சூராசாரவிவாதிநீஸ் - தூராசாரத்தை (கெட்ட ஆசாரத்தை) நாசம் செய்பவளும் ; ஸ்ரீஶார்ஜீவதாரிணிம் - ஸம்லாரமென்னும் கடலீக் கடக்கச் செய்பவளும் ; தூர்மாஸ் - கஷ்டப்பட்டு அடையத்தக்கவளும்யான ; தாஸ் - அந்த ; தூர்மாஸ் - தூர்காதேவியை ; மஹாதீ : - ஸம்லார துக்கத்தால் பயத்தை யடைந்த ; அஸ்ரம் - நான் ; நமாஸி - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

எந்த தேவியைக் காட்டினும் உலகில் வேறு வள்ளு ஒன்றும் இல்லையோ, அப்பெருமையாய்ந்த தேவியே தூர்கை எனச் சொல்லப்படுகிறோன். கெட்ட ஆசாரத்தை நாசம் செய்பவளும், ஸம்லாரமென்ற கடலீக் கடக்கச் செய்பவளும், அதாவது அவனை உபாஸனை செய்த அளவிலே பிறவித் துன்பம் நீங்குமென்பது கருத்து. தக்க குருவையடைந்து விதிப்படி தீக்கூடி முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று, அவர்கள் காட்டிய வழியைப் பின் பற்றி உபாஸித்தாலொழிய அண்ணையாம் தூர்கையை அடைய முடியாது என்பதையே கஷ்டப்பட்டு அடையத்தக்கவள் என்பது வலியுறுத்தும். மிகவும் சிரமப்பட்டு அடையத் தக்கவளான அந்த தூர்காதேவியை ஸம்லாரதாபத்தால் பயத்தை யடைந்த நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (உங)

इदमर्थवशीर्षं योऽधीते, स पञ्चाथवशीर्षजपफलमवाप्नोति ।

इदमर्थवशीर्षं इत्वा योऽचार्यं स्थापयति ॥ २९ ॥

இதமதர்வசீர்ஷம் யோ ஽தீதே, ஸ பஞ்சாதர்வசீர்ஷ ஐபபலமவாப்நோதி । இதமதர்வசீர்ஷம் ஞாத்வா யோட - ர்சாம் ஸ்தாபயதி ॥ உக ॥

इदम् - इन्त ; अर्थवशीर्षम् - अथर्ववसिराणाः ; यः - एवान् ; अधीते - अत्तिययनम் चेयकिरुणे ; सः - अवान् ;

பகு - ஐஞ்து ; **அர்வீஷீஷ்ஜபகலம்** - அதர்வசீர்வஜபங்களுடைய பலத்தை ; **அவாஸோதி** - அடைகிறுன் ; **இடம்** - இஞ்த ; **அர்வீ-ஶீஷம்** - அதர்வசீரலை ; **ஆத்வா** - விதிப்படி உணர்ந்து ; **ய:** - எவன் ; **அர்சம்** . புஜையை ; **ஸ்யாபயதி** - செய்கிறுனே.

இஞ்த அதர்வ சிரலை எவன் அத்யயங்ம் செய்கிறுனே. அவன் நாராயணம் முதலிய ஐஞ்து அதர்வவசீரங்களை ஜபம் செய்வதாலுள்ளடான பலத்தை யடைகிறுன்.* எவன் இஞ்த அதர்வ சிரலை விதிப்படி உணர்ந்து புஜையைச் செய்கிறுனே. அவன் இவ்வுலகில் பெருகிய புகழை யடைகிறுன். (உத.)

ஶதலக்ஷம் பிரஜப்த்வாபி நார்வாஸிர்ச்சி ச விந்தி ।

ஶதமஸ்தர சாத்யா: புரஸ்வர்யாவி஧ி: ஸ்மृத: ॥ ३० ॥

நுலக்ஷம் ப்ரஜப்த்வாபி நார்சாளித்திம் ச விந்ததி ।
சதமஸ்தோத்தரம் சாஸ்யா : புர:சர்யாவிதி: ஸ்ம்ருத: | நுல|

ஶதலக்ஷம் - நூறு எக்கம் ; **பிரஜப்த்வாபி** - நன்கு ஜபம் செய்தானும் ; **நார்வாஸிர்ச்சி ச** - புஜையின் வீத்தியையும், ந விந்தி - அடையமுடியாது. **சாத்யா:** - இஞ்த மஹாவித்தகக்கு : **புரஸ்வர்யாவி஧ி:** - புர : சரணவிதியானது ; **ஶதம்** - நூறும் ; **ஸ்தர** - எட்டு எண்ணிக்கையும் (சேர்ந்ததாக) **ஸ்மृத:** - ஓரல்லப்பட்டுக்கிறது.

நூறு எக்கம் தட-வை நன்கு ஜபம் செய்தபொழுதிலும், புஜையினுடைய வீத்தியை யடைய முடியாது. ஏனெனில், இஞ்த மஹா வித்தகக்கு நூற்றெட்டுத் தட-வை

* ஐஞ்து அதர்வ சிரலைகளாவன—நாராயண-அதர்வசீரம், தேவி அதர்வசீரம், அதர்வதிரம், அதர்வசிகம், பாவதோபாசிவம்.

புரः சரண விதியானது மஹாவிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட மிருக்கிறது. ஆகவே புரः சரணங்களோடு கூடவே இந்த மஹாவித்தையை ஜூபம் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்தாகும். (ஈ)

दशावारं पठेद्यस्तु सद्यः पापैः प्रमुच्यते ।

महादुर्गाणि तरति महादेव्याः प्रसादतः ॥ ३१ ॥

தசவாரம் படேத்யஸ்து ஸத்யः பாபைः ப்ரமுச்யதே |
மஹாதுர்காணி தரதி மஹாதேவ்யாः ப்ரஸாததः || ஈக ||

यः - எவ்வளருவன் ; **दशावारम्** - பத்துத் தடவை ;
पठेत् तु - பாத்ததானேயாகில் ; **सद्यः** - (அவன்) அப்பொழுதே ;
पापैः - பாபங்களினால் ; **प्रमुच्यते** - விடுபடுகிறுன். **महादेव्याः** - மஹாதேவியினுடைய ; **प्रसादतः** - அநுக்ரஹத்தால், **महादुर्गाणि**-
பெருகிய துயரங்களையும் ; **तरति** - தாண்டுகிறுன்.

எந்த உபாஸகன் இம்மஹா வித்தையை புரः சரண விதியை நுஸரித்துப் பத்துத் தடவை ஜூபம் செய்கிறுஞ்சே, அவன் அப்பொழுதே பாபங்களிலிருந்து விடுதலையாடுகிறுன். மற்றும் முருமஹாதேவியினுடைய அநுக்ரஹத்தால் பெருகிய துயரங்களையும் தாண்டுகிறுன். (ஈக)

प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायमधीयानो
दिवसकृतं पापं नाशयति । तत् सायं प्रातः प्रयुज्ञानः पापोऽ-
पापो भवति । निशीथे तुरीयसंध्यायां जप्त्वा वाक्सिस्त्रिभवति ।
नूतनप्रतिमायां जप्त्वा देवतासांनिध्यं भवति । प्राणप्रतिष्ठायां
जप्त्वा प्राणानां प्रतिष्ठा भवति । भौमाश्विन्यां महादेवीसंनिधौ
जप्त्वा महामृत्युं तरति, य एवं वैदेत्युपनिषत् ॥ ३२ ॥

॥ इति देव्युपनिषत्समाप्ता ॥

ப்ராதரதீயானோ ராத்ரிக்ருதம் பாபம் நாசயதி | ஸாயம-
தீயானோ திவலக்ருதம் பாபம் நாசயதி | தத்ஸாயம் ப்ராத:
ப்ரயுஞ்ஜாங: பாபோடபாபோ பவதி | சிசிதே துரீயஸந்த்யா
யாம் ஜப்த்வா வாக்ளித்திர் பவதி | நூதநப்ரதிமாயாம்
ஜப்த்வா தேவதாஸாங்கிதயம் பவதி | பராணப்ரதிஷ்டாயாம்
ஜப்த்வா ப்ராணாநாம் ப்ரதிஷ்டா பவதி | பெளமாச்வின்யாம்
மஹாதேவிலங்கிதெள ஜப்த்வா மஹாம்ருத்யும் தரதி ய
ஏவம் வேதேத்யபங்கிஷத் || ஈ ||

|| இது தேவ்யுபங்கிஷத் ஸமாப்தா ||

பிராத: - காலீயில் ; **அ஧ியான:** - படிப்பவன் ; **ராவிஷ்டம்** -
இரவில் செய்த ; **பாபம்** - பாபத்தை ; **நாசயதி** - நாசம் செய்
கிறுன் ; **ஸாயம்** - மாலீயில் ; **அ஧ியான:** - படிப்பவன் ; **திவஸ-**
குதம் - பகலில் செய்த ; **பாபம்** - பாபத்தை ; **நாசயதி** - நாசம்
செய்கிறுன் ; **தத்** - அவ்விதமே ; **ஸாய் பிராத:** - மாலீயிலும்,
காலீயிலும் ; **பிரயுங்கான:** - படிப்பவன் ; **பாப:** - பாபியாயினும்,
அபாப: - பாபமற்றவனுக ; **஭வதி** - ஆகிறுன். **நிஶியே** - இரவில் ;
துரீயஸ்ஞாயாம் - நான் நாவரு யாமத்திலே ; **ஜப்தா** - ஜபம்
செய்தால் ; **வாக்ஸிஞ்சி:** - வாக்கின் ஜித்தியானது ; **஭வதி** -
உண்டாகிறது ; **நூதநப்ரதிமாயாம்** - புதியதாகச் செய்யப்பட்ட
பிரதிமையில் ; **ஜப்தா** - ஜபம் செய்தால் ; **பிராணன்** - பிராணன்
களுடைய **பிரதிஷ்டா** - கீலையானது ; **஭வதி** - உண்டாகிறது ;
மௌமாஶ்விந்யாம் - செல்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய அச்விநீ நகூத்
திரத்தில் ; **மஹாதேவிஸங்நி஘ா** - மஹாதேவியினுடைய ஸங்கிதியில் ;
ஜந்து - ஜபம் செய்தால் ; **மஹாமந்தும்** - பெருகிய மகுத்யுவை ;
தரதி - நான்குகிறுன் ; **ய:** - எந்த உபாஸகன் ; **ஏவம்** - இவ்
கிரும் ; **வேद** - வேத குடும்பங்கு ; **இதி** - என் ஆ ; **உபனிஷத்** -
உபாஷிஷாத்து (காப்பாக்ஷாத்திரது.)

எந்த உபாஸகன் இந்த உபாஷிஷாத்து காலீயில் படிக்
கிறுனே, அவன், இரவில் செய்த பாடந்தையும், அவ்விதமே

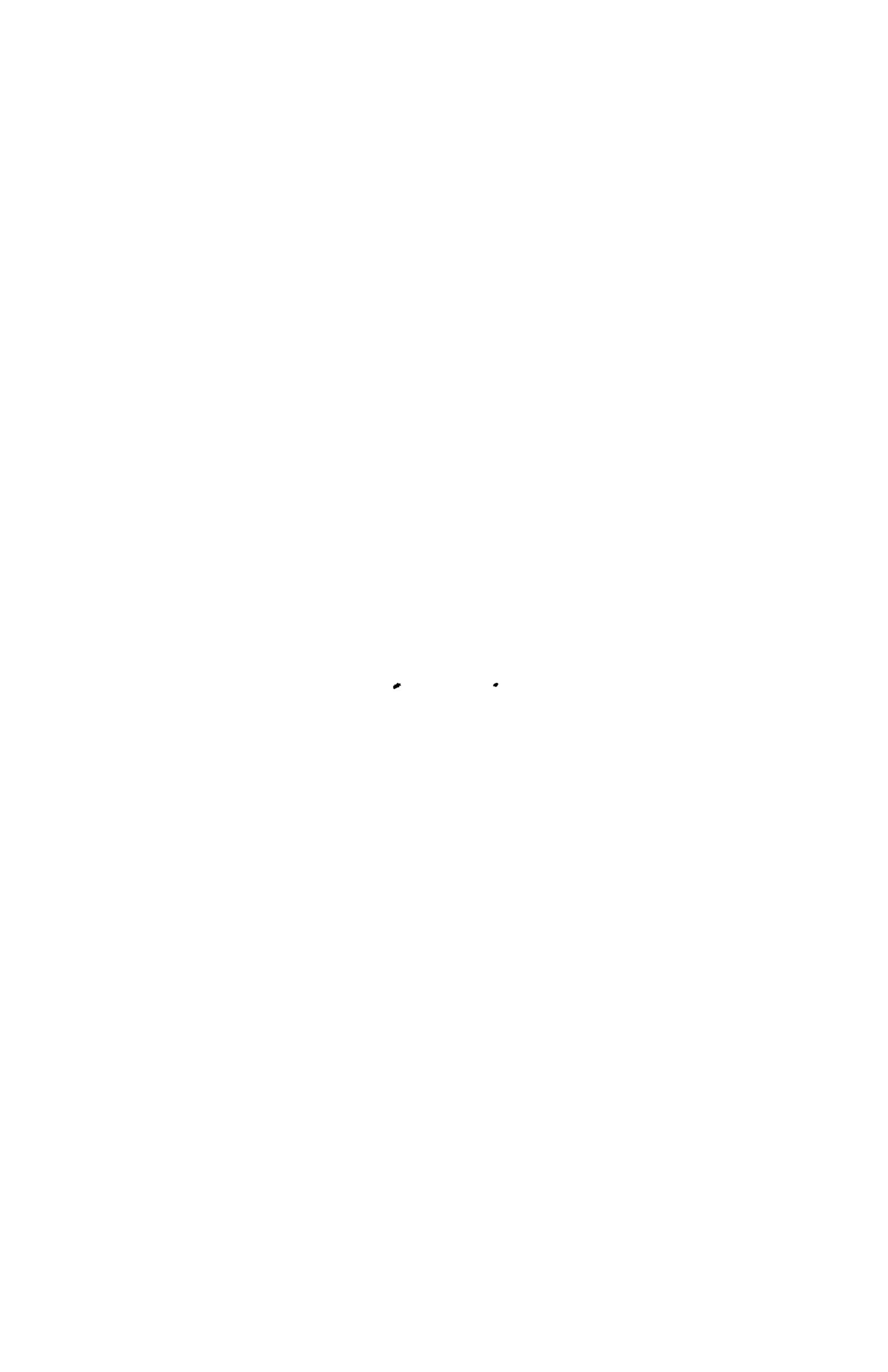
இரவில் படித்தால், பகலில் செய்த பாபத்தையும், மாஸம் யிலும், காலையிலும் படித்தால் பாபியாயினும் பாபமற்றவ னகவும் ஆகிறுன். இரவில் நான்காவது யாமத்தில் படித்தால் வாக்கின் ஸித்தியானது (வன்மையானது) உண்டாகும்; புதிய விக்ரஹத்தின் முன்னிலையில் ஜபம் செய்தால், அந்த விக்ரஹத்திற்கு ப்ராணன்களுடைய நிலையானது உண்டாகிறது. செவ்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய அச்வினீகாத்ரத்தில் ஜபம் செய்கிறவன் கொடியதாயும், பெருகியதாயும் என்னில் ம்ருத்யுபயத்தைத் தாண்டுகிறுன், எவனுருவன் இவ்விதம் உண்மையை யுணர்ந்து அதுஷ்டத்து வருகிறுனோ, அவனுக்கு ஸ்ரீமஹாதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகிறது என்பது இந்த அதர் வசிரஸாகிய தேவீ உபசிஷ்டின் கட்டளையாகும். (ந)

சிவம்.

இவ்விதம் வாதால் வேங்கடஸப்ரஹ்மண்ய
ருடைய தநயன் ராமசக்தரசர்மா இயற்றிய
தேவீ அதர்வசிரோபநிஷத் பாவ
ப்ரகாசிகா இவண் முற்றும்.

பற்றுவதை கேட்ட பார்த்து 2

— முதல் பாடம் சூத்திரமிகு வெத்தை சூத்தி
— மாநால் ஸ்த்ரீயை சூத்தி சூத்தி

பற்றுக்குசோபநிஷத்

தேர்றுவாய்

இது பற்றுக்குசோபநிஷத் . ரிக்வேதத்தைச் சார்ந்தது. ஒன்பது மக்தரங்கள் கொண்டது. வேதவடிவாம், விளக்கும் ஸ்ரீதேவியினுடைய பெருமைகளைப் புருஷதாகும். இங்கு பல ரிக்குகளைக் (மக்தரங்களை)க் கொண்டு ஸ்ரீமஹாதேவி துதிக்கப்படுதால் பற்றுவருசா என்ற பெயர் உண்டாகிப்பது. (பற்று - பல - ரிச : - ரிக்குகள் - மக்தரங்கள் -) மற்றும் சித் சக்தியின் வடிவாயும், சித்சக்தியே ஈகல சராசரங்களின் தோற்றத்தற்குக் காரணம் எனவும், அவளே சொல்லின் வடிவாயும், அஶ்சோலின் பொருள் வடிவாகவும் இருப்பவள் எனவும், அவள் இரண்டற்றவள், ப்ரத்யக்காகவும், பரசித்தாகவும் இருப்பவள் அவளே எனவும், அவளை அபேதமாக பாலை செய்ய வேண்டுமெனவும், வோட்டி முதலிய பல வடிவங்களில் சித்சக்தியாம் அன்னையை த்யாநம் செய்யவேண்டுமோனவும், இவ்விதம் உபாஸனை செய் கின்றவர்கள் ப்ரத்தாந்தயே உணர்ந்து அதனுடன் வயித் திருக்கின்ற ரிலையர் மாண்டியாலாமென்பதையும் இங்கு உடன்கேட்கிறோம் படிகிற மை.

குறிப்புரையும் வரைந்து கொடுக்கப்படுகிறது. இத்த உப சிவத்தின் முதல் மந்தரம் வருமாறு—

ஓ ஦ேவி ஶோகாஸ ஆசித்ரை ஜாதாஷமஸுஜத । காம-
கலேதி விஜாயதே । ஸ்தாரகலேதி விஜாயதே ॥ १ ॥

இம் தேவி ஹ்யேகாக்ர ஆளீத் । வைவா ஜகதண்டம-
ஸ்ரூஜத । காமகலேதி விஜ்ஞாயதே । ச்ருங்காரகலேதி
விஜ்ஞாயதே ॥ १ ॥

ஓ ஦ேவி - தேவியானவள் ; ஏகா ஹி - ஒருவளேயன்றே ;
அஸி - முன்பு ; ஆசித்ரை - இருந்தாள். ஸா ஏவ - அங்க தேவியே ;
ஜாத - சராசரங்களின்வடிவான ; அஷ்டம் - ப்ரஹ்மாண்டத்தை ;
(உலக) அஸுஜத - படைத்தாள். காமகலா இதி - காமகலை
எனவும் ; ஸ்தாரகலா இதி - ச்ருங்காரகலை எனவும் ; விஜாயதே -
அறியப்படுகிறுள்.

சித்சக்தியின் ஸ்வரூபம் இங்கு சொல்லப்படுகிறது—

சராசர வடிவாக வீளங்கும் இவ்வுலகைப் படைத்து,
அவைகளிடத்தில் தனது சைதாந்தியத்தின் ப்ரவேச மஹிமை
யால் எவள் வீளங்குகிறாரே, அவளே தேவியாவள். அப்
பெருமை வாய்ந்தவளே சித்சக்தி என்பவள். அவளே
உலகத் தோற்றங்களுக்கும் முன்பு இருந்தவள். அவள்
ஒருவளோ. அவளே இப்பிரபஞ்சத்திற்குப் படைக்கிறார்.
அவளே ஸக்ஞாம்சத்தினுல் காமகலை என்று உபாஸகர்க
ளால் அறியப்படுகிறார். அகார - உகார - மகாரங்களுக்குச்
ச்ருங்கம் (சிகரம்: கொடுமுடி - உச்சி) போல். அர்த்தமாத்
திரையின் வடிவாயிருப்பதால் சிருங்காரகலை எனவும்
அறியப்படுகிறார். (5)

तस्या एव ब्रह्माजीजन्तुः विष्णुरजीजन्तु । रुद्रोऽजीजन्तु ।
सर्वे मरुदणा अजीजन्तु । गन्धर्वाप्सरसः किंनराः वादिश्च
वादिनः समन्तादजीजन्तु । भोग्यमजीजन्तु । सर्वमजीजन्तु ।
सर्वे शास्त्रमजीजन्तु । अण्डं स्वेदजमुद्दिष्टं जरायुजं यत्
किंचैतत् प्राणिस्थावरजङ्गमं मनुष्यमजीजन्तु ॥ २ ॥

தஸ்யா ஏவ ப்ரஹ்மா அஜீஜீஜநத் । வீஷ்ணுரஜீஜநத் ।
குத்ரோஜீஜநத் தி ஸர்வே மருத்கண அஜீஜீஜநன் । கந்தர்வா -
ப்ளரஸ : கிஂநரா : வாதித்ரவாதித : ஸமந்தாதஜீஜநன் ।
போக்யமஜீஜநத் । ஸர்வமஜீஜநத் । ஸர்வம் சாக்தமஜீஜநத் ।
அண்டஜம் ஸ்வேதஜமுத்பிள்ஜம் ஜராயுஜம் யத் கிஞ்சசதத்
ப்ரானிஸ்தாவரஜங்கமம் மநுஷ்யமஜீஜநத் ॥ २ ॥

तस्या एव - अंत्रुः किञ्चक्कृयिणीटमिरुक्ते ; **ब्रह्मा -**
प्रஹ्मा ; **अजीजन्तु -** उन्नटागुर ; **विष्णुः -** वीஷ்ணுவும் ;
अजीजन्तु - उन्नटात्त्रुर्. **रुद्रः -** त्रुत्रुम ; **अजीजन्तु -**
उन्नटागुர. **सर्वे -** ஸமஸ்தமான ; **मरुदणाः -** தேவகணங்
களும் ; **अजीजन्तु -** उन्नटायिनर். **गन्धर्वाप्सरसः -** கந்தர்வர
களும் ; **एःसरஸः -** கந்தரஸ ; **किंनराः -** கிஂநரசகளும் ; **वादिश -**
वादिनः - வாத்யம் வாசிப்பவர்களும் ; **समन्तात् -** எங்கும் ;
अजीजन्तु - उन्नटायिनर் ; **भोग्यम् -** போக்யமும் ; **अजीजन्तु -**
उन्नटायிது. **सर्वम् -** பாவம் ; **अजीजन्तु -** उन्नटायிது ;
सर्वम् - ஸமஸ்தமான ; **शास्त्रम् -** சக்திலம்பக்தமான, நிரும் ;
अजीजन्तु - उन्नटायितु. **अण्डाम् -** முட்டையீர்குத்த
உன்டாயிதும் ; **स्वेदजम् -** வியர்வாயயிணிருந்து உன்டாயிதும் ;
उद्दिष्टम् - துடியீர்நுத்து உன்டாயிதும் ; **जरायुजम् -** त्रुत्र
லிருந்து உன்டாயிதும் ; **यत् किञ्च -** மற்றும் எனவாயும்டோ ;
एतत् - श्रुतः ; **प्राणिस्थावरजङ्गम् -** पிரானிவாயுவாயக் கேட்டு

ஸ்தாஷ - ஆக்கம் வாய்ச்சுந் தாஷாத்தை வாய்ச்சுந்தமும் ;
உண்டாயிது .

பிரதிபலி முதலிய ஸ்தாஷாத்தை வாய்ச்சுந் தேர்ன்றுவ
தற்கும் சித்சக்தியை தான் கூறனம் தானில் பிரதிபலியும்
கரும்—

அந்த சித்சக்தியின்டமிருந்தே ப்ரஹ்மா உண்டானார்.
அவ்விதமே விவ்தானுவும், சிவனும், வைகல மருத்கணங்களும்
கந்தர்வர்களும், அப்ஸைகளும், கிஞ்சர்களும், வாத்யம்
வாசிப்பவர்களும், காநம் செய்யவர்களும் என்கும் உண்டா
யினர். மற்றும் இப்பிரபஞ்சத்தில் தேரன்றும் வைகல
போக்யவர்கங்களும் உண்டாயின். இச்சக்தியின் ஸம்பந்த
மான எல்லா வள்ளுக்களும் உண்டாயின். அண்டஜம்
(முட்டையிலிருந்து உண்டாவது) ஸ்வேதஜம் (வியர்வையிலிருந்து உண்டாவது), உத்பிண்ணம் (பிரம்மிலிருந்து உண்டாவது), ஜராயஜம் (கருவிலிருந்து உண்டாவது) முதலிய
வைகளும், இப்பிரபஞ்சத்தில் எந்த எந்த வள்ளுக்க்
ஞண்டோ, ப்ராணதேடு கூடிய வூராவர்ஜனங்களான
அனுவர்யாவும் உண்டாயின்.

(உ)

सैषा पराशक्तिः । सैषा शांभवी विद्या कादिविद्येति शब्दः ॥
हादिविद्येति वा, सादिविद्येति वा रहस्यमोर्मो जातिः ॥
प्रतिष्ठा ॥ ३ ॥

ஸைஷா ப்ராஶக்தி : | ஸைஷா சாம்பவி விக்ஷப
காதிவித்யேதி வா, ஹாதிவித்யேதி ஷீ, ஜாதிவித்யேதி வா,
தஹஸ்யமிடாதோம் வாசி ப்ரதிவந்தா ||

सा - अस्त्रिप्पु वायन्तः; एषा - इव गौ; परा -
मेलान; शक्तिः - चित्चक्तियावलं; सा एषा - अप्पमर्क्कम

வரப்ந்த இந்தஸ்ராம்யி - சம்புஸம்பங்தமான ; **யிஜா** - வித்தையாளருடு : **காஷிவிசா** ஈதி வா - காதிவித்தை என்றுவது ; **காஷிவிசா ஈதி வா** - ஹாதிவித்தை என்றுவது ; **ஸாஷிவிசா** ஈதி வா - ஹாதிவித்தை என்றுவது ; **ஏத்யம்** - ரண்டியமாக ; **ஓ ஓ** - ஓம், ஓம் என்று ; **காசி** - வாக்டீல் ; **ஆலிதா** - சிலைத்திருக்கிறான்.

இருசுக்நியேதான் சப்தார்த்த வடிவாயிஸுப்பவள் என்று அந்த மக்திரம் கூறும்—

அச்சிறப்பு வாய்ந்த இவளே பிராசக்தி. இவளே சம்புஸம்பங்தமான வித்தையாள ஸ்ரீபஞ்சதசாகாரி மஹா மக்த்ரத்திறுடைய முதல் கண்டமாகிய காதி வித்தையென வும், அந்த மக்த்ரத்திறுடைய இரண்டாவது கண்டமாகிய ஹாதிவித்தை யெனவும், அந்த மக்த்ரத்திறுடைய மூன்றாவது கண்டமாகிய ஸாதிவித்தை யெனவும் சொல்லப்படுகிறான். இவளே பரிசுவும் காஷிவித்தை பொருளும் வடிவாகவும் பிரவை வடிவாகவும் இருப்பவள். பிரவை வடிவமான ஒந்தார்த்தவித்திருக்து உண்டாகிய வாங்கின் வாவாகவும், அந்த வாங்கிறுடைய பொருள் வடிவாகவும் சிலைத்திருப்பவள்.

५

सैव पुरतयं शरीरतयं व्याप्य वहिन्तरवभासयन्ती
देशकालवस्त्वलग्रासङ्गान् महालिपुरसुन्दरी वै प्रत्यक्ष
वितिः ॥ ४ ॥

சா ஏவ - அந்த சித் என்ற சக்தியே; **சூரதயம்** - மூன்று பூரமாகவும்; **ஶரீரதயம்** - மூன்று சரீரமாகபும்; **வ்யாப்ய** - வியாபித்துக் கொண்டு; **வஹி** - வெளியிலும்; **அந்த** - உள்ளேயும்; **அவமாஸயந்தி** - பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு; **தேஶ-காலை-வஸ்து** - அக்ஷராங்ஸஜாத் - தேசம், காலம், வஸ்து . இவைகளில் ஸம்பந்தப் படாமல்நுப்பது கொண்டு; **மஹாதிபுரஸுந்஦ரி வை** - மஹாத்ரி புரஸாந்த வை பிரளித்தமான; **பித்யக்** - தீரக்த; **சிதி:** - குன வடிவாயிருப்பவள்.

அந்த சித் என்ற சக்தியே, வ்யஷ்டி, ஸமஷ்டி, வ்யஷ்டி ஸமஷ்டி என்ற போத்ததோடு கூடிய மூன்று புரங்களையும், ஸதூலம், ஸ்ரீநியம், பிஜும் என்ற மூன்று சரீரங்களையும் வியாபித்துக் கொண்டு, உள்ளேயும் வெளியிலும் ப்ரகாசப் படுத்திக் கொண்டு, தேசம், காலம், வஸ்து இவைகளோடு ஒருவித ஸம்பந்தமும் இல்லாது தானே தனித்திருப்பதால், மஹாத்ரிபுரஸாந்தர் என்று பிரளித்தி பெற்ற சிறந்த ஞானவடிவாயிருப்பவள் எனச் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

என்னோ மூன்று சரீரங்களிலுமிருள்ள அவித்தையும், அதனுடைய எல்லாக்கார்யங்களையும் அழிப்பதால் மஹாத்ரி புரஸாந்தரை எனவும், அல்லது மஹத்தாய். (பெரியதாய்) எங்கும் வியாபித்து இருப்பதால் மஹாத்ரிபுரஸாந்தரை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஸैவात्मा ततोऽन्यदसत्यमनात्मा । அத ஏष வ्रह्मसंवित्तिः
भावाभावकलाविनिर्मुक्ता, चिद्रियाद्वितीयव्रह्मसंवित्तिः सचि-
दानन्दलहरी महातिपुरसुन्दरी वहिरन्तरनुप्रविश्य स्वयमेकैव
विभाति । யदस्ति ஸந்மாதம் । யத்தாதி சிந்மாதம் । யத் பிய-
மானந்஦ம् । தடேतत் ஸர்வாகாரா மஹாதிபுரஸுந்஦ரி । த்வं சாஹ் ச-

सर्वे विश्वं सर्वं केषम् । इतरतः सर्वे महाक्षिपुरसुन्दरी । सत्य-
मेकं लेलितार्थं वस्तु तद्वितीयमस्तु अर्थं परं ग्रह्य ॥ ५ ॥

लेलितात्मा तदेतोऽनियतिस्त्वं यमात्मा अत उक्ता
प्रवृत्तमस्तु वित्ति : पावापार्वती कलावीचिरमुक्ता । चित्तवित्या
अत्त्वित्या प्रवृत्तमस्तु वित्ति : लेचित्ताननन्तलवृत्तरी महात्मी
पुराणान्तरी । पञ्चिरनुप्रविचयं लेवयमेकव विपाति
यत्स्ति लेन्मात्तरम् । यत्पाति चित्तमात्तरम् । यत्परिय
मानन्तरम् । नृत्यतत्त लर्वाकारा महात्मीपुराणान्तरी ।
त्वम् चात्रुम् च लर्वम् विचवम् लर्वतिवत्ता । इतरत
लर्वम् महात्मीपुराणान्तरी । लेत्यमेकम् लन्तिताक्यम्
वास्तु तत्त्वित्यमेकन्टार्त्तम् परम् प्रवृत्तम् । ५ ॥

सा एव - अन्त चित्तं सक्तियो ; **आत्मा -** आत्मविविन्दिः.
अन्यत् - इवैकं काट्टिलुम् मर्त्रवेवकिं ; **असत्यम् -** लेत्य
मल्ल, **अनात्मा -** आत्मविम् अल्ल ; **अतः -** आत्मकयालं ;
एषा - इवान्न ; **ग्रह्यसंवित्तिः -** प्रवृत्तम् गुणवात्तिविन्दिः ; **भावा -**
भावकलाविनिर्मुका - इत्यक्षिरत्तु. इवात्मात्मानमेन्न
विनिन्न त्रिपट्टविन्दिः. **चिद्विद्या -** गुणमेन्न त्रिपट्टविन्दिः. **चिद्विद्या -** गुणमेन्न त्रिपट्टविन्दिः. **अद्वितीया -** इत्यन्तर्त्तम् ; **ग्रह्यसंवित्तिः -** प्रवृत्तम् गुणमेन्न
अर्थविन्दिः वात्वायिरुप्पविन्दिः. **सच्चिदानन्दलंहरी -** जात्तु, चित्तु,
आत्मन्तर्त्तम् गुणम् इवावकानुजटय वेणुं वेणु ; **महाक्षिपुरसुन्दरी-**
प्रियप्रहरीपुराणान्तरी ; **वहिः -** वेणुपित्राम् ; **अन्तः -** उन्नेन्न
त्रिपट्टविन्दिः ; **अनुप्रविश्य -** तेतार्त्तम् प्रियप्रविश्यत्तु ; **स्वयम् -** ताङ्म ;
एका एव - इत्युपागारकविन्दिः ; **विभाति -** विजात्तुकिरुजं. **यत् -**
जात्तु वेणुं त्रु ; **अस्ति -** इत्यक्षिरत्तु ; **तत् -** अत्तु ; **सम्मातम् -**
जात्तु विन्दिः वात्वायाम् ; **यत् -** जात्तु जाज्ञं त्रु ; **भाति -** प्रियकाषिकं
विन्दिः विन्दिः ; **तत् -** अत्तु ; **चिन्मात्रम् -** उत्तु वात्वायाम् ; **यत् -**
जात्तु वेणुं त्रु ; **श्रियम् -** प्रियमायिरुक्षिरत्तु ; **(तत् - अत्तु)**
आनन्दम् - श्रुत्तु वात्वायाम्. **तत् -** आत्मविन्दिः ; **एतत् -** इत्य.

ஸ்வாகிரா - எல்லாவடிவமான ; மஹாதிபுரஸுந்஦ரி - மஹாத்ரி புரஸாங்கரீயோகும். ஸ்வ - ஈயம் ; அஃ - நானும் ; ஸ்வம் - எமல்தானமான ; சிஷ்ம - ஏலகழும் ; ஸ்வதேவதா : - எகல தேவதைகளும் ; ஈதரத - மற்றவை ; ஸ்வம் - யாவும் ; மஹாதிபுரஸுந்஦ரி - மஹாத்ரிபுரஸாங்கரீயே யாகும். ஸ்வயம் - உண்மையுள்ளதும் ; ஏகம் - ஒன்றுக்குவள்ளதும் ; லலிதால்யம் - லலிதை என்று சொல்லப்படுவதுமான ; வஸு - வஜ்ஞுவானது உண்டோ ; தது - அது ; அஷ்டியம் - இரண்டற்றதும் ; அக்ஷண்டார்யம் - அகண்டார்த்தவடிவாயும் ; பரம் - சிறந்ததாயுமள்ள ; விஷா - ப்ரஹ்மமேயாகும்.

சித்சக்தியே இரண்டற்ற அத்வைத கிழையினிருப்பது என இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது.—

அந்த சித்சக்தியே ஆத்ம வடிவினான். இந்த சித்தைக் காட்டிலும் மற்றவைகள் ஓன்றும் உண்மையல்ல ; ஆத்மா வும் அல்ல ; ஆதலால் இவளே ப்ரஹ்மநூந வடிவாயிருப்பவள். இருக்கிறது, இல்லாதது என்ற கலையினின்றும் விடுபட்ட நூகவிதையின் வடிவாயிருப்பவளும் இவளே ஸத்து, சித்து, ஆநந்தம் என்றவைகளுடைய ப்ரஸாநு வடிவாயிருப்பவளும் இந்த மஹாத்ரிபுரஸாங்கரீயே. வெளியிலும், உள்ளேயும் படைப்பினாடே பிரவேசித்து தானென்றுவனே தனித்து விளங்குபவளும் இவளே. எந்த வஸ்து இருக்கின்றதோ அதுவே ஸத்தாகும். எது ப்ரகாசிக்கின்றதோ அதுவே சித்தாகும். எந்த வஸ்து பிரியமாயிருக்கின்றதோ அதுவே ஆநந்தமாகும். எனவே இவ்விதம் ஸத் - சித். ஆநந்த வடிவாயும். ஸர்வ ப்ரபஞ்சத் தின் வடிவாயும். ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸாங்கரீயே விளங்குகிறுள் என்பது கருத்தாகும். மற்றும் கீழும், நானும்,

ஸமஸ்த உலகங்களும், ஸகல தேவதானான். மற்றவைகள் யாவும் பூதிமஹாத்திரஸூந்தரியின் வடிவமே யாகும். வலிதா என்ற பெயருள்ள வள்ளு ஒன்றுதான் உண்மை யாகும். அதை என்றுவும் இரண்டற்றது. அகண்டார்த்த வடிவங் கொண்டது. யாவற்றிலும் மேன்மையாகச் சிறந்து விளங்கும் ப்ரத்தமமும் அதுவே தான். (ஞ)

அவ்விஷூபரித்யாமாத்வர்ப்பாண்ட:

அधிஷ்டானம் ஏர் தத்வமேக் ஸ்திதிஷ்வரே மஹா:

இதி ॥ ६ ॥

பஞ்சஶ்சுபபரித்யாகாதார்வஞ்சுப்பர ஹாகாதः |

அதிஷ்டாநம் || ரம் தத்வமேகம் ஸக்ஷிச்யதே மஹத் "

இதி ॥ ७ ॥

பஞ்சஶ்சுபரித்யாமாத् - ஸதாசிவன் முதலீய ஐங்கு வடிவங்களையே பரித்யாக்குகிறார்யம் ; **அவ்விஷூபாண்ட:** - ஸதாசிவன் முதலீயங்களுக்குப் பின்பு கண்டாசிய ஆகாசம் முதலீயவைகளையோடு பரித்யாக்குகிறார்யம் ; **அதிஷ்டாநம்** - ஆகாரமாயும் ; **ஏரம்** - நூத்தாயும் ; **தத்வம்** - நத்துவாடவாயும் ; **மஹத்** - பொழுதாயும் ; **ஏகம்** - ஒன்றே ; **ஶிஷ்யதே** - எஞ்சிவிட்டியாய்.

மேலான அதிவ்டானத்துவமாயும், ஸத்தாயும், மஹத்தாயும் ஜள்ள ஒரு வஸ்துவான அந்த தேவியினிடம் லயத்தை யடைந்து விடுகின்றனர். ஆகவே யாவற்றினும் மேலாகச் சிறந்து விளங்கும் ஸத்தான வள்ளு ஒன்றே எஞ்சி சிற்பதாம்.* (க)

**प्रश्नानं ब्रह्मेति वा, अहं ब्रह्मातिस्म वा भाष्यते । तत्त्वमसी-
त्येव संभाव्यते । अथमात्मा ब्रह्मेति वा, अहं ब्रह्मासीति वा,
ब्रह्मैवाहमसीति च ॥ ७ ॥**

ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேதி வா சுஹம்ப்ரஹ் பாஸ்மீதி வா பாஷ்யதே | தத்வமஸீத்யேவ ஸ்ம்பாஷ்யதே | அயமாத்மா ப்ரஹ்மேதி வா அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மீதி வா ப்ரஹ்மைவா-
ஹஸ்மீதி வா “எ”

**प्रश्नानम् - प्रज्ञानम् ; ब्रह्म - प्रह्रह्मम् ; वा - एन् रु
वतु ; अहम् - नान् ; ब्रह्म - प्रह्रह्ममाक ; अस्मि - इगुकं
किरेण ; वा - एन् रुवतु ; भाष्यते - चोल्लप्पाकुकिरतु . तत् -
அது ; त्वम् - நோக ; असि - इगுकंகिरुयः ; इति वा - एन् रु
वतु ; संभाव्यते - கான்கு பாவண செய்யப்படுகிரது , अयम् -**

* ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, குத்ரன், சச்வரன் சதாசிவன் என்ற பிரஸித்தர்களான ஐவரும், தூரீயங்கிலையை யடைந்தவர்களாயினும், ஸகுணவடிவா யிருப்பவர்களே யாவர். இவர்கள் ஐம் பெரும் தொழிலீச் செய்ய முறையே வாணீ, ரமா, உமா, ஸமநா, உங்மநா என்ற ஐந்து சக்திகளுடைய துணையை வேண்டி சிற்பவர்களாவர். இச்சக்திகளும் இல்லாவிடில் ஸ்ருஷ்டி, ஸதிதி, ஸம்ஹாரம், ஆவிர்பாவம், திரோபாவம் என்ற காரியங்கள் ஒன்றும் நடைபெறுது. சக்திகளில்லாவிடில் சிர்குண வடவா யிருப்பவர்களேயாவர். இவர்கள் அனைவரும் அன்னையாம் துரியா என்ற சக்திக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்.

இந்த - ஆத்மா - ஆத்மாவின்று ; பிரஹம் - இதி வா - எக்ரீவாக : சிரீ - நான் ஸ்தா - ப்ரஹம்யாக ; அலிக் - இருக்கிறேன் ; சிரி - வா - ஏன் ஜோகி ஸ்தா - ப்ரஹம்யாகவே ; அதை - நான் ; அசில் - இருக்கிறேன் ; இதி சுட்டு ஏன்றுவது (சொல்லப்படுகிறது.)

। ० १५६७ ॥ சுதாமலை நிலை

ப்ரத்யக்ரும் பரசிந்தும் ஓன்றென்ற பாவணையை இம்மக்தரம் கூறும்.

உத்தமாக்காவிகளால் “ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹமம்” என்றும், அவாந்தர (நடுவேயுள்ள) வாக்கியத்தால், “நானே ப்ரஹமவாயிருக்கிறேன்” என சிஷ்யர்களுடைய அநுபுதி (அநுபவ) வாக்கியத்தாலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆசாரிய நுடைய அநுபவ வடிவமான தத் - த்வம் - அஸி - அது - நீயாக இருக்கிறுய் எனவும் சொல்லப்படுகிறது. மறுபடியும் அவாந்தர வைக்கியத்தால் “இந்த ஆத்மா ப்ரஹமம்” என்று ஒது, ப்ரஹமந்தினிடத்தில் ஆத்மத்வமன்று என்ற ஞாநக் திற்காகவும், தனது ஆத்மவடிவத்தில் ப்ரஹ்மமன்று என்ற ஞாநத்திற்காகவும், ‘நானே ப்ரஹமமாக இருக்கிறேன்’ என்றுவது, ‘ப்ரஹமமாகவே நான் இருக்கிறேன்’ என்றுவது பாவிச்கப்படுகிறது. இந்த மஹா வாக்கியங்களுக்கு ப்ரத்யக் பரதித்தோடு ஒன்றை பொடுனே யாகும். எனவே ப்ரத்யக் கத்துவத்தைக் காட்டிலும் வேறுபடாத ஆத்ம வடிவாகப் பாவணை செய்ய வேண்டு மேன்பதும் தாத் பார்ப்ப (எ)

யोऽहमस्मीति वा सोऽहमस्मीति वा योऽसौ सोऽहमस्मीति
वा वा भाव्यते. सैषा जोडशी श्रीविद्या पञ्चशशाक्षरी श्रीमहा-

तिपुरसुन्दरी बालाम्बिकेति वंगलेति वा मातङ्गीति स्वयंवर-
कल्याणीति भुवनेश्वरीति चासुण्डेति चण्डेति वाराहीति
तिरस्करिणीति राजमातङ्गीति वा शुक्रश्यामलेति वा लघु
श्यामलेति वा अश्वारूढेति वा प्रत्यक्षिणा धृमावती सरस्वती
गायत्री ब्रह्मानन्दकलेति ॥ ८ ॥

योऽनुमास्येति वा लोऽनुमास्येति वा शो-
देशला लोऽनुमास्येति वा या पास्त्यत्र जेश्वा
लोऽच्छ श्रुवित्या पञ्चतत्त्वाकृति श्रुमूर्हात्तर्प्रश्वान्तर्प
पालाम्पितेति पक्षेति वा मातृन्तिति जंशयम्वरकल्या
णीति पुवेक्षंवार्ति कामुकंटेति चंकंटेति वाराहीति
तिरस्करिणीति राजमातृन्तिति वा कक्षयामलेति वा एनु
स्यामलेति वा अस्वारुटेति वा प्रत्यक्ष्यंविरा त्रुमावति
जंशवित्तर्प लरस्वाति कामुकंति प्रत्यन्मातृन्तकलेति ॥ ९ ॥

यः - एतु ; अहम् - नानुक ; अस्मि - श्रुक्षित्रेनं .
इति वा - एन्तुरुवतु ; सः - अतु ; अहम् - नानुक ; अस्मि -
श्रुक्षित्रेनं ; इति वः - एन्तुरुवतु ; यः असौ - एतु .
(वस्तु) श्रुतिवा ; सः - अतु ; अहम् - नानुक ; अस्मि -
श्रुक्षित्रेनं . इति वा - एन्तुरुवतु ; या - एवां ; भाव्यते -
(उपासकांक्षण्याल) पावैनो चेयंयप्पत्तिक्षुर्जेनो ; सा एषा -
अप्पेपत्तमेवायन्त्र श्रुवैनो ; शोडशी - लोऽच्छ ; श्रीविद्या -
श्रुवित्या ; पञ्चदशाक्षरी - पञ्चतत्त्वाकृति ; श्रीमहातिपुरसुन्दरी -
श्रुमूर्हात्तर्प्रश्वान्तर्प ; बाला - पाला त्रैत्रीवै ; अम्बिका -
अम्पिकेक ; वंगला - पक्षलातेवै ; इति वा - एन्तुरुवतु ;
मातङ्गी - मातृन्तिति ; इति - एवावृम्भ ; स्वयंवरकल्याणी - जंशयम्व
रकल्याणी ; इति - एवावृम्भ ; भुवनेश्वरी - पुवेक्षंवार्ति ; इति-
श्वानवृम्भ ; चासुण्डा - कामुकंटा ; इति - एवावृम्भ ; वाराही -

வாராஹி ; இதி - எனவும் ; திரஸ்கரிணி - திரஸ்கரிணீ : இதி - எனவும் ; ராஜாத்மீ - ராஜாத்மங்கி ; இதிச் சா - என்றுவது ; ஶக்தியாமலா - சக்தியாமலா ; இதிச் சா - என்றுவது ; ஶக்தியாமலா - வகுச்யாமலா ; இதிச் சா - என்றுவது ; அஶ்வாருடா-அச்வாருடா ; இதிச் சா - என்றுவது ; ப்ரத்யங்கிரா ; ஧ூமாவதி - தூமாவதி ; ஸ்தலிதி - ஸா வி த்ரி ; ஸரஸ்தி - ஸரஸ்வதி ; சாயதி - காயத்ரி ; விஷாநந்஦கலா - ப்ரப்ரஹ்ம வாடிவான ஆங்கோதகளை - இதி - எனவும் (பாவனை செய்யப் படுகிறுன்).

உத்தமாதிகாரிகளால் எனு நானுக இருக்கிறேன், அது
நானுக இருக்கிறேன். என்றுவது, எனு இதுவோ, அது
நானுக இருக்கிறேன் என்றுவது, எந்த சித்சக்தி பாவனை
செய்யப்படுகிறுள்ளோ; அப்பெருமை வாய்ந்த பராசக்தி
யானவள், மற்பாதிகாரிகளால், ஜோடி, ஸ்ரீவித்யா,
பஞ்சசதாஷாரி, பஜா, நிர்ப்ரஸாந்தரி; பாலாதேவி, அம்பிகா, பகுபாதேவி, மாதங்கி, ஸ்வயம்வரகல்யாணி, புவ
நிச்வாரி, சாரு சிட்டி தேவி, வாராஹி; திரஸ்கரிணீ,
பாஜுமாதங்கி, காங்பாமலா, வகுச்யாமலா, ப்ரத்யங்கிரா-
நாமாவதி, சாவித்ரி, ஸரஸ்வதி, காயத்ரி, ப்ரஹ்மா
நந்஦கலா எனவும் பூர்வாக சுபாகம் செய்யப்படு
கிறுன். (ஐ)

ऋगे परमे व्योमन् यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः ।

यस्तद्व वेद किमुचा करिष्यति य इति द्विदुस्त इमे समाप्ते ॥

इत्युपनिषत् ॥ ७ ॥

॥ इति वहृत्रोपनिषत्समाप्ता ॥

குசோ அக்டரே புராமே வ்யோமங்
 ஆல்லிங் தேவா அதிவிச்சோ விதிக்கு : |
 யஸ்தந்த வேத கிம்ருசா கரிஷ்யதி
 ய இத்தத்விதுவித இமே ஸமாஸதோ : தா
 இத்யபிதித்த || |
 || இதி பற்வகுசோ பிதிக்க ஸமாப்தா ||

க்ர: - வேதங்கள் ; **பரமே** - சிறந்த ; **அக்டரே** - அழிவற்ற தான் ; **வ்யோமந्** - ஆகாச வடிவாயிள்ளா ; **யஸ்மிந्** - எந்த பரமாத்மாவினிடத்தில், ஆச்ரயித்திருக்கின்றனவோ ; **அதி** - விஶ்வே - உலகமும் ; **தேவா:** - தேவர்களும், **நிஷேது:** - (எந்த பரமாதமாவினிடத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ ; **தத्** - அப் பரம்பொருளை ; **ய:** - எவ்வளையுள்ள ; **ந வீட** - அறிந்துகொள்ள வில்லையோ ; **க்ரா** - வேதத்தால் ; **கிம்** - என்ன ; **கரிஷ்யதி** - செய்யப்போகிறுன். **ஏ** - எவர் ; **இத் - தத்** - அந்த பரம்மத்தை ; **விது:** - அறிகின்றனரோ ; **த இமே** - அந்த இவர்கள் ; **ஸமாஸதே** - (ப்ரம்மத்தை) அடைகின்றனர்.

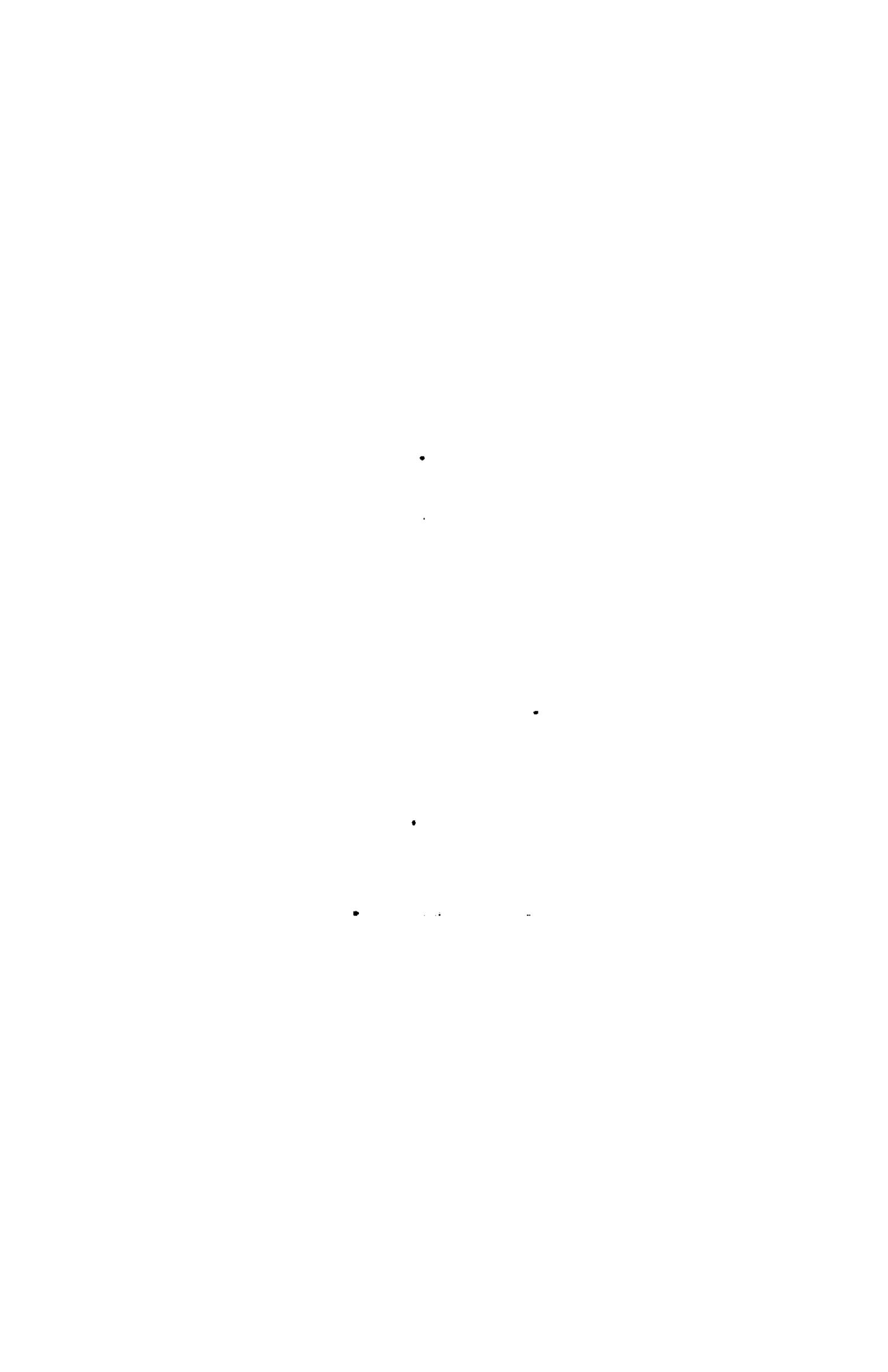
நான்கு வேதங்களும் ; சிறந்ததும் அழிவற்றதும் ஆகாச வடிவாயிருந்து கொண்டு எங்கும் பரவியிருப்பது மான பரமாத்மாவை ஆச்ரயித்திருக்கின்றன. எந்த பரமாத்மாவினிடத்தில் ஸமஸ்த தேவர்களும். இவ்வுலகமும் நிலைபெற்று சிற்கின்றனவோ, அப்பரம்பொருளை எந்த உபாஸகன் உணர்ந்துகொள்ள வில்லையோ. அவனுக்கு வேதங்களால் ஒரு ப்ரயோஜனமும் உண்டாகாது. எவர்கள் வேதவிதிப்படி கர்மங்களைச் செய்து அதனால் சித்தசுத்தியை யடைந்து, தக்கதோர் குருவைத் தேடி, அவரிடமிருந்து ஆக்ம ஞானோபதேசம் பெற்று, ச்ரவணம், மநநம், முதலியலைகளால் அப்பரம்பொருளை நன்கு உணர்ந்து

கொள்ளுகின்றனரோ, அவர்கள் ஆத்மமஹிமையால் குதன் ப்ரகாசிக்கின்றனர். ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸாந்தரியான வன் பரம்பொருளின் வடிவாததால், அவளை நன்கு உபா ஸிப்பவர்கள் ஸகல ஸௌபாக்யங்களையும் பெற்று, முடிவில் பரப்ரஹ்மவடிவாம் அன்னையின் திருவடியில் வயத்தையுமடைகின்றனர் என்பதுவும் ஸாரமாகும்.

சிவாம்.

இவ்விதம் வாதுல வேங்கடஸாப்ரஹ்மண்ய
ருடைய துயன் ராமசந்த்ரசர்மா இயற்றிய
பற்றவரு சோபாபி ஷத் பாவ
ப்ரகாசிகா இவன் முற்றும்.

அருமைப்பநி ஷத் 3

•

•

॥ अरुणोपनिषद् ॥

अ रु णे ऽप नि ष त्

त्रैरङ्गवाप

இந்த ‘அருணேபதிஷ்ட’ என்பது ‘அருண’ என்ற முரீதேவி னுடைய அரும்பெருஞ்சக்ஞிகளை விளக்குகின்ற ஓர் சிறிய உபாசிஷ்டமாகும். இது இருபத்தெட்டாங்கு மந்த்ரங்களைக் கிகாண்டது. தெத்திரீய - ஆரண்யகத்தைச் சார்ந்தது. இந்த உபாசிஷ்டத்தினுடைய ஸராத்தை எல்லோரும் எளிதில் உணரும் வண்ணம் யீருத்ரயரமளத்திலே. ‘பகுச்திகள்’ என்ற மஹர்ஷிகள் முரீஅருணேதேவியை எவ்வாறு உபாஸித்தனர் என்பதை வெகு அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமாறு—*

* “ पृश्नयो नाम मुनयः सर्वे चक्रसमाश्रयाः ।
सेवमानाश्रकविद्यां देवगन्धर्वपूजिताम् ॥
अग्नीषोमात्मकं चक्रमग्नीषोममयं जगत् ।
अग्नावन्तर्बमौ भानुरग्नीषोममयं स्मृतम् ॥
त्रिखण्डं मातृकाचक्रं सोमसूर्यानलात्मकम् ।
त्रिकोणं वैन्दवं सौम्यमष्टकोणं च मिश्रकम् ॥
चक्रं चन्द्रमयं चैव दशारद्वितयं तथा ।
चतुर्दशारं वहेस्तु चतुश्चक्रं च भानुमत् ॥
एतत्प्रसादादिन्द्राद्या वस्त्रोऽष्टौ मरुदणाः ।
ये ये समृद्धा लोकेऽस्मिन् त्रिपुराचक्रसेवका ।
पुरवयं च चक्रस्य सोमसूर्यानलात्मकम् ।
महालक्ष्म्याः पुरं चक्रं तत्रैवास्ते सदाशिवः ॥”
इति ॥

“சக்ரத்தை ஆச்சரியித்து - சாண்டைந்த - ப்ருச்சிகள் என்ற மஹர்ஷிகள் தேவகந்தர்வர்களால் உபாஸிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையை டீபாஸித்தனர். இவ்வுலகமீனத் தும் அக்ஷியின் வடிவாகவும், சந்தரணின் வடிவாகவுமுள் எது. அக்ஷி - சந்தரன் இவ்விருவர்களுடைய வடிவமான ஸ-மார்யன் அக்ஷியிலே அடங்கிய காரணத்தால் அக்ஷிஷோம் யாம், எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

முன்று கண்டங்களோடு (பகுதி) கூடிய ஸ்ரீசக்ரமானது, சந்தரன் - ஸ-மார்யன் - அக்ஷி இவர்களின் வடிவாயமெந்ததே யாகும். ஸ்ரீசக்ரத்தினுடைய அவயவங்களான த்ரிகோணசக்ரமும், பின்துசக்ரமும் சந்தர வடிவங்களாகும். அஷ்டகோண சக்ரம் மிச்ரமாகும் - அதாவது சந்தர ஸ-மார்ய வடிவமாம் - இவ்விதமே தசகோணசக்ரங்கள் இரண்டும் சந்தர வடிவங்களாகும், சதுரதசாரம் அக்ஷியின்வடிவம் மற்ற நான்கு சக்ரங்கள் ஸ-மார்ய வடிவத்தைக் கொண்ட வைகள்.

இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையினுடைய அநுக்ரஹத்தை முன்னிட்டு இந்தரன் முதலிய அமரசிரேஷ்டர்களும், அஷ்டவஸாக்களும், ஸப்தமருத்துக்களும் உபாஸித்த காரணத்தால் அவர்களைவரும் ஸ்ரீதேவியின் ஸ்தாநத்தை - இருப்பிடத்தை - பெற்று விளங்குகின்றனர். மற்றும் உலகிலே பரிபூரண சிலையை எய்திவர்கள் அணைவரும் ஸ்ரீமஹாத்ரிபுர ஸ-ந்தரியின் ஸேவையிலீடுபட்டவர்களேயாவர், ஸ்ரீசக்ரத்தின் முப்பாரங்களிலும் சந்தரன் - ஸ-மார்யன் - அக்ஷி என்ற மூவரும் வளிக்கின்றனர். இந்த ஸ்ரீசக்ரமானது மஹாலக்ஷ்மி யினுடைய இருப்பிடமாகும். அவ்விடத்திலேயே ஸதாசிவ ஞும் வளிக்கின்றார் ” என்பதாம்.

இவ்விஷயங்களைக் கண்டதும் ஆக்காக்கு ச்ருதிகளிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தூத்தீயாரண்யகத்திலுள்ள இந்த அருணேபஷிஷ்டத்தானது, “இமாநுக் முவநா ஸிஷ்வேம” எனத் துவங்கி “க்ருபிமிக்காது ஸ்திரிமி:” என்ற முடிவுள்ள பகுதியேயாகும். இச்சிறிய உபஷிஷ்டத்தானது ஸ்ரீஅருண தேவியினுடைய பெருமைகளை விளக்குவதாகவே சக்தி யுபாஸர்களுடைய கொள்கையுமாகும். அவர்கள் இந்த உபஷிஷ்டத்துக்கு உரை வகுத்துள்ளனர். அக் காரணம் கருதியே அருணேபஷிஷ்ட எனப் பெயரும் கழங்கலாயிற்று. அல்லது இந்த உபஷிஷ்டத்தைக் கண்டதின்தவர் “அருண கேது” என்ற மஹர்ஷியாவர், அக்காரணம் கொண்டும் அருணேபஷிஷ்ட எனக் கூறலாம். எனவே இச்சிறப்பு வாய்ந்த உபஷிஷ்டத்திற்கு முன்னோர்களுடைய உரையினைத் தமுவித் தமிழிலே சிறியதோர் குறிப்புரையும் வரைந்து கொடுக்கப்படுகிறது.

இந்த உபஷிஷ்டத்தின் முதல் மந்த்ரம் வருமாறு—

இமா நுக் முவநா ஸிஷ்வேம ॥ १ ॥

இமா நுகம் புவநா ஸிஷ்வேம ॥ ५ ॥

இமா - இமாம் - இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையை; நுகம் - ஆக்கு என்ற விதர்கத்தின் - கேள்வி - பொருளைக் கொண்டது. முவநா - உலகங்கள், ஸிஷ்வேம - அறிகிழேரும்.

ஸ்ரீசக்ரவித்தையை ஆச்சரியித்து. இவ்வுலகங்கள் ஸிலை பெற்றிருக்கின்றன என்று. (உபாஸர்களாகிய நாங்கள்) உணருகிழேரும் என்பது கருத்து, அல்லது இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையை உலகவாடவாகவும் நாங்கள் விசரம் - விமர்சம் - பரிசீலனம் - செய்கிழேரும் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (5)

இந்து விஶ்வ ச ஦ேவாः ॥ २ ॥

இந்தரः ச விச்வே ச தேவாः ॥ २ ॥

இந்து: ச - இந்தரனும்; விஶ்வ, ச - விச்வே தேவர்கள் முதலிய; ஦ேவா: - தேவர்கள்.

இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையை சரணமடைந்து இந்தரனும், விச்வே தேவர்களும் உபாளைனை செய்தனர். (உ)

யஸ் ச நஸ்தஞ் ச ப்ரஜா் ச ।

ஆடித்யேரிந்஦ிஃ ஸஹ ஸீष஧ாது ॥ ३ ॥

யஸ்ஞும் ச நஸ்தங்வம் ச ப்ரஜாம் ச ।

ஆதித்யயரிந்தரः ஸஹ ஸீஷ஧ாது ॥ ३ ॥

யஸ் ச - யாகத்தையும்; ந: - எங்களுடைய தங்க ச - சரீரத்தையும்; ப்ரஜா் ச - ஸந்ததியையும்; ஆடித்யை: ஸஹ - ஆதித்யர்களோடு கூடிய; இந்து: - இந்தரன்; ஸீஷ஧ாது - ஸம்பாதி தித்துக் கொடுக்கட்டும்-

இந்த ஸ்ரீசக்ரவித்தையை யுபாளித்து, ஆதித்யர்களோடு கூட ஸகல ஸம்பத்துக்களையுமடைந்த இந்தரன். எங்களுக்கும் இந்த வித்தையை யுபதேசித்து, அக்ஷிஷ் டோமம் முதலிய யாகங்களையும்; சரீரத்தின் பாதி வடிவமான மனைவியையும், மக்கட்ப் பெருக்கையும், நண்பர்களையும், பசுக்களையும், மற்ற திரண்ட ஸம்பத்துக்களையும் ஸம்பாதி தித்துக் கொடுக்கட்டும். (ஏ)

ஆடித்யேரிந்஦ிஃ ஸ஗னோ மஹி: ।

அஸ்மாக் ஭ूத்வவிதா தநூனாம् ॥ ४ ॥

ஆதித்யை ரிந்த்ர : ஸகணே மருத்பி : |
அஸ்மாகம் பூத்விவதா தநூநாம் | ச |

ஆடிதீ: - ஆதித்தியர்களோடும் ; **மஹா:** - மருத்துக் களோடும் ; **ஸங:** - கணங்களோடும் கூடிய ; **தநூ:** - இந்தரன் ; **அஸாகம்** - எங்களுடைய ; **தநூநாம்** - களத்ரம் முதலீயவை களை ; **அவிதா** - ரக்ஷிப்பவனுக ; **பூது** - ஆகட்டும்.

ஆதியர்களோடும், மருத்துக்களோடும், மற்றும் ஸகல தேவ கணங்களோடும் கூடிய இந்தரன் எங்களுடைய சரீர ஸம்பந்தமான மனைவி, மக்கள், நண்பர், பசுக்கள் முதலீய ஸம்பத்துக்களைக் காப்பாற்றுபவனுக இருக்கட்டும். (ஏ)

ப்ரச்சிகள் என்ற மஹர்ஷிகள் இந்த மந்தரத்தால் ஸ்ரீசக்ரவித்தையைத் துதிக்கின்றனர்.

ஆஸுவஸ பிஸுவஸ || ५ ||

ஆப்லவஸ்வ ப்ரப்லவஸ்வ || ரு ||

ଆ - ஸுவஸ் - முழுவதும், நனைக்கட்டும் ; **பிஸுவஸ்** - நன்கு நனைக்கட்டும்.

ஓ அன்னையே ! எங்களைப் பாதம் முதற்கொண்டு தலைவரையில் அமுதப் பெருக்கால் நனைப்பாயாக. மற்றும் இச்சரீரத்திலுள்ள எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடிகளையும் உனது அமுதப் பெருக்கால் நன்கு நனைப்பாயாக. (ஐ)

ஆண்டி ஭வ ஜ மா ஸுது: || ६ ||

ஆண்டை பவ ஜ மாமுஹா: || ஏ ||

**ஆண்டி - பிண்டாண்டம் ; ப்ரஹ்மாண்டம் ; ஸ்வ - இருப்பா
யாக (அ)ஜ - அறிவாயாக ; ஸா - என்னை ; ஸுது : - அடிக்கடி.**

பிண்டாண்டமாகிய என் நுடைய சீர வடிவ
: மாகவும், ப்ரஹ்மாண்டமாகிய பிரபஞ்ச வடிவமாக
வும் நீ இருப்பாயாக. எனவே ஸாயுஜ்ய வடிவமான உன்
நுடைய அழியாப் பேரின்ப ஸிலையை எனக்குக் கொடுப்பா
யாக என்பது கருத்து. என்நுடைய இந்தப் ப்ரார்த்
தனையை அடிக்கடி நீ உணருவாயாக. (க)

ஸுखாடீந்து:ஸ்வநி஘நாம் ॥ 7 ॥

ஸாகாதீந்து:கஸிதநாம் ॥ 8 ॥

ஸுखாடீஸ் - ஸாகத்தை யநுபவிப்பது ; து:ஸ்வநி஘நாம் -
ஈக்கத்தைத் துடைப்பது.

இந்த மந்த்ரத்திற்குப் பல பொருள்கள் இங்கு கிடைக்
கின்றன - அவை வருமாறு—

ஸாகாதீந்து ; என்ற பதத்திற்கு, ஸாகம் - அத்தி -
அநுபவித்தல்-அதாவது ஸாகத்தை யநுபவித்தல், அல்லது
ஸாகும். ஆதயதி - கொடுப்பது. அதாவது, ஸாகத்தை
ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பது எனப்பொருள் கொள்ளலாம்.
இந்து :- சந்தரன். எனவே ஸாகத்தை ஸம்பாதித்துக்
கொடுக்கின்ற சந்தரன் என்பதாகும். ஆகவே சந்தரன்
என்ற பதத்திற்கு இவ்விடத்தில் பைந்தவஸ்தாநம் - பின்து
வின் இருப்பிடம் - எனப் பொருளாம்.

அவ்விதமே க(க) ஸிதநாம் என்ற பதத்திலுள்ள ஸ்வ -
என்ற அக்ஷரத்திற்கும் பைந்தவமேன்க. நி - என்னுமுப
ஸர்க்கத்திற்கு எப்பொழுதும் இடைவிடாது தொடருதல் -

என்பதாம். அவர் என்பதற்கு ஸம்பத்து என்க. ஆகவே பைந்தவஸ்தாநமென்னும் ஸம்பத்தானது எந்த ஸ்ரீதேவிக்கு இடைவிடாத இருப்பிடமாயுள்ளதோ அதுவே ஸாகாதீந்து கசிதநாம் - என்பதாகும்.

அல்லது—ஸாகாதீம் என்ற பதத்திற்கு ஸாகத்தை முதலாவதாகக் கொண்டவள். அல்லதுஸாகத்தின் வடிவமா யிருப்பவள் என்றும் : துக்க சிதநாம் - என்ற பதத்திற்கு எந்த தேவியை யுபாஸித்த அளவிலே துக்கத்தினுடைய நாசமானது உண்டாகின்றதோ, அதுவே ஸாகாதீந்து :க - சிதநாம் என்பதாகும்.

எனவே ஸ்ரீபராசக்தி யானவள் ஸாகத்தின் வடிவ மாகவும். துக்கத்தை யழிப்பவளாகவும் - அல்லது துக்கத்தையே காணுதவளாகவுமிருக்கிறார்கள் என்பது கருத்து.

மற்றும், ஸாகாதீம் - என்ற வாக்கியத்திலுள்ள ஸா என்ற அகாத்திற்கு சோபனமான - மங்கனவடிவமான - (க்ஷ)கம் - இந்திரியம் - அதாவது மனம். ஆதீம் - என்பதற்கு ஆதியாம் முதலில் கோசரமாவது. (புலப்படுவது) மனமென்னும் இந்திரியத்திற்கு முதலில் கோசரமாயிருப்பவளன்று பொருள். ஆகவே முதலில் மனக்கண்ணால் அறியத்தக்கவள் என்பதாகும். அவ்விதமே; துக்கசிதநாம் என்பதற்கு நாசம் எனவும், அதை வாக்கியத்திலுள்ள து : - என்ற அகாரத்திற்கு துஷ்டத்தன்மை வாய்ந்தது எனவும், க(க)- என்ற அகாரத்திற்கு இந்திரியம் எனவும்; சிதநாம் என்பதற்கு மறைவு எனவும் பொருள் கொண்டு துஷ்டத்தன்மை வாய்ந்த இந்திரியங்களான கஜ் செவி முதலியவைகளுக்குப் புலப்படாதவள் எனவும், பொருள் கிடக்கலாகும்.

ஆகையால் ஸ்ரீ தேவியானவள் உபாஸகர்களுடைய துக்கத்தைத் துடைத்து என்றும் அழியாப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்க வல்லவள் என்பது திரண்ட ஸாரமாகும். (ஏ)

பிரதிமுञ்சஸ்தூபம् ॥ ८ ॥

ப்ரதிமுञ்சஸ்தூபம் புரம் ॥ அ ॥

ஸ்வாம் - ஸ்ரீ பகவதி ஸந்மந்தமான ; **புரம்** - சரீரத்தை ;
பிரதிமுञ்சஸ்தூபம் - அதிஷ்டாநமாக - இருப்பிடமாகச் செல்வாயாக.

ஸ்ரீ பராசக்தியினுடைய சரீரத்தையே (ஏ) இருப்பிடமாகக் கொள்வாயாக. அதாவது - பராசக்தியும் நீயும் ஒன்றேயென அபேதமாகப் பாவனை செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து. (அ)

மரீசயः ஸ்வாயংभுवாः ॥ ९ ॥

மரீசய : ஸ்வாயம் புவா : ॥ க ॥

மரீசயः - கிரணங்கள் ; **ஸ்வாயংভுவாः** - தாஞ்சுகவே உண்டானவை.

ஸ்ரீ தேவியினுடையஸந்தியிலிருந்து தாஞ்சுகவே உண்டாகிய கிரணங்கள் ஸகல புவநங்களையும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஸோம - ஸூர்ய - அக்ஷிகளுடைய பிரகாசமும் இச் சக்தியின் கிரணங்களிலேதான் உண்டானவைகள் என்பதும் தாத்பர்யம். (க)

ये शरीराण्यकल्पयन् ॥ १० ॥

யே சரீராண்ய கல்பயந் ॥ கம ॥

ये - எந்தக் கிரணங்கள் ; **शरीराणि** - சரீரங்களை ;
अकल्पयन् - உண்டாக்குகின்றனவோ.

ஸ்ரீ பராசக்தியின் முன்னிலையிலிருந்து உண்டாகிய கிரணங்கள் முன்னாற்று அறுபது எண்ணிக்கைகளைக் கொண்ட கால வடிவாயமைந்த கிரணங்கள் எனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே அக்கிரணங்கள் முன்னாற்று அறுபது தினங்கள் கொண்ட வர்ஷத்தை யுண்டுபண்டு கின்றன. ஸ்ரீ தேவியினுடைய கிரணங்களிலிருந்தே கால தேவனுடைய அவயவங்களான வர்ஷம், மாஸம், அயநம், பக்ஷம், தினம் முதலியவை யுண்டாகின்றன என்பது ஸார மாகும். (க)

தே தே தே ஦ேஹ் கல்யாந்து ॥ ११ ॥

தே தே தே ஹம் கல்பயந்து ॥ க

தே - அக்கிரணங்கள், **தே -** உனது திருமேனியினுடைய,
ஹம் - சரீரத்தை ; **கல்யாந்து -** ஆச்சரயிக்கக்கடவது.

அக்கிரணங்கள் யாவும் ஸ்ரீதேவியினுடைய திவ்ய மங்கள வடிவமான சரீரத்தை யாச்சரயித்து இருக்கட்டும். இவ்விடத்தில் தேஹ - என்ற சப்தத்திற்கு தேஹாவயமாகிய பாதமெனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே ஸ்ரீதேவியினுடைய திவ்யசரணைரவிந்தங்களிலிருந்து இக்கிரணங்கள் உண்டாயின என்பது கருத்தாகும். (க)

மா ச தே ர்யாஸ தீரிஷத ॥ १२ ॥

மா ச தே க்யா ஸம தீரிஷத் ॥ க

தே - உனது திருமேனியினுடைய, **ர்யா -** சீர்த்தியானது
மா ச தீரிஷத - எங்களைப் புறக்கணிக்காதிருக்கட்டும்.

கனிக்காது எப்பொழுதும் எங்களிடத்தில் சிலைத்திருக்க வேண்டுமென்பது கருத்து. (கृ)

இனி அடியிற் கண்ட மந்திரங்களைக் கொண்டும் ஸ்ரீ வித்யாநுஷ்டாநத்தைத் தளரா முயற்சியோடு கூட செய்து வரவேண்டுமென்பது விளக்கப்படுகிறது—

उत्तिष्ठत मा स्वस । अग्निसिद्धिध्वं भारताः ।

राशः सोमस्य तृसासः । सूर्येण सयुजोषसः ॥ १३ ॥

उத்திஷ்டத மா ஸ்வப்த |

அக்ஷிமிச்சத்வம் பாரதா : |

ராஜ்ஞ : ஸோமஸ்ய த்ருப்தாஸ : |

ஸமர்யேண ஸயுஜோஷஸ : || கந ||

हे भारताः - उपासकर्कளे ! उत्तिष्ठत - एमुन्तिरुங்கள் ;
मा - स्वस - உறங்காதீர்கள். अग्निम् - ஸ்வாதிஷ்டாநத்தி
விருக்கிற அக்ஷியை ; इद्धिध्वम् - ஜ்வலிக்கச் செய்யுங்கள்.
सोमस्य - உமையோடுகூடிய, राशः - சந்த்ரனுக்கு ; तृसासः -
पीतியுள்ளவர்களாக ; सूर्येण - ஸமர்யனேடு ; सयुजा - சேர்க்
திருப்பது ; उषसः - விடியற்காலம்.

ஓளியின் வடிவாயமைந்த ஸ்ரீசக்ர வித்தையிலே தினைத் திருக்கின்ற ஓ உபாஸகர்களே ! (அல்லது பாரதா : என்ற பதத்திற்கு ஸ்ரீவித்யாமந்திரத்தையுபாஸிப்பவர்கள் எனவும் கொள்ளலாம்) நீங்கள் விழித்தெழுங்கள். உபாஸை செய்வதற்கு ஆரம்பியுங்கள். உறங்காதீர்கள். அதாவது உதா ஸீனமாயிருக்காதீர்கள் என்பதாகும்.

இந்த மந்த்ரத்தினால் ப்ருச்சிகள் டஜாஸாதனங்களை பூபதேசிக்கின்றனர்.

యుగ్మ సుకాశా : ॥ १४ ॥

యవా లౌవాలూ : ॥ కూ ॥

యుగ్మ - కట్టులు శీరములువను ; సుకాశా : - వెణ్ణిరువులుతో వస్తరములువను.

కట్టులు, అతావతు ఆరోక్కియములువనుమ్, ప్రిమ్మచర్యత్తైతుక్ కటైప్పిటిప్పవనుమ్, సిత్య కార్మంకణి లభువాతు అనుష్టిప్పవనుమ్ వెణ్ణిరుములు తూయ వస్తురత్తైయణింతవనుమ్, తూయ ఆపరణంకణియుమ్ మాలైకణియుమ్ అణింతవనుకప్ ప్రజ్ఞాచెయ్య వెణ్ణుమెనొపతు తాతపర్యమాకుమ్.

(కూ)

ఇంత మంత్రమానతు శ్రీచక్రత్తుంస్ వయివైచ్ చొఱులు క్రితు—

అష్టాచక్కా నవద్వారా : ॥ १५ ॥

అష్టాచక్కా నవద్వారా ॥ కు ॥

అష్టాచక్కా - ఎట్టుచే చక్రంకణులు ; నవ-ద్వారా - ఉనొపతుతువరణుకణులు.

ఇంకు శ్రీచక్రత్తుంస్ సెవలుపమానతు ఉపతోచిక్కప్ ప్రాణిరుతు. అతు ఎంబితుమెనిల్ ? ఎట్టుక్ కోణంకణులు, ఇరణ్ణుతుచ (పాఠ్తు) కోణంకణులు, చతుర్తుచ (పతిణుంకు) కోణమ్, అష్ట (ఎట్టు) తలంకణులు, ఘోతుచ (పతిణులు) తలంకణులు, ముందు మెకలు (అతావతు వట్టకెక్కాడు)కణులు, మందు ప్రపురణుకణులు (రోకెకకణులు) ఇవులుములు ఎట్టుచక్రంకణొండుమ్. ముంకోణా వయివమాక ఉనొపతు వాయిలుకు ణొండుమ్ కూడియతు శ్రీచక్రమాకుమెనొపతుకరుతు. (కు)

देवानां पूर्योध्या ॥ १६ ॥

तेवानाम् पूरयोध्या ॥ कक् ॥

देवानाम् - इन्तर्णं मुतवियवर्कनुटेय ; **पूः** - श्रीवित्यर
करम् ; **अयोध्या** - लातिक्कमुष्टियात्तु.

இந்தரன் முதவிய தேவர்களால் ஆராதிக்கின்ற
காரணத்தால் ஶ்ரீவித்யாநகரமானது அல்லது - தீவ்யங்தி -
என்ற பதத்திற்கு பிரகாசம் எனப் பொருள்கொண்டு
பிரகாச வடிவங்களாம் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுடைய
அதிஷ்டாநம் (இருப்பிடம்) எனவும் கொள்ளலாம்.
அல்லது - தேவநாம் - ஸ-மர்யன் - சந்தரன் - அக்ஷி வடிவங்க
ளான தேஜோஸுரத்திகளுடைய அதிஷ்டாநமாகிய நகரம்.
அதாவது ஶ்ரீசக்ரமானது ஸ-மர்யசந்தராக்ஷி வடிவமாயமைந்
த்து என்பது தாத்பர்யம். எனவே ஶ்ரீசக்ரத்தினுடைய
மூன்று புரங்களுடைய ஸமஷ்டியைக் கொண்டு அயோத்யா
என்ற ஒருமை உபயோகித்திருப்பதையும் அறியவேண்டும்.
அயோத்யா என்பதற்கு மக்தாதிகாரிகளால் ஒருக்காலும்
ஶ்ரீதேவியின் ஸ்தாநத்தை யடையமுடியாது என்பதும்
கிடைக்கின்றது. (கக)

तस्यां हिरण्मयः कोशः ।

स्वर्गो लोको ज्योतिपावृतः ॥ १७ ॥

तस्याम् हरिराज्ञमयः : कोशः :

संवर्को लोको ष्ठेयोतिष्ठावर्गुतः : ॥ क० ॥

तस्याम् - அந்த ஶ்ரீவித்யாநகரத்தின் நடுவில் ; **हिरण्मयः-**
कोशः - பொன்னிறமான மொட்டு ; **स्वर्गः-लोकः** - ஸ்வர்க்கலோக
மானது ; **ज्योतिषा** - ஷ்஠ेयोतिष்஠ினால் ; **आवृतः** - குழப்பட
இள்ளது.

அந்த ஸுநித்யாங்கரத்தின் - ஸுநீசக்ரத்தின் - நடுவிலே வைஷ்ணவர் - ஆயிரம் - தளபத்மத்தினுடைய மத்தியில். அதா வது - பைந்தவள்தாநத்திலே தான் ஸஹஸ்ரதள கோசம் இருப்பதால், அக்கோசத்தினுடைய ஜ்யோதிஸால் ஸ்வர்க்க லோகமானது சூழப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு ஸ்வர்க்கலோக மென்பது ஜ்யோதிஸ்லோகத்தையே சூறப்பதாகும். (கன)

இந்த மந்த்ரத்தில் ஸுநீசக்ரவித்யோபாஸீனயின் பலணைச் சொல்லப்படுகிறது—

யो வை தां விஶ्वाणो வேद | அமृதேநாநृதां புரीம् |

தस्मै விஶ्वा ச விஶ्वा ச | ஆயுः கிர்தி ப்ரஜா ஦குः || १८ ||

யோ வை தாம் ப்ரஹ்மஞ்சே வேத |

அம்ருதேநாவ்ருதாம் புரீம் |

தஸ்மை ப்ரஹ்ம ச ப்ரஹ்மா ச |

ஆயுः கீர்த்திம் ப்ரஜாம் ததுः || கஷ ||

விஶ்வாண: - பரப்ரஹ்மத்தின் வடிவான ஸுநீதேவியி னுடைய, தாம் - முன்பு சூறப்பட்டதும், அமृதேந - அமுதத் தால், ஆநந்தாம் - சூழப்பட்டதுமான; **புரீம்** - ஸுநித்யாங்கரத்தை; **ய:** - எந்த உபாஸ்கன், **வேದ** - உணருகின்றுள்ள தஸ்ய - அந்த உபாஸ்கனுக்கு; **விஶ்வா ச** - ப்ரஹ்ம வடிவமான ஸுநீதேவியும், **விஶ்வா ச** - ப்ரஹ்மவடிவமான ஸதாகிவனும்; **ஆயுः** - ஆயுளையும்; **கிர்தி:** - புகழையும், **ப்ரஜாம்** - எந்தத்தியை யும்; **தகு:** - கொடுக்கின்றனர்.

உணருகின்றானே - அதாவது ஸ்த்ரீகள் வயடைந்து விதிப் படி உபதேசம் பெற்று, தெளிந்த ஞாநத்துடன் அர்ச்சனை செய்கின்றானே என்பது கருத்து. — அவனுக்கு பூதேவீயும், ஸ்தாசிவனும் ஆயுளையும், புகழையும், ஸந்ததியையும் அருளுகின்றனர்.

இவ்விடத்தில் இரண்டு ‘ச’ காரங்களைக் கொண்டு இருவருடைய ஸம்மேனனத்தையும் குறிப்பதாகும். பைந்தவஸ்தாநத்திலே ஸஹஸ்ரதளகமலத்திலுள்ள அமுதக் கடலின் நடுவே இருக்கின்ற மணித்தீவிலே சிந்தாமணிக் ருஹத்திலே வளிக்கின்ற அந்த தம்பதிகள் இருவரும் தன்னை உண்மையில் உபாளிப்பவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும், பரந்த புகழையும், பெருகிய ஸந்ததிகளையும் அருளுகின்றனர் என்பதும் ஸாரமாகும்.* (கூ)

விஶ்ராஜமாநா ஹரிணීம् । யஶஸா ஸ்பரீவுதாம् ।

புர ஹிரண்மீரி விஷா । விவேஶாபராஜிதா ॥ १९ ॥

விப்ராஜமாநாம் ஹரிணீம் |
யசஸா ஸம்பரீவங்ருதாம் |
புரம் ஹரிரண்மயீம் ப்ரஹ்மா |
விவேஶாபராஜிதா || கக ||

விஶ்ராஜமாநாம் - பிராசித் துக் கொண்டிருக்கின்றதும்;
ஹரிணීம் - ஸ்வர்ஜமயமானதும்; **யஶஸா** - புகழி னல்;
ஸ்பரீவுதாம் - நன்கு குழப்பட்டதுமான; **ஹிரண்மீரி, புரம்** -

*இதனுடைய மற்ற விரிவான விஷயங்களை எமது ஆந்த வறூரியில் காணலாம்.

சிந்தாமணிக்ருஹத்தை ; சௌகா - ஸதாசிவன் ; ஸிவா - பிரவே
சித்தார் ; அபராஜிதா - ஸாதா என்ற சந்த்ரகஸீ வடிவான தேவி
ஆம், (பிரவேசித்தரன்).

முன்பு சொல்லப்பட்ட சிந்தாமணிக்ருஹமானது பொன்
னிறத்துடன் புகழினால் நன்கு குழப்பட்டு ஸ்ரீஸதாசிவன்
அங்கு ஸாதா என்ற சந்த்ரகஸீ வடிவான தேவியுடன்
வளித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது தாத்பர்யம்.

விப்ராஜமாநாம் என்றதால் எண்ணிக்கையற்ற அங்கே
கோடி சிரணங்கள் எனக் கொள்ளவேண்டும். யசஸான்ற
தால் உலகில் எந்த எந்த வஸ்துகள் புகழுடன் திகழ்கின்ற
னவோ, அவைகள் யாவும் ஸ்ரீதேவியின் அநுக்ரஹத்தைப்
பெற்றவைகள் எனவும் கிடைக்கின்றது. ஹரிணீம் என்ற
தால் “ஹரண்யவர்ஞாம் ஹரிணீம்” என்ற ஸ்ரீஸுக்தத்
தின் பொருளையும் உணர்த்துவதாம். ப்ரஹ்மா என்றதால் :
“ப்ரஹ்மா சிவோ மே அஸ்து ஸதாசிவோம்” என்ற சுருதி
வாக்கியத்திலே விளக்கப்பட்டுள்ள பும்ளிங்க (ஆண்பால்)
மானது பிரஹ்ம சப்தத்திற்கும், ஸதாசிவசப்தத்திற்கும்
தூரே பொருளாம் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றது.
பிரவேசம் என்ற கிரியாபதத்தை இரண்டு வாக்கியத்
திற்கும் வருவித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எனவே பைந்தவஸ்தாத்திலுள்ள சிந்தாமணிக்ருஹத்
தில் ஸ்ரீஸதாசிவன் எப்பொழுதும் இடை வீடாது வளிக்
னின்றான் என்பதையும் அபராஜிதா அல்லது ஸாதா என்ற
குள்ள வினீ குத்தியானது அடிக்கடி ஜூரு ஜூதார சக்ரங்களை
மூலம் பின்து கொண்டு பைந்தவகிரஹத்தில் பிரவேசிக்கிறது
என்ற விபரமும் இந்த முந்தாம் விளக்குவதாகும். (ஏ)

இந்தமிக்கரத்தில் பைந்தவீசக்ரத்திலுள்ள சிவசக்திக் குடைய நிலையான்து விளக்கப்படுகிறது! (१५)

பராக்ஷேத்யஜ்யாமயி । பராக்ஷேத்யநாஶகி ॥ २० ॥

ப்ராநோத்யஜ்யாமயி । பராநேத்யநாஶகி ॥ २० ॥

பராக் - கீழ் முகமான சக்ர வடிவாக ; **ஏதி** - இருப்பது ;
பராக் - கீழ் முகமான ; அஜ்யாமயி - நாசமற்றதாக ; ஏதி - இருக்கிறது.

கீழ் முகமான சிவசக்திகளுடைய நடுவில் சக்தி யானது அழிவற்றதாகவும், அதாவது நித்யமாகவும், ஆங்கத வடிவாகவுமுள்ளது. அல்லது அஜ்யாமயி - ஜ்யா - பூமி - எனவே பூமிசப்தம் கொண்டு பஞ்ச பூதங்களும் கிடைக்கின்றன. அஜ்யாமயி என்ற பதத்திலுள்ள அகாரத் திற்கு இல்பொருளாம். எனவே பஞ்ச பூதங்களுக்கும் மேலாக இருக்கிற மாநளிக தத்துவ வடிவாயிருப்பவரும், சிவயோசிசக்ரங்கள் பைந்தவஸ்தாநத்தினுடைய கீழ்பாகத் தில் எதிர்முகங்களா யிருப்பது கொண்டு. சிவசக்ரத்தி மூடையானங்கு யோசிகளின் வடிவாயிருப்பவளென்பதும் கிடைக்கின்றது. அநாஶகி - நாசமில்லாதவள், சக்தி சக்ரத்தின் வடிவமான ஐங்கு யோசிகளாகிக் கீழ்முகமாயிருப்பவ எனன்றும், பராங் - அதோமுகம் - சிவயோசிகள் அபே கவித்து சக்தியோசிகளுக்கு கீழ்நோக்கிய முகமிருப்பதாகவும் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் சிவயோசி சக்தியோசிகளுக்கு பரஸ்பரம் கீழ்நோக்கிய முகம் ஸித்திப்பதாகும். இவைகளைத்தும் ஸ்ரீசக்ரஷேநகரமத்தில் விரிவாகச்சொல்லி யிருப்பதால் அங்கு கண்டு தெளிந்துகொள்ளத் தக்கதாகும். (२०)

இந்த மந்த்ரத்தில் ஸ்ரீவித்யோபாஸணையினால் பாண்டித்யமடைந்தவர்களுடைய பலன் சொல்லப்படுகிறது—

ஈ : சுதா காலை காவிரி | விடாக் ஷோஸுரங்கமயந் || 21 ||

இஹ சாமுத்ரசாங்வேதி | வித்வாங்
தேவாஸாராநு ப்யாங் || 21 ||

தூத-ச - இவ்விடாக் ஷோஸுரங்கமயந் திலும் ;
அவேதி - சேருங்கது. விடாக் - பண்டிரங் ; ஷோஸுரங் - தேவ
ஶாரங்கன் ; உமயாநு : இரண்டுவீதம்.

தேவ்யங்கி - பிரகாசிக்கின்றன - என்பது கொண்டு இவ்
விடம் தேவ என்னும் பதத்திற்கு பதினெட்டு இந்திரி
யங்கள் எனவும். அவ்விதமே அவைா : என்ற பதத்திற்கு
அவைா : பிராணன் முதலை ஜூங்கு வாயுக்கள் எனவும்
போருள் கொள்ளவேணும். எனவே அவைகளை-ராதி - எடுப்
பது என்ற போருள் கிடைப்பதால் அஸாரங்கள், அதாவது
ஜூங்கு தந்மாத்திரைகளாம். உபயாங். என்றதால் தேவ-
அஸாரங்களாக இரண்டு வகையினும் சேர்க்கிறுக்கின்ற
மாயை, சுத்த வித்தை, மதேஷ்வரவதாசிவர்கள். முதலை
ஊர்களையும், இருபத்தைக்கு தத்துவ ஸமூஹங்களையும்
உணர்க்கு கொண்டு. இந்தத் தத்துவங்களைக் காட்டிலும்
விவகங்களைமானதும், (வெறுபட்டது) சிவசக்தி ஸம்புத்த
மானதுமான இருபத்தாறுவது தத்துவத்தை எந்த வித்வாங்-
உபாஸகன் - அறிந்துகொள்ளுகின்றாலே அந்த உபாஸகன்
இவ்வுலகிலும், மறு உலகிலும். ஸார்ஷ்டி, ஸாலோக்யம்,
ஸாரீப்யம், ஸாருப்யம், ஸாயுஞ்யம் என்ற ஜூங்குவித முத்தி
களை * அவரவர்கள் செய்யும் பூதூயினுடைய தாரதம்ய

*இந்த ஜூங்குவித முத்திகளின் விவரங்ம் எமது காங்க
ாமரியில் கூறப்பட்டுள்ளது அங்கு என்று கொள்க.

அசத்தால் அதாவது : குண்டவை அனாகிள்ரமி : என்பது
ஸாரமாகும். (2.5)

இந்த மந்த்ரத்தினால் தேவாஸூர என்ற இரண்டு
வகையான ஞாநமுழுபதேசிக்கப்படுகிறது—

யத்குமாரி மந்஦ியதே | யோபிசித்வதிவதா |

அரிஷ்ட யத்கிசித்தியதே | அமிஸ்தநுவேஷதி | 22 |

யத் குமாரி மந்த்ரயதே | யத் யோபிசித் யத் பதிவரதா |
அரிஷ்டம் யத் சிஞ்சக்ரியதே | அக்ஷில் ததநுவேததி || 22 ||

யத் - எந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் ; **குமாரி** - குமாராவால்
நெடைய யடைந்த குண்டவை சக்தி ; **மந்஦ியதே** - மந்த்ரஸ்வரத்தை
யுண்டு பண்ணுகிறதோ ; **யத்** - எந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் ; **யோபிசித்** -
குலஸ்தரீயானவள் சப்திக்கின்றனளோ ; **யத்** - எந்த ஸ்ரீசக்
ரத்தில் ; **பதிவதா** - பதியை வரணம் பண்ணுகிறவள் ; **அரிஷ்டம்** -
மங்களத்தை ; **யத்-கிசித்-கியதே** - ஏந்த சிலையிலிருந்து செய்
கின்றனளோ ; **தத்** - அதை ; **அமிஃ** - அக்ஷியானது ; **அநுவேஷதி** -
பின் தொடருகிறது.

இங்கு குண்டவை சக்தியினுடைய மூன்று விதமான
அவஸ்தைகள் - சிலைகள் - விளக்கப்படுகின்றன. ஸ்ரீசக்ரத்
தில் குண்டவை சக்தியானது. முதலில் குமாராவஸ்தையை
யண்டந்து, உறக்கத்தினின்றும் விழித்துக்கொண்டு மந்த்ரம்,
அதாவது (மந்த்ரம், மத்யம், தாரம் - என்ற மூன்றுவிதமான
சப்தங்களில்) முதலாவதான மந்த்ரஸ்வரத்தையெழுப்புவது
முதல் சிலையாம்; எனவே நாம் துயிலெழும் ஸமயத்தில்
நமது சரீரத்தில் ஒருவிதமான மெல்லிய சப்தம் கேட்கின்றதே
அதுவே தான் குண்டவைசியின் மெதுவான - மந்த்ர -
ஸ்வரமாகும். இது ஸர்வஸ்தாரணமாக யானாகும் உணரக்
கூடியதே.

மறுபடியாக்கவேண்டும் என்று விரிவிலையாக, மறில்லூர்க்கந்தி
வரையில் சென்று, சப்திக்கின்றதோ : “அதாவது—” குண்ட
விரீ சக்தியானது தனது ஸ்தாநத்தை - இருப்பிடத்தை -
விட்டு விஷ்ணுக்ரந்தியை யடைந்து சப்திப்பதாகும்” என
வந்துமார ஸம்ஹிதையும் கூறுவதால் இது இரண்டாவது
அவஸ்தை - ஸிலை - என்பது தாத்பர்யம்.

நாடு:
பிறகு அதே குண்டவிரீ சக்தியானது தனது பதியாகிய
வதாகிவருகிற சேர்த்து வெறுஸ்ரதள கமலத்திலே விழிக
ரணம். (விரியாடால்) செய்து அழுத்தத்தப் பருகிக்
கொண்டு எந்த எந்த காரியத்தைச் செய்கின்றதே, அதையே
ஸ்வாதிஷ்டாநத்திலிருக்கிற அக்ஷியானது பின் தொடரு
கின்றது என்பது தாத்பர்யமாகும்.

அப்யாஸ வசத்தால் வாயுவின் உதவிகொண்டு ஸ்வா
திஷ்டாநத்திலுள்ள அக்ஷியை நன்கு ஜ்வலிக்கச் செய்து,
அந்த அக்ஷிஜ்வாலையினுடைய உஷ்ணத்தால் உருகிய
வெறுஸ்ரதள கமலத்திலிருக்கும் சந்தரணிடத்திலிருந்து
பெருகி விழுகின்ற அமுதப் பெருக்கை அநுபவித்தால்,
ஸாதகன் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் அப்பாலுள்ள
ஸ்ரீபரமேசவர் பராபட்டாரிகையாக் ‘ஸாதா’ என்ற
தேவியை அறிய முடியுமென்பதும் ஸாரமாகும். இவ்விட
யங்களைனைத்தும் ஸ்ரீகுருவின் உபதேசத்தை ஸத்ஸம்ப்ரதாய
வழியிலே பெற்று தொங்கு கொள்ளவேண்டியது. அவச்யம்
என்பதும் ஆன்றேர்களது கட்டணையாகும். (ஏ)

இந்த மந்த்ரத்தில் ஸ்ரீசக்ரோபாஸனையானது பிரத்து
சாரிகளுக்கும், ஆச்ரமிகளுக்கும், ஞானிகளுக்கும், அஞ்ஞானி
களுக்கும் விரும்பிய பலனைக் கொடுக்கவெல்ல இன்றியமை
யாத ஸாதம் என்பது விளக்கப்படுகிறது.—

அஶ்ருதாஸः ஶருதாஸஸ் । யஜ்வானோ சேத்யாயஜ்வனः ।
सर्वन्तो नाषेक्षन्ते ॥ २३ ॥

அஶ்ருதாஸः : ச்ருதாஸः : ச । யஜ்வானோ யேஞ்ப்ய யஜ்வநः : ।
ஸவர்யங்தோ நாபேஷங்தே உ ॥

அஶ்ருதாஸः - பரிபக்குவமடையாதவர்கள் ; **ஶருதாஸः** :- பரி
பக்குவமடைந்தவர்கள் ; **யஜ்வானः** - யாகம் செய்தவர்கள் ;
அஷ்ஜ்வானः - யாகம் செய்யாதவர்கள் ; **ஏந்தः** :- ஸ்ரீசக்ரவித்தையை
யறிந்தவர்கள் ; **ஸः** - ஸ்வர்சம் ; **ந** **அஷேக்ஷன்தே** - விரும்ப
மாட்டார்கள்.

இங்கு பரிபக்குவமடையாதவர்கள் என்றதால் மனது
விருக்கும் கல்மஷத்தை - அழுக்கை - அகற்றுதவர்கள் என்
பது கிடைக்கின்றது. அவ்விதமே பரிபக்குவமடைந்த
வர்கள் என்றதால் கல்மஷத்தை யகற்றியவர் என்பதாம்.
யாகம் செய்தவர்கள் - அதாவது எப்பொழுதும் யாகாதிகளைச்
செய்கின்ற சிலர்கள் - அவர்கள் மூன்று வர்ணத்தவர்
களும், ஆச்சரமிகளுமாவர். ஆச்சரமிகளுக்கு அந்தர் யாகம் -
அதாவது உபாஸ்தீயாம். யாகம் செய்யாதவர்கள் என்ற
தால் - யாகத்தில் அதிகாரமில்லாத நான்காம் வருணத்தோர்
குத்ரர்களாவர். அவர்களுக்கும் ஸ்ரீவித்யோபாஸ்தீயில்
அதிகாரமுண்டு என்பது இவ்விடத்தில் “நிஷாத ஸ்தபதிம்
யாழுயேத்” என்ற சியாயத்தை யநுஸரித்துச் சொல்லப்
டிட்டதாகும். யந்த:--என்றதால் - ‘இண்கதென’ என்ற
தாதுவைக்கொண்டு ஸ்ரீசக்ரவித்தையையறிந்தவர்கள் என்ப
தாம். எனவே ஸ்ரீசக்ரவித்தையையுபாஸித்தவர்கள் யாகம்
முதலீயவைகளைச் செய்து, அவைகளால் கிடைக்கக்கூடிய
ஸ்வர்கம் முதலீய பலன்களை உதாஸீகம் செய்து ஸ்ரீ அருண

தேவியின் வாங்கித்யமொன்றே அழியாப்பேரின்ப நிலையும்
யளிக்கவல்லது எனக் கருதுகின்றனர் என்பதும் ஸரா
மாகும். (a)

இந்த மந்த்ரத்தில் பூஷ்கரவித்யோபாஸ்நையை விட்டு
வேறு தேவதைகளையுபாளிப்பதும் கேழ்மத்தைக் கொடுக்
காது என்பது விளக்கப்படுகிறது—

इन्द्रमसि च ये विदुः । सिकता इव संयन्ति ।

रक्षिमिः समुदीरिताः । अस्माल्लोकावसुभात् ॥ २४ ॥

இந்த்ரமக்ஷிம் ச யே விது : | ஸிகதா இவ ஸம் யந்தி |

रक्षिमिः समुदीरिताः । अस्माल्लोकावसुभात् ॥ २४ ॥

इन्द्रं च - இந்த்ரனையும், **अस्मि च -** அக்ஷியையும்;
ये - எவர்கள் ; **विदुः:-**அறிகின்றனரோ ; **सिकता इव -** மணவல்கள்
போல ; **संयन्ति -** கட்டுண்டவர்கள் ; **रक्षिमिः -** கயிறுகளினுள் ;
समुदीरिताः - சொல்லப்பட்டனர் ; **अस्मात् -** இந்த ; **लोकात् -**
வோகத்தினின்றும் ; **असुभात् च -** மறு உலகத்தினின்றும்.

எவர்கள், தேவர்களாலும், அஸ்ரார்களாலும், உபா
ளிக்கப்பட்ட சரஞ்சவிந்தங்களையடையவனும், எமஸ்த
ஜீவராசிகளிடத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவனும், பிரபஞ்
சத்தினுடைய உத்பத்தி - ஸ்திதி - லயங்களுக்குக் காரணமா
யிருப்பவனுமான பூரீ அருணதேவியின் சரஞ்சவிந்தங்களை
யபாளிக்காமல், இந்த்ரனையும், அக்ஷியையும், “ச” என்ற
தால் சகாரம் கொண்டு மற்றுமுள்ள யமன் முதலிய திக்
பாலகர்களையும், பூமி முதலாக ஸதாசிவன் வரையிலுள்ள
தத்துவங்களையும் உபாளிக்கின்றரோ. அவர்கள் மனத்
கூட்டங்களே போன்று பரஸ்பரம் நழுவியவர்களாவர்.
மேற்கூம் யமாசங்களினுள் கட்டுண்டவர்களாகவு மிருக்கின்

நனர். இவ்வீலகத்திலும், மறு உலகத்திலும். ஒதுக்கப் பட்டவர்களுமாவர். பின்வரும் சுருதியும் இதற்குச் சான் ருகும். “ஞான மார்கத்திற்கு விரோதமாகவும், ப்ரதும வித்தைக்கு விரோதமாகவுமிருக்கிற இந்தரன் முதனியவர்க ருடைய உபாஸ்தையெய்யும்.” “வாக் என்ற தேதுவை யுபாஸியுங்கள்” என்பது போன்ற அத்யாரோபம் செய்யப் பட்ட ஸேவையையும் ஏவர் செய்கின்றனரோ, அவர்கள் முடர்களாயிருப்பதோடு இருண்ட உலகத்தையும் அடை கின்றனர். என்பது சுருதியின் தாத்பர்யமாகும். “ச” என்றதால் சுகாரத்தைக் கொண்டு உபாஸிஷ்தின் ஸமாப் திணை - குழிச்சுவை - குறிப்பது எனவும் கொள்ளவேண்டும்.

(23)

அவைமிருஷாத् பூஶிமி: ॥ २५ ॥

॥ இத்யஹாணோபநிஷத் ॥

ரிஷிபி ரதாத் ப்ரகுஷ்டிஃ: ॥ २६ ॥

॥ இத்யருணோபாஸிஷத் ॥

பூஶிமி: - ப்ரகுஷ்டிகள் என்ற; **காணோபாஸி:** - ரிஷிகளால்; **அருஷாத்** - கொடுக்கப்பட்டது.

ப்ரகுஷ்டிகள் என்ற மஹர்ஷிகளால் இந்த உபாஸிஷத் தாழைஸ்யமானது உபாஸகர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது - அதாவது உபதேசிக்கப்பட்டது என்பது தாத்பர்யமாகும்.

சுபம்.

இவ்விதம் வாதுவேங்கடஸ-ப்ரஹ்மண்ய

ருடைய தநயன் ராமச்சந்தரசர்மா இயற்றிய

அருணோபாஸிஷத் பாவப்ரகாசிகா

இவண் முற்றும்.

ஸ்ரீ சக்ரோபதி ஷத் 4

A 40 8, or v 8 it 8.

ஸ்ரீகாமேச்வரன் திருப்பூர்

॥ அதிகாரியனியதை மூலம் ॥

ஸ்ரீ சக்ரோபநி ஷத்

இந்த ஸ்ரீசக்ரோபநிஷத்தானது சித்யாதேவதைகளோடு குழப்பட்ட ஸ்ரீகாமேச்வரகாமேச்வரர்களுடைய மஹிமையையும், அவர்களை வேதவிதிப்படி ஆவாறுநம் செய்து ஜபமாவது. பூஜையாவது செய்து வக்தால் ஸமஸ்த ஸித்தி களும் உண்டாகுமென்றும், அப்படிச் செய்கின்ற அவன் உலகத்தோரால் ஆராதிக்கப்படுகிறான் என்பதையும் ஸ்ரீக்கம் செய்வதாகும். இச்சிறு உபசீவத்துக்குத் தமிழிலே ஓர் குதிப்புரையும் வாசகர்களுக்கு வரைந்து கொடுக்கப்படுகிறது—

ॐ அथा ஹ வை சக்ர நித்யாகாந்தे ॥ १ ॥

ஓம் அதா ஹ வை சக்ரே சித்யாக்ராந்தே ॥ १ ॥

— ॐ அथா - பிறகு ; வை - பிரஸித்திமான ; ஶக்ரே - ஸ்ரீசக்ரமானது ; நித்யாகாந்தே - சித்யாதேவதைகளால் குழப்பட்டிருக்கும் பொழுது.

ஸ்ரீசக்ரமானது பதினைந்து சித்யாதேவதைகளால் குழப்பட்டிருக்கிறது. ‘கெளர்மிமாய’ என்ற மந்த்ரத்தால் தினங்கோரும் அந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் ஸ்ரீகாமேச்வரனையும், ஸ்ரீகாமேச்வரியையும் வேத விதிப்படி ஆவாறுநம் செய்ய வேண்டும்.

(५)

गौरी सिमाय सलिलानि तत्त्व-

त्येकपदी द्विषट्टी सा चतुषष्टी ।

அடிப்படை நவபதி வழகுஷி

ஸஹஸ்ராக்ஷரே வ்யோமன் ॥ २ ॥

கெளரீ மிமாய ஸலிலாஷி தசுத்
தீ யேகப்தீ தவிப்தீ ஸா சதுஷ்பதீ |
அஷ்டாபதீ நவபதீ பழுவஷி
ஸஹஸ்ராக்ஷரா பரமே வ்யோமன் ॥ २ ॥

ஸலிலானி - ஜிலமும், அதிலிருஞ்து தோன் றுகின்ற ஸகல வஸ்துக்களையும்; **தக்ஷதி** - சிறியதாகச் செய்கின்றவனும்; **ஏகபதி** - ஒரு பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையடையவனும்; **திரிபதி** - இரண்டு பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையடையவனும்; **சதுப்பதி** - நான்கு பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையடையவனும்; **அடிப்படை** - எட்டுப் பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையடையவனும்; **நவபதி** - ஒன்பது பாதமுள்ள மந்த்ரத்தையடையவனும்; **ஸஹஸ்ராக்ஷரி** - அஙேக அஷ்டாக்ஷரி; **அடிப்படை வழகுஷி** - ஆவதற்கு விருப்ப முள்ளவனும்; **பரமே** - சிறந்த; **வ்யோமன்** - ப்ரஹ்மத்தினிடம் இருக்கின்றவனும்; **ஸா** - அச்சிறப்புவாய்ந்த; **஗ௌரி** - வெண் வீறமுன் ஆவதற்கான பூர்ண தேவி; **மிமாய** - அளக்கிறுள்ள.

“அப ஏவ ஸஸ்ஜாடௌ” - அப ஏவ ஸஸ்ஜாடைள்” முதலில் ஜிலத்தையே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது. என்ற காரணத்தால் பார்த்திவமான வஸ்துக்களைப் படைக்கத் தொடங்கு முன்பு பரமேச்வரன் ஜிலத்தைப் படைத்து அதனின்றும் பார்த்திவமயமான ஓம்பெரும் பூதங்களாம் மற்ற நான்கை யும் படைத்தார். ஆகையால் பார்த்திவப்ரபஞ்சம் யாவும் ஜிலத்தின் விகாரங்களேயாகும். ஸலிலாஷி என்று சொல்லிய தைக் கொண்டு அக்ஷி, வாயி, ப்ரூதிவீ, ஆகாயம் என்ற மற்றவைகளுடைய கிகாரங்களையும் கொள்ளவேண்டும்.

மற்றும் இத்தகைய பிரபஞ்சத்தை சப்கும். அர்த்தம் என இரண்டு விதமாகும். பிரித்துக் கொள்வோமாயின் அவற்றுள் சப்த ப்ரபஞ்சம். அர்த்த ப்ரபஞ்சத்தைக் கீட்டிலும் விரிவாகவிடுகிறது. அது எவ்விதமில்லை ஒரு பாலையிலே ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்குப்பிரசொற்கள் இருக்கின்றன. இங்ஙனம் பல பாலைகளையும் ஓடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் வாசகமாக - வசங்கமாக - பல சொற்களைக் கணக்கிடுவோமாயின் அர்த்த ப்ரபஞ்சம் சுருங்கியதாகவும், சப்த ப்ரபஞ்சம். விரிந்ததாகவும் புலப்படும்.

எனவே இச்சப்த ப்ரபஞ்சத்தையே தனது சரிரமாகப் பெற்று முத்தேவியானவள் இவ்விலகை வியாபித்துக் கொண்டிரும்பெரும்தொழில்களுத்துக் கூடுதலும் ஒரு பாதமுள்ள மந்த்ரம் முதல் முதல் அதைக்கூடினாக கொண்ட தண்டகம் வரையிலுள்ள சப்தராசிகளும் அவ்வன்னையின் வைதிக சப்த ப்ரபஞ்சமென்று சொல்லப்படும். முன்னர் கூறப்பட்டது லெளகிக சப்தப்ரபஞ்சமாயி.

மேலும் உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணமான பரப்ரஹ்மத்தின் வடிவாகவுமிருக்கிறார்கள். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்தவரும், வெண்ணிறுமூன்றாவருமான முத்தீரையாம் சக்தியானவள் உலகின்னாள் ஸகல பொருள்களை கூம் சப்தார்த்தவடிவாயிருந்து கூடங்கு அவைகளை வெங்கிழுக வும் பிரித்துத் தோன்றச் செய்கிறார்கள் என்பதுவும் ஸாமாகும். மற்ற விஷயங்களை பஞ்சிரண வார்த்திகம், கருள்ளுதி முதலியலைகளில் கண்டு தெளிந்துகொள்ளலாம்.

பித்து ஸஸ்க்ரதி ஸஹஸ்ரான் ஸகாவுதி வா நஷ வா
ஸ்ராமாயே பூண்டிமிஷேக் ஜரெ ம ६ ॥

ப்ரத்யாஹம் ஸஸங்கநிய் ஸஹஸ்ரம் கலசான் ஸ்தாபய-
சதம் வா நவ வா ஸர்வாபாவே பூர்ணபிஷேகம் சரேத் ॥ ८ ॥

பிரத்யாஹம் - தினங்தோறும் ; **ஸஸங்கநி -** விதிப்படி ; **ஸ்தாபம் -**
ஆயிரம் ; **கலசான் -** கலசங்களை ; **ஸ்தாபம் -** செய்து ;
ஶத வா - நா குவது ; **நவ வா -** ஒன்பதாவது ; **ஸ்தாபாவை -** ஒன்றும்
இல்லாவிட்டால் ; **பூர்ணபிஷேகம் -** பூர்ணபிஷேகத்தை ; **சரேத் -**
செய்யவேண்டும்.

தினங்தோறும் ஆயிரம் கலசங்களையாவது. நா ரூ கலசங்-
களையாவது. அல்லது ஒன்பதையாவது. அல்லது ஒன்றும்
இல்லா விட்டால் ஒன்றையாவது பிரதிஷ்டை செய்து
பூர்ணபிஷேகம் செய்யவேண்டும். (ஏ)

அஷாஷுக் சரேத் । பஞ்சஷுக் வா சரேத் । ஸ்தாபாவை ஶதம்
வா பூஜயேத் । அஸூதஸ்வம் ஗ஞ்சதி ॥ ४ ॥

அஷாஷுக்கம் சரேத் । பஞ்சபஞ்சகம் வா சரேத் ।
ஸர்வாபாவே சதம் பூஜயேத் । அம்ருதத்தை கச்சதி ॥ ५ ॥

அஷாஷுகம் - அறுபத்துநான்கு தடவை ; **சரேத் -** செய்ய-
வேணும் ; **பஞ்சஷுக் வா -** இருபத்தெந்து தடவையாவது ;
சரேத் - செய்யவேண்டும். **ஸ்தாபாவை -** ஒன்றும் இல்லாவிட்டால்
ஶதம் வா-நாறு தடவையாவது ; **பூஜயேத் -** பூஜை செய்யவேண்டும்;
அஸூதஸ்வம் - மோக்ஷத்தை ; **கஞ்சதி -** அடைகிறுன்.

அறுபத்து நான்கு உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும்.
அல்லது இருபத்தெந்தாறு செய்ய வேண்டும். அதுவும்
முடியாவிட்டால் நாறு தடவை பூஜையாவது செய்ய
வேண்டும். இவ்விதம் செய்யும் உபாஸகன் முடிவில்
மோக்ஷத்தை அடைகின்றுன். (ஏ)

अस्मिन्देवासी धरेत् । स व्यापकत्वं गच्छति ॥ ५ ॥

शुद्धिचक्रं प्राणप्रसारितं । ऐ व्यापकत्वं वमं कस्त्रि ॥ ५ ॥

श्रीवाचार्यासाम् - शुद्धिचक्रं - शुद्धिनुष्टयं न्यासत्त्वं तत् ; धरेत् - वेण वेणं उम्. सः - अवन् ; व्यापकत्वम् - व्यापकत्वं व्यापकत्वं मायय ; गच्छति - अग्निकर्त्तुम् ॥

शुद्धिचक्रं त्तु नुष्टयं न्यासत्त्वं तत्त्वयम् भूरहप्यात् विश्वम्
वेणं उम्. अप्पटिचं चैम्यम् उपासकन् एन्कुम् वीयापित्
क्रिकुकुम् तन्मायय अट्ट-किंगुन्. अथावतु अणीमा त्रि
लैत्तिकैा अट्ट-किंगुन् एन्पतु तात्पर्यम्. (५)

मूलाधाराद् विलोक्तं क्रमेण न्यसेत् । स्वरादूचकं विरादूचकं
सप्तादूचकं विराज्यचकं विश्वरूपचकं शत्रुजित्तकं क्रमेण
सप्तफलामयं न्यसेत् । स शिवो भवति । स कविर्भवेत् । स
सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् । स भुवनाराधितो भवेत् ॥ ॥

मूलोत्ता रात्रे विलोक्तम् चक्रमेण न्यसेत् । लंबराट्
चक्रम् विराट् चक्रम् लंबराट् चक्रम् विराळ्यचक्रम्
वीक्ष्वलुपरक्तरम् चक्रुज्जित्तचक्रम् क्रमेण लप्तकलामयम्
न्यसेत् जा तित्ता पवति । वा तवीर्प वेत् । लंबराट्
लैत्तिकैक्लेष्या पवति । वा त्रिवारात्रितेता पवेत् ॥ ५ ॥

मूलाधाराद् - मूलाधारा त्तु लैत्ति कुं त्रु ; **विलोक्तम्-**
लैत्तिकैक्लेष्यरक्तरम् ; लंबराट् ; **क्रमेण -** भूरहप्यात् ; **न्यसेत् -** न्या
सेत् उम् ; **स्वरादूचकम् -** लंबराट् चक्रम् ; **सप्तादूचकम् -** लंबराट्
चक्रम् ; **विराज्यचक्रम् -** विराळ्या चक्रम् ; **विश्वरूपचक्रम् -** चक्रुज्जित्तम् ;
शत्रुजित्तकम् - वीक्ष्वलुपरक्तरम् ; **सप्तफलामयम् -** चक्रुज्जित्तम्

कंकर तं दृत्युम्; न्योप्तु - मुख्रये; सर्वसिद्धीश्वर् - एव
कैवल्यानि वाटिवाक; न्यसेत् - न्यासम् चेष्यवेण्टुम्. सः -
अंत उपासकन्; शिवः - शिवान्; भवति - आकिरुन्. सः -
अवन्; कषिः - कषियाक; भवेत् - आकिरुन्; शः - अवन्;
सर्वसिद्धीश्वरः - एवं लभते वित्तिकानुकुम्; तैलवनुक; भवेत् -
आकिरुन्. सः - अवन्; नवनाथाधितः - नवनाथार्कणाल
वियापिक्पट्टवनुकवुम्; भवेत् - आकिरुन्. सः - अवन्;
भुवनाराधितः - पुवनकणाल पूजीक्पट्टवनुक; भवेत् -
आकिरुन्.

मूलात्तारम्, लंवात्तिष्टानम्, मणीपूरकम्, अनाहु
तम्, विस्तृत्ति, आज्ञाना, लभूलंसरारम् एनं र इटंकणीलं
मुख्रयेन्यासम् चेष्यतु. अवावकणीलं वारिष्टायाक, मूला
त्तारम् मूतल लंवराट् सक्रत्तेत्युम्, विराट्सक्रत्तेत्युम्,
लम्राट्सक्रत्तेत्युम्, विराञ्य सक्रत्तेत्युम्, विच्वारुप
सक्रत्तेत्युम्, सत्तरुद्धीत् सक्रत्तेत्युम् एमुकलामयमाकप
पावित्तु. न्यासम् चेष्य वेण्टुम्. इववित्तम् चेष्युम्
उपासकन् सिवानुक आकिरुन्. कषियाक आकिरुन्. अवन्
अज्ञीमा मृतलीय अष्टलित्तिकानुक्षम् तैलवनुकिरुन्.
नवनाथार्कणाल अनुक्रहम् चेष्यपट्टवनुकिरुन्.
उलकणकण पोत्रहम् उत्तमानुकवुम् आकिरुन्. (५)

निर्विकल्पेन मनसा यश्चरेत् शक्तिदेहे स कालीरूपो भवेत्।
विमाशक्तिं न मोक्षः, न ज्ञानं, न सत्यं, न धर्मः, न लोपः,
न हरिः, न हरः, न विरिञ्चिः । सर्वं शक्तियुक्तं भवेत् ।
तत्संयोगात् सिद्धीश्वरो भवेत् । इति शिवम् ॥ ६ ॥

इति श्रीचक्रोपनिषत् ॥

நிர்விகல்பேந மநஸா யः சரேத் சக்திதேஹ ஸ காளி
குபோ பவேத் । விநா சக்திம் ந மோக்ஷः, ந ஞாநம்,
ஸத்யமः, ந தர்மः, ந ஹரி, ந ஹர : , ந விரிஞ்சி : , ஸர்வம்
சக்தியுக்தம் பவேத் । தத்ஸம்யோகாத் ஸித்தீச்வரோ
பவேத் । இதி சிவம். ॥

। இதி ஸுரோபங்கிஷத் ॥

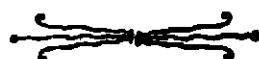
நிர்விகல்பேந - விகல்பமில்லாத ; **மநஸா** - மனதோடு ; யः-
எவன் ; **சுரேத** - பூஜை செய்கிறு னே ; **ஸः** - அவன் ;
ஶக்தி஦ேஹ - சக்தியினுடைய சூரத்தில் ; **காளிரूபः** - காளியின்
வடிவாக ; **஭வேத** - ஆகிருண். **ஶக்திம्** - சக்தியை ; **விநா** - விட்டு
மோக்ஷः - மோக்ஷமானது ; ந - இல்லை ; **ஶாநம्** - ஞாநமும் ; ந -
இல்லை ; **ஸத்யம्** - ஸத்யமும் ; ந - இல்லை ; **஧ர்மः** - தர்மமும் ;
ந - இல்லை ; **தபः** - தவமும் ; ந - இல்லை. **ஹரி:** - விஷ்ணுவும் ;
ந - இல்லை ; **ஹரः** - கிவனும் ; ந - இல்லை. **விரிஞ்சி:** - ப்ரஹ்மா
வும் ; ந - இல்லை. **ஸ்வம்** - எல்லாம் ; **ஶக்தியுக்தம्** - சக்தியோடு
கூடியதாக ; **஭வேத** - ஆகிறது. **தத்-ஸ்யோகாத्** - அந்த சக்தியின்
நுடைய ஸம்பந்தத்தால் ; **ஸி஦्धීஶ்வரः** - ஸித்தீகளுக்கெல்லாம்
தலைவனுகவும் ; **஭வேத** - ஆகிருண். **இதி** - இவ்விதம் ; **ஶிவம्** -
மங்களம்.

மாசற்ற மனதோடு ஸுரேதரத்தை ஆராதனைசெய்ய
முபாஸகன் சக்தியினுடைய சூரத்திலேயே காளியின்
வடிவையடைகிறுன். சக்தியில்லாவிட்டால், மோக்ஷம்
இல்லை. ஞாநமில்லை ; ஸத்யம் கிடையாது ; தர்மம் கிடை
யாது ; தவமில்லை. ஆக்கல், அழித்தல், சிகிச்சிருத்தல் என்ற
முத்தொழிலைச் செய்யும் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், விஷ்ணு
என்ற மூன்று தேவர்களும் தோன்றமுடியாது. ஆகையால்
உலகிலே தோன்றும் வஸ்துக்கள் யாவும் சக்தியுடன் கூடிய

தாகவே காண்கின்றன. அச்சக்தியினுடைய ஸம்பந்தத் தாலேயே எல்லாவித வித்திகளும், சக்தியின் தன்மைகளும் உண்டாகின்றன. (அ)

சிவம்.

இவ்விதம் வாதூல வேங்கடஸப்ரஹ்மண்யருடைய
தநயன் ராமச்சந்தர சர்மா இயற்றிய
ஸ்ரீசக்ரோபஷ்டத் பாவப்ரகாசிகா என்னும்
தமிழுரை இவண் முற்றும்.

அனுபந்தம்

அ நுபந்தம்

அநாதிகாலமாக வழங்கி வரும் வேதங்களில் காணப்படும் உண்மைகளை விளக்கும் முறையிலே உதவி செய்வது உபசிஷ்டங்களே யாகும். அவ்வுபநிஷதங்களும் வேதங்களுடைய சாகைகளின் பிரிவின் காரணமாகப் பலவகையாகக் காணப்படுவனவாம். அம்முறையிலே இந்த அருணைப்பிஷத்தானது தைத்திரிய சாகையைச் சார்ந்த ஆரண்யகத்திற்கு ஒரு பகுதியாக விளங்குவதாகும். இதற்குச் சாக்தர்கள் (ஸமயிகள்) ஸ்ரீ அன்னையாம் அருணைதேவியிற்கு அருமை பெருமைகளை விளக்குவதாகவே உரைவகுத்துள்ளனர். மற்ற வைதிகர்களோ வெனில் ஸ்ரீ அருணைதேவண் (ஸமர்யன்) புகழ்வதாகவே பொருள் விளக்கம் கொடுக்கின்றனர்.

இச்சிறிய நூலில் காணப்படும் மந்த்ரங்கள் பொன்னே போல் போற்றத்தக்கவை, எவராலும் எக்காலத்திலும் ஒப்புக்கொள்கூடிய உண்மையாகும். இங்கு கூறப்பட்டுள்ள உரைகள் பொதுவாக எவரும் அறியக் கூடியவைகள்.

ஈற்க ஜீவயோகம், சிவயோகம் எனப்படும் வாசியோகம் கற்ற அறிஞர்களும், உத்தம ஜீவர்களும் இதனுட் கலந்து ஈற்கும் ச்வாஸ ஸம்பந்தமானவைகளையும் ஸா ரி யயோகமோ, சந்த்ர யோகமோ முதலியவற்றின் உண்மைகளையும் அறிவார். அவற்றின் ஸ்ரீகுருவின் வாயிலாக உபதேசம் பெற்று உணருதலே முறையாதல் பற்றி இங்கு கருதுவிடுத்துள்ளோம்.

எனவே இவ்வுபங்கித்துக்கு ஸ்ரீராம தேவனைப் புகழ்வதாகவும் முன்னோர்களுடைய உரைகளிலிருந்து தெரியவருவதால் அவ்வுரைகளுக்கு அநுகுணமாக சித்திசாஸ்த்ரத்தைத் தழுவிய உரையும் காணப்படுவதால் அதனுடைய விளக்கமும் சுருக்கமாக கீழே கொடுக்கப்படுகிறது.

க. இந்த அருணதேவரை வையகம் திறம்பட அறியவும்.

2. வானுகில் விளங்குபவர்க்கெல்லாம் தலைவனுகிய இந்தரனும், பரந்த திக்குகளெங்கும் வியாபித்துள்ள தேவர்களும் அறிவார்கள்.

ங. இப்பூமியின் கண்ணுள்ள மக்களாகிய நாங்கள் செய்யும் சுயநலமற்ற நற்செய்கைகளைக் கருதி எங்களுக்கும், எங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், பன்னிரண்டு ஆதித்தியர்களோடும், மருத்துக்களோடும் கூடிய இந்தரன் சக்தியைப் பெருகச் செய்வானுக.

க. அண்டமாகிய இம்மாபெரும் உலகைச் சுற்றியுள்ள பரந்த பிரதேசத்திலும், அவற்றினில் உள்ள பிண்டங்களெனப்படும் இப்பூமியில் வாழும் பயிர் பச்சை முதலிய ஜீவராசிகளைத்தும் அருண தேவனை அறியாமலிருக்க முடியாது.

உ. வானத்திலிருந்து வழங்கும் அவைகளுள்ளாவருமறிந்தது மழை. அதையும் அதைச் சார்ந்தவற்றையும் இந்தரன் என்ற பெயரால் அழைக்கின்றேன். மற்றும் திசைகள், கிருஷ்ணகள், நகூத்ர மண்டலங்கள் முதலியவைகளையும் இவ்வருணனை அறியாமலிருக்க முடியாது.

ஈ. இவ்வையகத்தில் மாணிடர்கள் செய்யும் நன்மை திமைகளை உள்ளபடி அறிபவர்கள் வாணிலுள்ளவர்கள். ஆண்டு முழுதும் மாதங்கள்தோறும் வையகத்தில் விதவித மாண்பலன்களைத் தரும் அருணை அறியாதோர் உள்ளரோ?

ஈ. காற்றின் உதவியால் கிடைக்கப்பெற்ற ஐம்பரேம் புதங்களாலான நமது சரீரங்களை, மருத்துக்களோடும், ஆதித்தியர்களோடும் கூடிய வாணிலுள்ள ஸகல சக்தி களுக்கும் அதிபனும் இந்த்ரன் ரக்ஷிக்கட்டும்.

ஞ. முன்னர் கூறிய அத் தேவர்களுடைய திறமை களும், அநுக்ரஹங்களும் எங்களைச் சார்ந்து சிற்கட்டும். எங்களுடைய உடல் உயிர்களைப் பரவி நின்று அவை அநுக்ரஹம் செய்யட்டும்.

ஈ. அண்ட வடிவாகவுள்ள நீங்கள், பிண்ட வடிவாக வுள்ள எங்களுடைய உடல், உயிர்களின் வடிவாகவும் திகழுதல் வேண்டும். அடிக்கடி உங்களுடைய மாபெரும் சக்திகள் எங்களை யடைவதாக.

ஞ. முன்னர் கூறிய சக்திகள் என்னையடையுமானால் அவை எங்களுக்கு அழியாச் சுகத்தைக் கொடுத்து பிறவி பிறவியாக வந்த துக்கத்தையும் துடைக்கும்.

ஈ. வெளியே காணப்படும் நீங்கள் எங்களிடத்திலும் கிலைத்திருப்பீர்களாக. தங்களுடைய சக்திகளும் எங்களை விடாது தொடர்ந்திருக்கட்டும்.

ஞ. தங்களிடமிருந்து தோன்றும் பன்னிற வர்ணங்களாலமைந்த கிரணங்களும் தாமாகவே உலகுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளன.

கி. அக்கிரணங்களின் உதவியொன்றைக் கொண்டே இம் மாஷிலத்தில் தோன்றும் எண்ணிறந்த ஜீவராசிகளும் உயிர் வாழ்கின்றன.

கக. அக்கிரணங்களோ வெனில் திரும்பவும் தங்களிடத்திலேயே சிலைபெற்று சிற்பனவாம்.

க. இத்தகையச் சிறப்பைப் பெற்று, ஜீவராசிகள் உயிர் வாழ்தலற்கு மூலகாரணமான கிரணங்களோடு கூடிய தாங்கள் எங்களை எக்காரணம் கொண்டும் புறக் கணியாதீர்கள்.

கா. ஒ உபாஸ்கர்களே ! எழுந்திருங்கள். உறக்கம் வேண்டாம். கிரணங்களையடுத்துள்ள தீயினை (ஜீவசக்தி) புறக்கணியாதீர்கள். மூலிகைகளின் நறுமணம் கமமும் காலமும், சந்தரன் அஸ்தமித்து ஸ-அரியன் உதயமாவதற்கு முன்னர் தான்றும் காலமுமே வைகறையாம். இதுவே அருணேதயமென்பது. இக்காலமே, ஜீவராசிகளைத்தும் ஆத்ம சிந்தனையின் உதவி கொண்டு தங்களுடைய சிலையறிவதற்கு உதவியாயிருப்பது. ஆகவே உபாஸ்கர்களே ! நீங்கள் உறக்கம் கொள்ளாது வைகறையிலே துயிலெழுந்து உங்களுடைய உபாஸ்னையை - ஆத்மயோகத்தை - துவக்குங்கள் என்பது ஸாரம்.

க. இவ்விதம் தினங்தோறும் உபாஸ்னை செய்பவர்களே கட்டுள்ள சரீரத்துடனும், தெளிவடைந்த அறிவுடனும், நல்ல சேர்க்கை (வாஸ்னை)யையுள்ளவர்களுமாவர்.

கரு. எட்டுச் சக்ரங்கள் (ஆதித்யாதி தேவர்கள் - 8) அண்டம் ஓன்பது த்வாரங்கள். (பிண்டம் நவத்வாரம்.)

கூ. தங்கமயமான அப்புறமானது தேவர்களுக்கும் ஆதித்யாதி நவக்ரஹங்களுக்கும் உரியதாம்.

கள. அந்த மண்டலம் முழுவதும் பொன்னிறத்தால் பொலிவுடன் விளங்குவதாம். அதுவே ஸ்வர்கமாகும்.

கஷ. ஒ உபாஸ்கர்களே! அமுதப் பெருக்கைத் தாங்கள் அடைந்துள்ளதாகக் கருதுங்கள். ஸ்கல நன்மை களையும் அடைவது திண்ணைம்.

கூ. புகழினால் சூழப்பட்டு. பொன்னிறத்துடன் பொலிவுறும் அந்த நகரமானது ஜீவர்களுக்கு உயிர்க்கலையையளிக்கவல்லதான் கிரணங்களோடு கூடியதாம். அக் கிரணங்களும் சிவசக்தியின் வடிவாயமைந்தவைகளாகும். ஆனது பற்றி ஜீவசக்திகளைப் பெற்றவர்களாக உங்களைக் கருதுங்கள்.

உட. கீழ் நோக்கிய முகத்தோடும், மேல் நோக்கிய முகத்தோடும் அச் சக்திகள் விளங்குவனவாம். அச்சக்திகள் அழிவற்று என்றும் சிலைத்திருப்பனவாம்.

உக. அவை இங்கும், அங்கும் எங்கும் சிறைந்திருப்பவை. பண்டிதர்களும் மற்றவர்களும் உபாஸிக்கத்தக்கவை. இவைகளை உபாஸிப்பவர்கள் வேறு ஒன்றையும் உபாஸிக்க

உ. யோகங்கிலையைப் பெற்றவர்களும், பெருதவர்களும், த்யாநம் செய்தவர்களும், செய்யாதவர்களும் எவராலும் யாது நிமித்தமாக வேதங்களை உள்ளபடி உணர்ந்து அவர்கள் இவ்வுபாஸீனையினால் கிடைக்கப் பெறும் பலன்களைக் காட்டிலும் வேறு ஒன்றையும் விரும்ப மாட்டார்களோ.

உ. திக்பாலகஞ்சிய இந்த்ரரீணையும், கிரண வடிவான அக்ணியையும், ஆதாரபூதமான தங்களையன்றி வேறல்ல. என உபாஸகர் உணரவேண்டும். அப்படி வேறுகக் கருதுபவர்களுடைய அறிவானது மனற் கூட்டத்தை ஒத்தது. அவர்கள் மேலும் யமபாசங்களா கட்டுண்டவர்களாவர். இவ்வுலகிலும், மறு உலகிலும் அப்படியே யிருப்பவர்களாவர்.

உ. இவ்வுபாஸீனையானது ப்ருச்சிகள் என்ற மஹாவிஷிகளால் சொல்லப்பட்டது.

இவ்விதம் அருணேபநிஷத் முற்றும்.

ஆந்தலஹரி

இது வடமொழியிலுள்ள ஸௌபாக்யவர்தன், அருணமோதன், லக்ஷ்மிதரா முதலிய பல உரை களையும் ஒப்புநோக்கி விரிவான பொருள் விளக் கங்களுடன், பதவுரை, கருத்துரை, குறிப்புரைகளோடும் ஒவ்வொரு ச்லோகத்திற்கும் யந்த்ரம், ப்ரயோகம், விஷயோகம் முதலியவைகளோடும் விளங்குவதாகும். இது ஸ்ரீவித்யோபாஸனை செய்பவர்களுக்கு மிகவும் பயன்படுவது.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரம்

இது வடமொழியிலுள்ள விபாகரத்னமாலிகை போன்ற பல நூல்களையும் ஒப்புநோக்கி ஸ்ரீ அருணகிரிநாதருடைய வாழ்க்கை வரலாறு களை உள்ளபடி உணர்த்துகின்ற சரித்திரமாகும்.

B. S. & F. MART

MADRAS-1

ஸ்ரீ தேவீ மாஹாத்ம்யம்

தமிழ்ரை

இங்நூல் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், தமிழிலும் மூலச்லோகங்களுடனும், பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை, குறிப்புரை முதலியவைகளுடனும் விளங்குவதாகும்.

இங்நூலில் ந்யாஸம், ஆவாஹநம், நாமங்கள், அர்கலம், தேவீகீலகம், குருகீலகம், ஹ்ரதயம். தளம், த்யாநம், கவசம், நவாசங்ரீமந்த்ரம், ராத்ரி ஸமக்தங்கள் (வைதிகம், தாந்த்ரிகம்) மாஹாத்ம்யம், உத்தரந்யாஸம், ப்ராதாங்கரஹஸ்யம், வைக்ருதி ரஹஸ்யம், மூர்த்திரஹஸ்யம், தேவீஸமக்தங்கள் (வைதிகம், பெனராணிகம், தாந்த்ரிகம்) ஸ்ரீசண்டிகா ஸ்தோத்ரங்கள் முதலியவைகளுக்கு ஸம்ஸ்கிருதத்தி லுள்ள பத்து உரைகளையும் ஒப்புநோக்கி விரிவான பொருள் விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது தினங்தோறும் பாராயணம் செய்பவர் கருக்குப் பொருள்களை தெள்ளியமுறையிலே எளி தில் விளக்குவதோடு, அழகிய கையடக்கப் பதிப் பாகவும் அமைந்துள்ளது. ஸமார் 600 பக்கங் களுக்கு மூலம் கொண்டது. விறைவில் வேவரிவரும்.

TELEGRAMS :
“ACME”—MADRAS

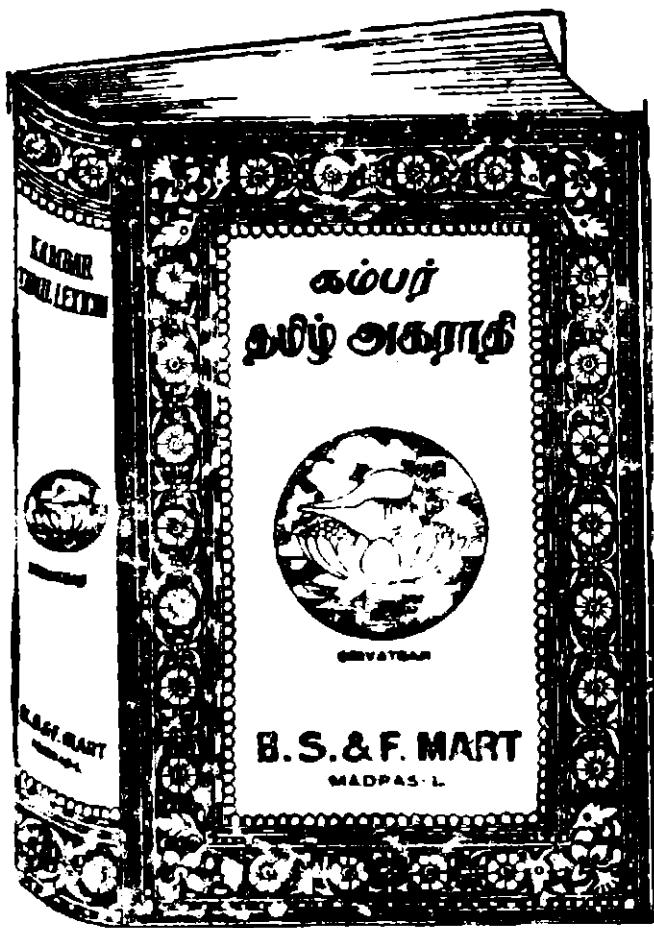
PHONE :
3205

POST BOX
132

B. S. & F. MART

“Pen Corner”

113, ARMENIAN STREET, G. T. MADRAS-1.

High Class
Stationers
Publishers and
General Merchants
Suppliers to
Railways,
Municipalities,
Panchayat Boards.
and Institutions.

Kambar Tamil
Lexicon with
copious Index
indispensable for
Students and
Libraries

940 Pages : Rs. 7-12-0.

“ஆங்கில மொழியில் எண்ணிறந்த நூல்கள் இருப்பது போலவே, அகராதிகளும் பல இருக்கின்றன. தமிழில் பழைய பேரகராதி ஒன்று தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகிறது. ஆவிலும் மாணவ மாணவிகளுக்கெல்லாம் பயன்படும் விதத்திலே சிறிய அளவில் ஒர் அகராதி வேண்டியதுதான். அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறது இக்கம்பர் தமிழ் அகராதி. கடைசியில் காணும் அலுபந்த மானது இருமொழி கற்கும் மாணவ மாணவிகளுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் வகையிலே அமைந்துள்ளது.

—உர் மதிர்ப்பா